× hebbenynnika
s.

heḇanýṉika bet. ḷ

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I.Ingers 1962

hed

Se ortn. ˣSpjutstorpa hed.

he

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

*hedberging.

habjérrnga pl.

invånare från byn Hedeberga, Spjutstorps sn, Ingelstads hd, Krist. l.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

heder

he̱r, m., oböjl., heder.
dær e ²iŋen he̱r ma ²hi̱ta ²taf̱fed
me̱r.
ha te ¹he̱rs. ²s̱kda te ¹he̱rs.
de̱n ²kågan e̱n ska ha̱ te ¹he̱rs,
de̱n jæ̱r e̱n ²e̱nte, ordspr.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

heder.

gen. he̱rs :

gou te he̱rs ma:
vara finklädd.
en ska gou te hé̱rs
ma dam, ö̀yan en har
dam te hóudás,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

×heders

he̲rs

i uttr a. hérs, till finbruk, till helgdagsbruk (om klädes-plagg);

dí ska̲ ja̰ – ha̰ – a – hérs (K.f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× hederskava

hershauwa, f. ; -n. pl. -wor, -na, eg. hedersmössa; mössa afsedd att begagnas vid högtidliga tillfällen.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

+ hederskläder

he̠¹rskle̠, m.; -n, utan pl., eg. hederskläder; högtidskläder.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hederskläden.

hé̱rsklé̱, -en s.

högtidskläden.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hederskläder.

hé̱dorsklé̱, -en s.

högtidskläder.

de ska ja ha te hé̱dorsklé̱.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

hedersklǟden.

hé̱rsklé̱, -an s.

högtidsklǟden.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstad

Nils Bengtsson 194

hedersklä̅den.

hé̱rs klé̱, - len s.
helgdagsklä̅den,
hö̅gtidsklä̅den.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hederskläder

hé̲rsklé̲, –́ –́na

helgdagskläder

ɔ: dḛ fì̲ne klé̲na;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×hederspråse

hérsprása (K.f.84)

högtidsdräkt

dí ḛ - m̰in ˬhérsprása (K.f.84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hedersvagn

he̲¹rsvogn, m., -en, pl. -a, -na, eg. hedersvagn, vagn, som begagnas vid högtidliga tillfällen.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hederstjänst
sb.

hé̱dorsʃʒé̱nst

honnörsbefattning
(t. ex. om en nämndeman)

1. f. 94.

1:a leden resp. påv: jfr
hé̱rsvö́jn (maktvagn) i sydsk. mål.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heinge-boarna

hǽȝ̱ebö̱ana (best. pl.)

invånarna från byn Heinge, Lövestads sn, Färs hd, Malmöhus län;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× heja

h$\overset{2}{o}$ja, f., -n, pl. h$\overset{2}{o}$jor, -na, häjda, inhågnad åkerlapp.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

×~~höja~~ ×keja
sb.

hòjja, -an f. K. f. 84; M. f. 66;

ett litet inhägnat område i anslutning till gårdstomten (ɔ: e̮n jå̀rbid me e̮t jæ̀ra ve dan ѐna sian);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× hëja ~~× höja~~
sb.

hòja f.

litet jordområde i nära anslutning till gårdstomten (ɔ: en‿bid‿jór, som lɑ́ for‿su‿sél).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950

hòja f. hŭjda. × hejȧ

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×heja s.

h$\overset{2}{\text{å}}$ja $\overset{2}{-}$or

inhägnad betesmark
eller åker

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*häja

hø̱̀ja, -̀an

det närmaste området utanför gården; ɔ: uppodlat och stundom skilt från den odlade jorden medelst en gärdesgård; ɔ: dæ̃r va̰ ´stìgnom jæ̱re ikríŋ; dæ̃r slæpte dḙ̃ -kréggan ti váns.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

* hejda 1.

hɛ̀jda, –̀an

visst odlat område, trol. beläget nära gården.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

*hejda 2

hå̀jdſa

pres. sg. ˋ-ar

hägra, synas över omgivningen, ligga högt (t. ex. om föremål som synas över vattenytan)

barneholm hå̀jdar idá;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1930

ˣhejdemridare.

hǽjdlemri̱arh, -ens.

skogvaktare.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hejderidare

hæ̨̀jderi̲ara

Nr 8449 Ö.Herrestad, Ingelstads hd

S. B. Vide 1964

hejderidare.

hæ̀jdanriárk, -an s.

skogvaktare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×h$\overset{e}{\tilde{ö}}$jdenridare;

hœ́jdenrí̲ara, -ns.

skogvaktare;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

× heken

hẹ^{2}gzlen m. och f., n. hẹ^{2}gzad, pl. hẹ^{2}gna, begärlig på något,

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

hektar

hektár

en hál hektár

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hektik.

hakti̱

lungsot.

han hade hakti̱.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hektik-hosta

best. f. hecktighostan

lunghosta s. 21

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

hektoliter

háktωlí̲tor; pl. = $^{sb.}$

en h̰ál háktωlí̲tor

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1) he̱l, -t, -a **hel** adj.

di na̰ ǹ̥ta óm̱ hè̱la já̱lad. M. f. 94. | hè̱la mé̱r "hela medar"; om slădar med blott ett par medar. M. f. 94. | har i hè̱la væ̱rden - - - M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hel
adj.

2) Äv. 'ostyckad', 'odelad'
(om egendom)

... när gáren va hél (ej styckad) M. f. 94. / hèla vintoren. / hèla plánan (ågorymden till en gård). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

3)

hel.
ag:

da lå̀n̲ar ì̥nte, da
sta̰r ì̥nte ø̰vor hè̲la.
(Om en träkar, vars botten ej vilar helt på underlaget). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hel
adj.

hel

hèla byen ront, ront
hela byn. — de hæ̃ - ànrad
M.f. 79. hèla lan (hela
M.f. 76 ladugården. hèla
víntoren. hèla dan.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hel
adj.

hel

hèla ráskad = allt samman

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

hel, -t; ˋa

hel
adj.

hèla ármen, K. f. 85. /

/ nú e‿da‿kàrana o‿jór da‿hèla (~~som~~ uträttar hela arbetet med mjölkningen). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hel

he̱l, -t, ˋ-a;

d̰ar kωne bø̱ hè̱la
kò̱ra fò̱la;
d̰e̱ m̰ø̱la ‿ ihǿv̱, so de̱
hàd̰e̱ for hè̱la åred.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1930

hel

hel, helt, hèla;

hèla bòran, hela borrhålet.

hèla álted, autsamman.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

h̲el

he̲l, -t, -̀a

hèla dan̲ pluidran, all den torvjordsdyn; M. f. 58;

so. stǫ̰- hè̲la gú̲lad o. flǿ̲d, så stod hela golvet och flöt (ɔ: under vatten) M. f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hel, a.

hel (el. -or), m. o. f.

helt, a.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hel

hèla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hel

hel
a.

en hél del nómor

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

hel

he̲l, pl. –̀a

hè̲la tre̲, hela träd.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hel

he̲l (obest. m. f. sg.)
– t (" n. sg.)
–̇ a (" pl.)
hè̲la hu̲sed (da̲n, sòm̲aren)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hel

hel

hèla búgen, hela buken.

---- o flakta óp hèla búgen pa mǽran.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

hel adj.

hè̲la

'hela'

"..o hè̲la stá̲sen..."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

he̲l
adj.

he̲l, he̲lt, -à;

en. hé̲l ~~da̲~~ ra̲. M. f. 60.

hè̲la las̲ tʒorda – dḛ – húm̲. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

hel

Kompar. hèlare

so‿e‿strán hèlara.
Så äro (halm)stråna helare.

M. J. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hel

hel, -t, -̀a

hèla stu̱an, hela rummet.

dǽr va̰ hèla lýjnen, där var hela lönen (ɔ: större var den inte)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hel

forts.

dḛ- fàlda sal̲ hè̲la
tre̲, som- stώ̲ pω. rώ̲d.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hel

hel, -t, ˋ-a

2. hèla bàkan i hela backen. / han rétzgor 2. hèla bárjad. Han (jäåan) gaoker långs hela bärjat. (om en jäåe som bodde i eu bärj).

N. f. 79.

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hel

hel; helt (obest. sg. n.)
–̀a (" pl.)

hèla vǽjhn (hela vägen)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hela.

hẹ̱̀la

dɛ va hẹ̱̀la
sàm̱aran.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1940.

helbroder

helbr$\overset{1}{ø}$w̲or, m., -en, pl. -br$\overset{1}{\underline{ø}}$ra, -nà, helbroder.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

17

helfärdig
adj.

h̰elfæ̱rp; n. – ´ad

hel, ej sönder, komplett.

den e ì̥te h̰elfæ̱ru./

vanjú̱lad e ì̥te h̰elfæ̱rad. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

2)

hel fårdig
adj.

han vá helfáru
(om en kalkugn). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

helg

he̲l, m., h^{1}e̲len, pl. obrukl., h^{4}älg. Anv^{2}ändes om Jul, Påsk oh Pingst.

l^{2}yffa te en go̲ he̲l.

nu̲ e sna̲rt h^{2}i̲ne h^{1}e̲len forb^{1}i̲.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

helgafton s.

helhàtan

M t 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

)

helgdag

nú e‿hær‿tvá sb.
hèladá.

M. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

helgdag s.

hà̰ledá̱

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

helgdag

h²e̠ledà̠, m., -n, pl. =, -na, hålgdag. Användes om årets större hålgdagar.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

helgdag

hà̲ladá̲

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

fõlja, v.

fùlja

helgdag;

h̠àledá̠, -ns.

-r, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

helgdag

hà̠ladá̠ M. f. 58; K. 7. 84

större kyrklig högtid (jul, nyår, trettondagen, påsk, pingst, midsommar; ej om vanliga söndagar);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

helgdag

hè̠lhdá̠, -n s.

helgdag.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

helgdag;

hæ̱̀ledá̱, – an s.

No 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

helgdag.

hà̠ladá̠, – n s.

helgdag.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

hæ̀ledá m. hälgdag helgdag

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

helgdag

hèl̲edǽ̲

(jul, påsk, pingst och möjl. midsommar).

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

holgdag

hèladá

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

helgdag

h^{2}elledȧ̀ pl. —

hälgdag

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

helgdag
sb.

hèladà

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

helgdag.

hè̱lhdá̱

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

helgdag

hḛ̀leda̱̍

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

helgdag

hḛ̀ladá̲

(Äv. en vanlig söndag enl. meddelarna)

M. f. 84; K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

helgdag

hàl̲adá̲

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

M. f. 44

1961

Borrby

helgdagsklädd

hä²ledæsklèd l. -or, m. och f., n. -klèt, pl. -klèda, hälgdagsklädd.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

helgdagskläder

hä̱²leda̱sklè̱, m., -n, pluralt, hälgdagskläder.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣhelgekväll

hålakväl

kväll till söndag (alltså lördagskväll) eller till annan helgdag

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

*helget adj.

hę̱̀led

icke sōcken

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

{hàl̲akval̲ helgkvåll

{hàl̲akvål̲ m.; pl. ˋ – ˊa sb.

kvåll före helgdag; äv. om lördagskvällar. (t. ex. skärtorsdagens afton) (ɔ: da e hàlad dan àt̲a).

N. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

hel̠nå̠^{1}muse̠ eller

^{2}hel̠namùse̠, genus obestämbart; ordet brukas endast i obest. sing.

allhelgonamessa (1 November).

helgonamässa

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

Helgonamässa

hèl̠namús̠e

Allhelgonadagen.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

helgonamässa

hàḻnamýes̱a

Allhelgonadag.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*helgonam~~y~~ǟsse

hàlnamuís̱e

allhelgonamåssa?, allhelgona-dagen

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

Helgonamässa

Helgonamosse

tiden omkring 1 nov. "Bystämman, som hölls vid Helgonamosse".
Obs. Icke meddelat i genuin form; första leden återgiven i skriftspråksform.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd s. 41.
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Helgonamässa? II

wid helgonamosse (måndagen efter allhelgonadag)

s. 53.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

x helgonamässe

hèl̲namę̍s̲e

All helgonadagen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*helgonamässe

hɛ̀lnamɛ́s̱h

24 oktober

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

helgonamässa

hè̱lnamyj̍s̱a

Allhelgonadagen.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhelgonamässesnickare

s.
hàlnamusesnátʒara m.

klåpare till snickare, dålig snickare

en ~ da va en dåle snátʒara

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

x helgonamässodag

2 hälnamässodag s.

hämnamussedan

-u-

'allhelgonadagen'

(1:ste nov)

4847:7.

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

helgonamässosnickare

hàḻnamus̱asníʒʒarə, -ans.

skällsord till snickare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

helig

hà̱lad n.

helg, helgdag (i motsats till söcken)

i‿kváḻ e‿da‿

hà̱lad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

helig

n. hà̱lad adj.

helg

de va hà̱lad ;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

helig

hèlad (obest. n. sg.)

hely, helgdag

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskog 1949

helig

hè̱lat (obest. n. sg.)

Intr. som: da ḛ hè̱lat, det är helgdag.

dḛ sa̰a "hè̱lat" om sǽṉan ós̱a (altså ej blott om de stora kyrkliga helgdagarna)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

) Neutr. {hàlad, hàlat. helig.
{hālad

da‿e‿hàlad (adj:
(hàlad) i‿máren. /
n. f. 94. / da‿e‿ɔ̥̀ta
hàlat‿da. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

helig
adj.

hà̲let n. sg.
helg, helgdag

da‿e‿hà̲let i‿má̲ren.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

{halat
{hàlad n.

helig
adj.

helg(dag)

da va hàlad dan àta
(ɔ: skärtorsdagen).
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣheligafton s.

hälliattan

'helgafton'

4347:4

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft **1946**. Exc.

×heligafton

heliàtan

afton före (dag före) större kyrklig högtidsdag, jul, påsk, pingst, midsommar.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

*heligafton

s.

halàtan

helgdagsafton; trol. äv. afton före helgdag

(ɔ: de va hàlat om-kválen)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

heligafton s.

h̰ęlr$\overset{2}{å}$ṯàn, —

aftonen före stor kyrklig högtid

№ 285.

INGELSTAD

H. Hallqvist 1924.

Tranås

*heligafton

hḛluàt̲an

kvåll före jul, påsk
och pingst enl. meddelaren

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

heligafton
sb.

haliàtan

kvåll före helgdag (söndag l. annan helgdag).

M. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

*heligdag

hè̱lidá̱

helgdag

Trol. ej om vanliga söndagar utan blott om de större kyrkliga högtiderna, jul, påsk, pingst, midsommar.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

helig söndag
s.

hàlɛ sǿna

påsksöndag

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

heligt
n.

hà̱la̮d adv.

helg.

de e hà̱la̮d.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst. s hd
Nils Bengtsson 1941.

heligt

hàled (obest. n. sg.) M. f. 88; K. f. 84;
"helgdag", kyrklig högtid;
nú ẽ-da-hàled yén, nu är det återhelg (större högtid: jul, nyår, påsk, pingst, midsommar);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

heligt

hå̃llod

"de e hå̃llod i ugan"

'det är (en) helgdag i veckan'

4347:4

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

heligt a.

hàlat, hàlad (n. sg.)
Äv. hèlad enl. K. f. 88 (trol. yngre form, uppkommen genom påverkan från kyrkospråket)
I uttrycket: da e hàlat (hàlad, hèlad) det är helgdag (äv. om vanliga söndagar)
M. f. 84; K. f. 88
Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

heligtrekungarsafton

há̱ltɑ kɔŋsȧ̱tan s.

trettonafton.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hel krabba s.

he̠l kráb̠a

krabbasnår

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

*hell
sb.

hal̲

framgång, tur, lycka;

han hade gó̲ hal̲ me zɩ̰;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣhelle min liv

hàla min - lív

interj.

kors i all världen

K. f. 01
1948.

Höru

heller

há̲lor

Åv. hellre

ɛnta‿já̲ há̲lor. Inte jag heller.

K.-f. 71

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hál̲or

heller
adv.

de-v̲í-ja-ń̥ta hál̲or.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hǽlor aldri hállre. hellre

h. æn jæ̀rna = mkt jãrna.

21
Nr 1~~12~~1. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

heller

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h.
Hugo Areskoug 1939.

hel̲or

(äv. hellre)

dá̲ kona vẓ haĺ̲or ka̲stan ẓ ʃó̲n;

i förb. ẓ haĺ̲or ǫ heller:

de va̲ ìke dyrt, de vá̲ ẓ hál̲or – (som bekräftande tillägg);

1) heller
adv.

háḻor

1. heller.
2. hellre

dḛ ḻàrda ìŋ̱antíŋ̱ háḻor.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

heller
adv.

da va ǹ̥ta gåt o.
hỳvla x) hálor. M. f. 94. /
di e̱da n̥ta fråkóst hálor
nǽ. M. f. 94. / so jek dær
ǹ̥ta – mjed ǽd hálor (och
betaltes – heller inte ut stora
summor).
M. f. 94.

x) Aspo-form
J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

heller

hálor

heller, hellre

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hellre

hál̲or

hálra (yngre form).

hum‿ha‿ ó̥ta for‿
nǿ̲dan ~hál̲or.

folk de ‿jiga‿ hálra
he̲d ~

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hellre

adv.

hél̲or

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

× helma.

hjè̠lma, ˋ-ar, ˋ-a, ˋ-ad.

lindra om vãrk.

dè hjè̠lmar li̠d.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*helma v.

hæ̀lm/a, = , ` -ad

lindra

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hjèlma

+ helma
lindra vid smärtor.

hèlma Ljunits hd.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

+helma

^{2}hulma ; -r, — ; — ; -d

lindra

de ^{2}hulma a ^{2}lēgte. (läktes).

am ja har ont i mɛt ^{2}ja a ^{1}smårjor
^{1}mjügor ^{2}sålva po sa ^{2}hulmar de.

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd. № 315.

+ helma

hjè̠lma̬, ‑a̬r, ‑a̬, ‑a̬d.
lindra om vä̆rk.
do hjè̠lma̬r led.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

helmåne
sb.

h̰elmá̲na

Jfr fullmåne

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

helnaver s.

h^{2}e̠lnà̠var, -n, -nàvra, -na. s.

'det stõrsta av nav-
botten'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. sn.

× helsam

he̲lsa¹m̲ l. -or, m. och f.,
n. -sa¹m̲t, pl. -sa¹m̲a, hel,
ostyckad̲, odelad.
hæ̲r lig̲g̲or en he̲lsa¹m̲ ril̲,
en hel rulle.

Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

helsike s.

hèlsika n.
helvete

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m f 85

helskinnad ptc. adj.

hel ʃiŋ̱́ad

M p 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

helskinnad

hel^{1}fizad l.-or, m. och f., n. -^{1}fizad, pl. -^{1}fizade, helskinnad. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

helskägg

hḛlʒádʒ n. M.f.68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

helskägg
sb.

hèlʃágdz n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

×helsot
s.

helsót

sjukdom med dödlig utgång, dödssjukdom.

de‿ fiya‿ doras‿ helsót.

U. l. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

*helsot

he̱l´sǫ̱t l. hal´sǫ̱t sb.

dödlig sjukdom

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

helst

helst
adv.

há̲r (hur) ská̲rpt somhálst. S. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

helst

hälst
äv. i betyd. 'i synnerhet', 'framför allt'; hälst àska i synnerhet askträ (M.f. 61)

hýʒʒed som hálst;

de dùida o èda nar som hálst; dí kona. de. ha' a. há som hálst, det kumma de ha (använda) till vad som helst; M.f. 58. han bar sẽ-bd har tòsed som hälst 'han bar sig åt så befängt som tänkas kan'; M.f. 68;

helst
forts.

ha̲r bà̲gvä́nd som‿hä́lst
så fumlig som tänkas kan (M.f.68)

kan‿va̲‿jã̲‿hor‿snä́l̲ som‿
hä́lst, han var ju så snäll man
rimligen kan begära (M.f.68);

du‿ska‿min‿jä̲́l hã̲‿hor‿brá
som‿hä́lst, du skall min själ få
det så bra du kan begära; M.f.68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

helst

helst

háfor skrøp som-

hélst. — dḛ- fiŋa- law
å- ha̰- hìŋsta, hýŋtsa 1)

M. J. 58. som- hélst.

---

1) Alltså ej nödvändigt premierade hingster.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1950.

helst

helst

hánt som‿ hélst hur som holst

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

helst

hælst

jā̰. vel. hǽlst ha̠ sånt.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

helst

helst

Āv. i synnerhet

hélst pα‿ sà̱nana, i synnerhet på sandmarkena

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ȫ. Ho

1. helst
adv.

helst

(superl. till hálor).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

2. helst
adv.

helst

i synnerhet, särskilt.

hélst hørnúlen, han-
hą- et- rǿlat lòda,
i synnerhet ugglehannen,
han har en otäckt läte.
M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

helst

halst háfor‿non som‿hálst. m. f. 60.

Åv. i synnerhet.

de‿hada‿fødsvẽ́d, h̃alst om‿tǿ̲rna, de hade fotsvett, i synnerhet om tårna. M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

helst

jå̰ - sḛr - hélst jå̰ -
sláipor jàg ser helst
jàg slipper

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderup

helst

halst

särskilt, i synnerhet

hálst då̰‿ḛn‿sɛdor‿
o̱p, särskilt då man
stiger upp.

nestan‿ná̱r som‿hälst.

há̱r som‿hálst.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hélst nú̲, isynnerhet nu.

helst
forts.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

helt
adv.

helt

ska de mωna hala hélt ? =
skall det måntro bli uppehållsväder ?

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

helst

helst
adv.

hár làŋa som hélst. / hár som hélst. han tar M. f. 94. / si frám hár som hélst. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

helst

helst
de̲‿ fàjta hǿnt som‿ hálst,
tẽ‿ sı̲òrna o‿ ı‿ vœ̲rad,
hum‿ ol‿ hálst ha̰‿
tíst. — dæ̰r‿ mè̲ntas‿
vel víke̲d som‿ hálst,
mast tḕtʒ̲ed

Nr 4568 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

helst

halst

dí kɷna dę̰ bø̠ hɷ́k̠an t̠id som hélst ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

helst

halst

ja‿tjørda‿ha̰r‿hǿjt
som‿hálst (ɔ: med slåtter-
maskinen)

Nyare uttryck? J-s.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

helst

halst

hár som – hálst var
som halst.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

helst

helst

ḛ hum̲ lǿ̲s, so k̲alṓ̲sar (tuktar) hum̲ háf̲ore̲t ju̲r som hélst (om en uppretad hōna med kycklingar)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

+ helstöpt

helsti^{1}ft l. -or, m. och f., n. -sti^{1}ft; pl. -sti^{1}fta, helstö^{4}pt, helgjuten, som är gjuten i ett enda stycke. en helsti^{1}ftor gry^{2}da.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

helsyster

hels$\overset{1}{\text{u}}$e$\underline{\text{s}}$tor, f., -kn, pl. -s$\overset{1}{\text{u}}$e$\underline{\text{s}}$tra, -rna, helsyster. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

helsäng s.

helsǽŋ̱

större säng i dagligstugan

en‿stó̱r helsǽŋ̱ – dáṉ
va‿ja‿ente‿tə‿ō‿dra‿sí̱d,
udan‿dáṉ va‿ja‿hé̱l

K. f. 95

Ö. Segelstad.

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

helt
adv.

he̱lt

hola hé̱lt ej gå sönder

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

helt
adv.

helt
helt och hållet

da e jo hélt an-
ànan àrmy. Det råder
ju en helt annan ordning.
n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1964

heltråda
vb.

h̰eltrǽ̲da, =

lăgga åkerjord i heltråda /

h̰eltrǽ̲da jǿ̲ren.
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

heltäckare
sb.

hḛltákara m.
heltäckt hästdroska
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

helvete s.

hèlvat/e, -̀ed

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

helvete

hèl̲vete, ˋ - ed

a̲ ı̰ ~ !

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

helvetes

hàlvetas

a̱, ja̰‿ mὼṯa vel‿ vè̱đa hæ̰r‿ḛ‿
nωna‿ hàlvetas pỳlẓʒor o‿
kὼm̱a‿ṉ̃ (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

helylle

Ab.

heluúla n.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

haim

hem
adv.

han – håda fad – haim – dóm (fåa dem hẽm).
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hem adv.

hajm̲

ga̲n hájm̲ tɛ ar mó̲r
for ja̰ é̲ so lé̲ au̯ ar

gå hem till er mor för
jag är så trött på er

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæm̲ n., –́ ed

1. hem
sb.

sá̲ ha‿du‿ì̥ta‿sát (inte sagt) i‿mít̲‿hǽm̲. K.F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

haem̲

2. hem
adv.

dḛ - sa̰ - knáft o - ga - háem̲.
K. f. 85. / ja - ved - sél̲
væ̋j̲en háem̲. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hom.

hø̱m, -´ads.

-, -´en.

a̱lri so hi̱dan

en pi̱t

so e hø̱mad gi̱t.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hem

hum

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~beele~~, s.

~~bedz~~

hem.

hyom̲, -´hds.

han har ey̲ad hyóm̲.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hem
adv.

hum̠

dḛ‿ mɑtɑ‿ sél̠ fèl̠a‿ dom̠
o‿ ʃø̰ra‿ húm̠‿ dom̠.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hem
sb.

hæm̲, -´æd

hǻ̲r ha̲ han sit̲- hǽm̲?

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hem ;

hɐɛm̲ , -´ads.

ja b̲ǫ´r vɐ hɐɛ´m̲ad,

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hem;

hʏm, –́eds.

–, –́en;

han blọ́r åb̲i

va hʏ́m̲ed;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hem
adv.

hæm̲

kωma - hǽm̲, ga̰ - hǽm̲;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hem

hęm̲

tæ̀ŋʃa se mo̲d hę́m̲arr = tänka på att gå hem.

væ̀n̲a nẹ̀san mó̲d h.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hem adv.

hæm̱

"när hæn kom hǽm̱.."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hem

adv.

hæim

hèla las tjørde-
dḛ- hæím. m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

hæm
sb.

hæm n.

fra‿ sit‿ hǽm, från sitt hem

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hem.

hẹəm̱ adv.

nọ de hade fọud
tọ́ hẹ́əm̱.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

hem
adv.

hæm̲

de‿ kɷmɐ‿ hǽm̲ ,
d̃e kommo hem.
so‿ kɷm‿ ja̰‿ hǽm̲
ýrn̲.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Nr 4446

hem
adv.

hæm

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hem

hem

hem

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

haim, -ed

1. hem
sb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hæim   2. hem
adv.

gå hæím; koma hæím,
resa hæím. / då re gå hæím.

N. f. 94.

hym K. f. 96 (konsekvent.
som det tycks; indiv. egenhet)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hem 1

n.

hem, -ed

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hem 2

adv.

hum̲

ga̰ húm̲, koma húm̲,

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

kom.

kφm̲, -´ed s.

– , -´en.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

hem 1.

hæm

adv.

han kom ~ ~ hindän;

gak nu ~ me. dä!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hem 2

hæm̲, -ˊæd
sb.

nú̲ fa̰ vḭ mo̰d -ˊæd
nu få vi ge oss hem;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hum adv.

hum

"... dryer du inte hum..."

3347:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

hem
sb

hímed[x)] (best. sg.)

x) Nyare form. K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hem
adv.

haim

---haim - pa - gáran
ǿdzan dẽ - sproza - sél
haim.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

× hemet.

hjeḿ̱ed adv. hem.

nor han kum̱
hjeḿ̱ed.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhemet.

hyəḿ̱ed adv.

hem.

nor ja kum hyəḿ̱ed.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣ hamet;

hyǝ́m̲lad adv.

hem.

fa flyǝ̀t̲a hyǝ́m̲lad.

6 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

hemgift
s.b.

humjú̲ta n.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemgift

halmjuít

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

[illegible]

hemgift

hæm̱j^{1}æ̱t, m., -len, pl. obrukl., hemgift.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hemgift.

hæjmjíut, -en s.

dän e hæjmjíut pa

láutad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hemgift

hæmjú̱te

… ʒì̱stəgó̱s o ha̰ ˎ ˜́ ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hemgift. s.

humgjuten; b.f.

= humjúet, -en

p. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

hemgift s.

he̠mjé̠it

hemgift

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hemgift

haimjaít, – ´en sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hemgiftko

hæmjútakø̀, f., -køwen, pl. -kø̀r, -na, hemgiftsko, ko, som erhållits i hemgift.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣhemgån
adj.

háim̲gá̲n

hemgången, som gått hem

han-va-ǹ̥te háim̲gá̲n.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemkommen ptc. adj.

haím̱ kω̍m̱en

m f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hem kommen.

hį́əm̲ kím̲ən a.

sin nor hįəm va
hį́əm̲ kím̲ən.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× hemledes

hyemlédes adv. (vid hemmet) / hemma.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

homlåka

ob.
hùmaláksor pl.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hàima

hemma
adv.

dǽr (den gången) va‿
làrsana (Larssönerna)
ǹ̥ta hàima.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemma.

hèjm̱a̰ adv.

hejm e aḻri
hèjm̱a̰.

Nr 4034. Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd
Nils Bengtsson 1941.

hemma

huìm̲a

dæ̰r ‿ huìm̲a, dār

hemma.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hemma adv.

hej̀m̲a

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

hemma
adv.

hùm̲a

vaktméstaran e rók̲ hùm̲a.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hèim̲a

dḛ brùd̲a vel hèim̲a.
han ha̰ i̥kk vad ~ på
flè̲ra a̲r. — nú̲ bǿ̲r du̲
~. (befallning)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

h$\overset{2}{\text{ue}}$$\underline{\text{m}}$a l. h$\overset{2}{\text{ue}}$$\underline{\text{m}}$$\underset{\smile}{\underline{\text{a}}}$, adv. , hemma.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hɛ²ɛm̲a el. hɛɛm̲a̲¹, adv., hemma.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

hemma.

hẹ̀jm̱a̬ adv.

ja va hẹ̀jm̱a̬.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hemma.

hjèmma adv.

fžìva e alri hjèmma
de e bòrta o gèla.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hìma

hemma

adv.

M. f. 6a.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hemma
adv.

hìma

dæ̰r vá, som brøjda-
brànevín hìma.
M. f. 60.
"Finarë": hìma (t. ex. M. f. 60)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

hemma;

hyj̀m̲a adv.

nu é̲ han àn̲t̄a
sá̲l hyj̀m̲a;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

hemma
adv.

haìm̲a

bra̲ bòrta, men
haìm̲a bast (ordspråk)

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hemma.

hjɔ̀m̱ma̰ adv.

han har vad hjɔ̀m̱ma i fì̱ra dá̠.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Lemma

Lumma

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hemma;

hä̀jm̲a adv. (hä̀m̲a P.P.)

han é̠ à̠lri hä̀jm̲a;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hemma;

hèjm̱a adv.

ja har áḻtid gø̱ụd
hèjm̱a;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hemma

hèima

adv.

d̰ær ‿ ḛ ‿ trǽj tø̀sor hèima
(M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hemma

hàim̲a

de̜̰- ʒʒà̲rna smé̲red
hàim̲a.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. J. 58.

hemma

adv.

haìmá (med starkt bi-
tryck på ultima)

vĩ hã ìŋen grèvniŋ
haìmá vi ha iŋen gröpe
hemma

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp H, Areskoug 1954

hemma

adv.

hèjm̲a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hemma

x)

hæ̀m̲å

x) Med starkt bi-
tryck på ultima

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskog 1949

Ö. Hoby

hemma.

hä̀jm̲a adv.

ja fött hä̀jm̲a
ifrau.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

hemma

huìm̲a

ja̰‿ḛ‿huìm̲a al̲ ti̲d.

dæ̰r‿huìm̲a‿omkriŋ̲

vḛ‿hòlda‿vós̲ mest huìm̲a.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hemma
adv.

hàima

du kan blǿ hàima.
N. f. 94.
hìjma K. f. 96 (konsekvent som det tycks; individuell egenhet).

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

hemma
adv.

hàim̲a

de‿ kona‿ ìta
s̃tàim̲a dóm̲ hàim̲a,

M. f. 76. De kunde inte för-
må dem att stanna
hemma.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hemma

humma ɔ: hùema

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hemma

haìm̱a

dḛ mote bø̰ haìm̱a,

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hemma.

hjèm̱a̰ . adv.

dẹ va nọ vi
tòg̱a̰ pu lǫ́ḻn dan
hjèm̱a̰

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads

Nils Bengtsson 1940.

hemmabakad

hùimabågad (obest. n. sg.)
(hembakat)

hùimabågad brø.

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951

Hugo Areskoug.

hemmabakt

hùim̲abǽ̲ğt M. f. 58

hembakat (om bröd)

drd ˬ ḛ - hùim̲abæ̲ğt (m. f. 58) i

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

+hemmablǟck

s.

hùim̲ablák̲ n.

hemma tillagat bläck

so‿ dùepta‿ dḛ‿ dán̲ 1) i‿

hùim̲ablák̲

1) gåspennan

M. f. 84

Borby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

hemmabruk

sb.

hèimabrúg

användning i hemmet

i hèimabrúg.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hemmabryggt

a.

hùmabröjt (obest. n. sg.)

(om öl och dricka)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hemmadoktor

hùmadóktra sb. pl.

självlärda läkare, "klo-ka" gubbar o. gummor.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hummadotter s.

hùm̲adút̲or

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hemmadräng.

hè̱madrä́ŋ̱, -en s.

dräng, som arbetade hemma på gården.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

hemmagarn

sb.

hìem̲aga̲̍rnad bf. sg.

det hemspunna garnet (i motsats till fabriksgarn). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hemmagjord ptc. adj.

hèm̲ajá̲rd

M f 85

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hemmagjord

hùim̱ajå̱rda (obest. pl.)
(tillverkad i hemmet)
... ulláṉ vœ̱̀vda klor-
hùim̱ajå̱rda (om byx-
hängslen). M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1945

hemmagjord

adj.

hèim̲ajȯrd; pl. ` – ˊa

hèim̲ajȯrda klǽ̲r (klåder).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

×hemmaifrå

adv.

hàimaifrá

hemifrån

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

ˣhemmaifrå adv.

hìm̲aifrǻ

hemifrån

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×hemmaifrå
adv.

hùmaifrá
borta från hemmet
han hada àlrr vad -
hùmaifrá. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

*hemmaifrå

hùim̠aifrá̠
borta från hemmet
hum ha̰ jo̰ àl̠ri vad
(varit) ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hemma ifrån

hu²maifrå, l. hu²maifrå, adv., hemifrån.

Ja kø¹mor ji²nast hu²maifrå.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

+hemmakarl

s.

hùm̲akár̲a (obest.-pl.)

gårdens egna karlar (vuxna söner l. drängar)

dí va ‿ dar hùm̲akár̲a som ‿ gàrda (ɔ: flätade små korgar av pilespö) M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hemmakärnad

adj:

hàim̲aʒʒœ̲́rnad n. sg.

hemkärnat

hàim̲aʒʒœ̲́rnad smǿ̲r.

K. f 96.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hemmamejeri

s.

haima majarí n.

eget mejeri vid större gårdar (brukligt förr)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

*hemmamått

hèmamót n. s.

primitivt måttband

(ɔ: et‿vànled ban)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hemman

Se prästbondehemman.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hemman, s.

hùmana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

h$\overset{2}{e}$m̲an, -ad, pl=, -en. s. hemman s.

'hemman'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing-

hemman
sb.

hæ̀m̲ana n.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemman s.

hàim̲an/e, ̀-ed; = ̀-en

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hemman

huìm̲anad

på den dòl̲ia huìm̲anad
(M. f. 68);
den̲ gózen ja̰ h̲asom blḛ-frí
för (blev kvitt) huìm̲anad (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

homman.

hǫ̀m̱anə, -ədəs.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hemman

huìmanad (best. n. sg.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

K. J. 72.

hemman

hɛ̀m̲anſa, ˋ- -ad, =

ad rí̲t (rikt) ~;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hemman

hìemana n.; pl. = sb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hemman

hæ̀m̲anꝺa, pl. = ;

ja̰ vḛ ịte há̱r maǭʒa
tjʒeláṉ dæ̰r kan và̱ra
pǫ di ´ ~ -ad;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hemmane;

hɛ̀jmanə, -əd s.

—, -ən;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hemmane.

hyè m̲anę, - hds.

om han fou

hyè m̲anęd sóullē.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

kommane.

hìǝmanǝ, -ǝdǝ s.

ˋ ˊ -hn.

di dríʒǝr op hìǝmanǝ.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

hemmansdel

hèmansdèlor (obest. pl.)

M. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hemmansmantal
sb.

hàimansmántal

...ate‿doras‿hàimansmántal.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemmanstal s.

²hem̲anstà̲l, -ad, pl =, -an. s.

'hemmanstal'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

× hemmapölsa
s.

haìmapuílsa f.

hemlagad korv

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hemmaskor
sb.

hùem̲askó̲ pl.

av byskomakaren (hemma i ngn bondgård) sydda skor.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemmaslaktare

+) sb.

hèimasláktare m.

ej yrkesmässig slaktare, man som har slakt som bisyssla.

M. f. 94.

+) Senare leden
rspr. - formad -
l-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hemmasmidd

hàim̲asmi̲t n.

trol. 'smitt av bysmeden'

at hàim̲asmi̲t spi̲g
(om den mycket grova spik, varmed hållan till en tröskslaga fasthölls vid handvalen.)

Nr 10329 Önslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemmasmidd

hèm̲a.smi̲d
om lie (smidd av en bysmed)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hemmasmidd

a.

hüm̱asmi̱d ; pl. – – ˈa

hemsmidd, smidd hemma

...stà̱ra hüm̱asmi̱da

grè̱vor (grepar)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hemmasmör

s.

hæ̀m̲asmǿ̲r n.

hemkảrnat smö̉r

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hemmastadd ptc. adj.

hàim̲astád̲

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hemmastadd

hæ²m̲astàd̲, -or, hæ²m̲a̳stàd̲ l. -or, m. och f., n. hæ²m̲astàt̲ l. hæ²m̲a̳stàt̲, pl. hæ²m̲astàd̲a l. hæ²m̲a̳stàd̲a, hemmastadd.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hemmasydd

sb.

hìemasýd; pl. ` – – a

ofta i betyd. 'gjord av hantverkare'1) i motsats till fabrikstillverkad. de vá val hìemasýda stö́vlana. / 1) Skräddare o. skó-makare.

M. f. 94.

Smedstorp. Ingelstads hd
H. Areskoug 1963

×hemmatoro

heìmato'r

toro tillverkad för hand.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.
1948.

hemmavagn

haìm̲avǿjn

trol.: enklare vagn, som tillverkats "hemma", ej hos vagnmakaren.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hemmavatten

hæ̀m̲avan̲

vatten som hämtades i gårdens brunn; motsats: tʒìl̲avan̲, källvatten.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hemmavård

hèimavœ́vad (obest. n. sg.)

hemvård

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hemmaväven
adj.

hä̀mavǻvna pl.

hemvā̆vda

n. f. 94.

hä̀mavǻvna lìnasé∫ʒa.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hemmavävt

hìm̲avø̲ved

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× hemmet ~~hemåt~~ adv.
adv.

hémad

= hem.

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

ˣhemmet.

hém̲ad

hem.

han e hum̲ad

hém̲ad ijén̲

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hemresa

humré̱san best. sg.

m. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hemsk adj:

hemsk, hemst; hèmska

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hemsk

hemsk (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hımsk; pl. hímska

hemsk

hımst (obest. n. sg.)

de‿ va‿ hímst, va‿ de‿ e‿ ká̲lt‿ idá̲ det var‑ hemskt, vad det är kallt idag.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hemsk

ˌhemst

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hemsk

hεmst (obest. n. sg.)

(Kvinna mellan 40 o. 50 år).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hemsk
adj.

himsk; n. himst; –̀a

n. f. 94 m. fl.

da sa hímst z̲íd.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hemsk

hɛm̲sk hɛm̲st hɛ²mska

hemsk

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

hemskt
adv.

hemst

förskräckligt, fruktansvärt

de - råg[1] - ja so - hímst som
en - skorstén.

1) rök

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hemskt
adv.

hemst

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hemmull adj. ˣhemul

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hemvävd adj.

hä̀jm̲avø̲̍vd

ja̰ har mö̀ʒ̲a hä̀jm̲avø̲̍vda
dù̲ʒa

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

hemåt

huím̲ad

sı̲́n skole dẹ̰ ~ ijín̲,.

Ir 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hemåt

huém̲ed
mot hemmet

nu̲é fæ̰ vr̰ ~ yín̲̰ !

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hennes

hi²ṉas el. hiṉ¹á̱s, pron. hennes.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

heraus
adv.

haráws

ut

haráws má_ǽr ! ut med er !

M. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

h·er·aus.

h·ar·aús int·ej:

ut·.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

heraus.

haraús intej:

haraús te knu̱éad
me kal tyjnt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

herde
s-

hỏre. -en

vallhjon

s. 39.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

herde

hø̱̀ra, -̀an, -̀a m.

kreaturs-, får- l. gåsvaktare; ofta vallpojke;

ja̭ ha̭ ʒʒé̱nt i tré̱ sòmra o vad hø̱ra;

Jfr ssg. vỳtahø̱ra ds.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

herd

h$\overset{2}{\text{ø}}$re, m., -n, pl. h$\overset{2}{\text{ø}}$ra, -na, herde, valljon.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

herde s.

hø̱̀rle, ˋ-en; ˋ-a, ˋ-na

M f 95, K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

herde

h$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$re, m., -n, pl. h$\overset{2}{\underline{\underline{\text{ø}}}}$ra, -na, herde, kreatursvaktare, vallhjon.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

2
~~rakahǫ̀re~~

herde

h$\underline{\text{ø}}^{2}$re, m.; -n, pl. -ra l. h$\underline{\text{ø}}^{2}$r$\underset{\smile}{\underline{\text{a}}}$, -ra, herde, 1) vallhjon, vaktare af kreatur, 2) benämning på det yttersta nätet, då vrakfiske bedrifves. J.

Brantevik.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Lerde, s.

Lø̀ra

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

1. herde.

hö̀rh, -hn s.

-ȁ, -na.

fou̇ liḏża hus

hö̀rhn i nø̍t.

om den vävande inte första dagen efter vävens uppsättande vävde så pass mkt att vävbommen täcktes.

Nr 8915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

2. hunde.

hø̄̀rə, -ən s.

-ᴿà̰, -na.

skø̄̀u̯l sa par hø̄̀ra̰
nor han snū̀sa̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

herde

hø̀ra

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**
Per Larsson 1897. Exc.

herde

hø̠̀rđa, -̀en, -̀a, -̀ana

kreatursvaktare

M. f. 75.

Se äv. ssgr som fåra-, gåsa-, svina- och vaktaherde.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

herde

hø̠̀rſa, ˋ-en, ˋ-a, ˋ-ana m.

kreaturs-, får-, gås- l. svinvaktare.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

herde

hø̀ra m.

kreatursvaktare

dø̰r‿va̰‿en‿høra ti‿

o‿ vy̆ta‿dom

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

herde s.

kören 'fårvaktaren'

4346:3

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

herde

hø̱̀ra, -en

dɛ va bý̱s hø̱̀ra, han jɛṯʒ̱ o

vỳ̱ta àḻa bý̱s kré̱dʒ.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939

herde

hø̠̀rła, -̀en, -̀a, -̀ana

vallgosse, kreatursvaktare;

äv. anv. som skällsord: drummel, lymmel.

dḭn hø̠̀re!

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

herde s.

h$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$rh $\overset{2}{-}$a

herde

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1)

1. herde

sb.

hø̜̀ꞃa, ˋ-an; ˋ-a m.

kreaturs-, får- l.
gåsvaktare.
n. f. 94.

Jfr ssgr som får-, gås-
o. vaktherde.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

2) 1. herde

--- smapága, som sb.

va hø̀ra. s. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

2. herde
ss.

hǫ̀ra m.

Äv. nyttjat som skällsord:
drummel
den hø̀ra!
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hende.

hȯ̠̀rḛ̆, -en s.

-̀ ă̰, -na.

hȯ̠̀rḛ̆n e kim̠ḛ̆n

nu tì̠dă̰n han.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelsta hd

Nils Bengtsson 1941.

herdestav

hø̱̀rastá̱v, ˋ- -ˊen;
fårvaktarens stav;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hermelin

s.

hærmalín

Enl. uppgift detsamma som

lékát lekatt)

(ɔ: dḛ ‿ gṵeda ‿ fæ̀rjor)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

herde

hø̀ra m.

vallhjon, vallgosse

M. f. 79.

Bonestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

herdebod.

hǫ̀rabǫ́, -bn s.
koja för herden.
hǫ̀ran bou i bn
hǫ̀rabǫ́.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

herrans

hàrans

I uttr. som: mòŋa hàrans ár. Många herrans år.

M. f. 75.

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Herrans hand

herans hán

= Orchis maculata

Delvis rep.

Nr 8449 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
S. B. Vide 1964

Herrans hand

har̲ans hå̲n^1, m., brukas ej i best. form, pl. hån̲or^1, orchis maculata. J.

ngelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

herre

harre

vår Harre

Harren (Gud)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

herre, s.

hàre

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

h^{2}år̲e m. ; pl. h^{2}år̲a herre

herre

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

herre

hàr̲a

ak hàr̲a gu̲d!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

heme.

hìehe, - hn s. f.

-àa, - na.

hos yngre.

/

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

kerre;

kàr̲la, -lan s.

vom kàr̲la gjòm̲da lan;

6 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

hàra m.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

herre s.

har̲ , háren , h$\overset{2}{\hat{a}}$r̲a .

herre

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hene

best. f. hanens

r 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

henne

vå hannes nama

r 7911 Hammenhög Ingelstads h
Marie Möller 1887 Exc.

Herre min Je
itj.

Harreminjé! Hä kom dȧ sjelves hīn po tvȧ rȧkkahjul!
(om cykel av 1880-talets modell med två lika stora hjul, som liknades vid spinnrockshjul) s. 98

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

herrefolk
sb.

hår̲afólk n.

(ur tidningsspråket).
de vila va hår̲afólke, dé̲
ṍs̲a (om kineserna). M. f. 94

N̄r 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hemegåið

hamegåi pl. -a

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

herreman

pl. harremān

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

herreman

s.

hàr̲emán̲ m.

(ägare till större gods, ej av allmogehärstamning, väl i regel adelsman)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

1)

herreman

sb.

hàr̲e|mán̲; pl. ˋ– – mán̲
m

ungefär: 'godsägare'

de va bàr̲a hàr̲emán̲, som hade són̲a (ɔ: kreatur av Dybecksras). N. F. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

herreman

hå²r̲emàn̲, m., -en, pl. -mèn̲, -en, hå̂rreman. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

2) herreman

sb.

Jfr binamnet
pær hàremán på en
bonde i Tunby.

M. J. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Herren:

hàrans i uttr.

h. v$\overset{a}{æ}$r (= fasligt väder (~~[illegible]~~)

fàslat h. v.)

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Herren

hèr̲an
(om Gud)

Uttalet ej ovanligt bland barn (skolbarn) under 1900-talets första årtionde; hört äv. av medelålders personer. (Utläsningsform) J-s

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Herrens händer

hærenshándor

Orchis maculata

ordet användes av barn i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×herrens höns

herens‿huíns

fläckiga nyckelblomster

(Orchis maculata)

M. J. 04.

×) Rege-form!

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

herrgård

hàr̲agá̲r; –̀ – –́an, –̀ – –́a,
–̀ – –́ana

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lòderup

herregård

hå²r̲egà̲r, m., -en, pl. -a, -na, hårregård. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

herregård
sb.

hàrragår, pl. ˋ – ˊ a

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

herrgård s.

hàr̲a gá̲r

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

herrgård

hàr̲agá̲r
a̲

M.-f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

herregård

hàregár; pl. ˋ – ˊa sb.

m.

…mést pɷ hàregára | han hade jìla i lao

M. f. 94, | me hàregárana. Hans umgänge vid kalas o. d. utgjordes av herrskapen på herrgårdarna.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

herrgård s.

h²år̲ugà̲r -a

herregård

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

herrgård
s.

hàragår

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

herrgård

hàragár m.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

herrlinning s.

ha^{2}r̲al̲inɛŋ

chemisett
böstveck. "förhäng

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

herrskap;

harská̠v, – əd s.

harská̠vəd pu ø̠rup;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

herrskap.

harská̠v, -ad s.

nu då̠s ad i
harská̠vs pì̠lo̜.

här ibl. „adligt herrskap".

Nr. 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

herrskap

harská̲v l. harská̲p

(herrskapsfolk)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

herrskap

har̲ská̲v, n.; -ed, pl. -or; -orna, herrskap.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

herrskap

hærskáp, – ´ed

Rspr-påverkad form. inhämtad gm samtal med herrskapsfolk.
J-s.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× hes

h$\underline{e}$s, f., h$\overset{1}{\underline{e}}$sen, pl. h$\overset{2}{\underline{e}}$sor, -na, stack af otröskad säd eller foder.

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305.

7.

hes.

he̠s, -´ln s.

hè̠sor, -na.

större stack med hö eller halm.

de sat̠e hé̠s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ˣhes;

he̲s, ´- en s.

hè̲sor, - na;

hȫ- el. halmstack;

3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937.

× hes;

he̱s, -́en s.
-̀or, -na;

större stack av
halm eller hö;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

× hes

hes r. i pl. $\overset{2}{-}$or eller $\overset{2}{-}$a

hög halmstack

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd

№ 315.

×hes s.

he̲s, ´-en; \`-a, \`-na

stack

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hes.

he̱s̗, -ˊen s.

stor stack.

dar ste̱o̜ur en hé̱s.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hes adj:

hes; ˋ-a

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hes adj.

hes, hest; hèsa

de vare hèsa o hàsteda
bìdʒe tvá

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

hese höstack s.

hèsan best. sg.

fr DAL foto 77:0054.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

heskrok hökrok s.

hè̱sakrω̱'g

Se DAL foto 77:0054.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

het

hit̲ (obest. n. sg.)

de‿ va̰‿ so‿ hít̲, na̰r‿
ḛn‿ kom‿ ú̲d, det var
så varmt, när man kom ut.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

het
adj:

hed, hıt, hèda

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

het, a.

he̲d (el. -or) m. o. f., hè̲dara, hè̲dast

het̲, n.

hè̲da, pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

het

hiṯ (obest. n. sg.)

dḛ . bì̱sa, na̰r . dæ . va̰ . híṯ, de besade, när det var varmt.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

het adj.

hede

'hete'

„Motts me den hede stenen"

4347:9

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

het adj.

he̲d, he̲t; hè̲da

M p 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

het
adj.

hed; n. hit; -a

nú e han héd (om en bakugn). N. J. 94. / hær e hít (mycket varmt). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

het

hed; obest. n. sg. het
" pl. –̀a

so laye de (ɔ: järnet) va̰
dò̄kted ret o het, ---

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

heta vb

he̱^{2}da he̱^{2}de he̱^{2}ded

heta

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

1) **Pret.** heta

hèda, -2-; vb.
hēda
hèda sup. hèdad

dǽr hèda-jå kompantan ata hæradorna. Där (vid regementet) kallades ju kompanierna efter häraderna.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) **heta**
vb.

mån̲an hìd̲a‿jo tòrʒʒal. N. F. 94 / han ha skolad hìd̲ad tòrʒʒal. Han lår ha hetat Torkal. N. F. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1. hetá

vb.

) han hida ‿ vál

ék ?

n. f. 94.

--- en minor (småvärt)

kár. ha hidor ‿ hán ?

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

heta
vb.

hè̠da, hè̠da
K. f. 85.

brá̠g (linbråta), he̠da - dán̠.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

heta

hèda

K. f. 66.

pres. sg. hédor (M. f. 76)

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

heta v.

hèd̰a, héd̰or, hèd̰a, hèd̰ad

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

heta v.

hè̱d/a, ́-or, ̀-e; ̀-ed

M f. 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

heta v.

hè̠d/a l. hḛ̀d/a, ´-or, \`-e, \`-ed

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hídor heter heta

Onslunda

Ingelstads hd

efter Stuemnack g Stäneslans p. 31.

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

heta, v.

hɛ̱́dor, pres.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

heta

Pret.

hìta

rsprs-påverkad form.

hèda (genuint)

M. f. 73

Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

heta

Pres. sg. hé̲dor

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

heta.

hì̱da̰, -́or, -̀a̰ pl.

hḭ̀dé, hḭ̀déd.

hym hidor à̱na̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

heta

^{2}hẹda ; ^{1}hẹdor , ^{2}hẹde , ^{2}hẹded ,
part. ok imperat. obrukl. ;
heta.

ha ^{1}hẹdor dụ ?

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

heta

Pret.
hẹ̀da

ha‿ hózen vá‿ de han‿ hẹ̀da? Vad tusan var det han hette?

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

heta

v.

Pres. sg. hḛ́dor

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

(M. f. 68) hèta

hè̲da (M. f. 88) M. f. 58 hè̲ded (M. f. 58)

hèd̲a (M. f. 88)

pres. sg. hé̲dor M. f. 88, M. f. 68
hḛ́dor M. f. 58;

hà̲nakóm̲a (gullvivor), dé ha̰- dḛ-
hè̲ded al̲ hd (M. f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

2. ˣheta

M. f. 58

hèda

(upphetta, uppvärma) göra upp eld

bak-
i ugn;

di skola hèda ónen (uppvärma bakugnen)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

heta

pret. hr̀d̰a

pres. sg. hŕd̰or.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Inf.

hɛ̰̀da
m.f. 90 (1946).

hɛ̰̀đa
M.f. 65.

hɛ̱̀da
m.f. 90.

Pret.
hɛ̀da
m.f. 60.

heta
vb.

heda (svagtr.)

Pres. sg. hɛ̰́dor
m.f. 65.

hɛ́do̱r
m.f. 90

hɛ́da̰or
~~m.f. 06~~.

dæ̱r hada. já̱
en. farbror,
som. heda -
jens. ó̱lsen,
som. bø̱̀da.
m.f. 60.

[illegible]

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hum. hìde jija,
hon hette Gyā. M. f. 60.

heta
vb.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

heta

forts. vb.

Pret.

hìda

m. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949.

heta v.

hɛ̱̀da (pret.)
'hette'

Sv. L. III:3:15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

heta

Inf. Pret.

h̲ẹ̀da h̲ẹ̀da l. h̲ẹ̀de

Pres. sg. h̲ẹ́dor

nú h̲ẹdor ed jo tágal
(ɔ: för hörsahår).
sín fitʃ han h̲ẹ̀da pær
tàva

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskog 1940

hɛ̱̀da l. hɛ̀ḏa heta / vb.

svagtr. hida

Pres. sg. hɛ̱́dor

ha‿ hida‿ húm̱? Vad hette hon?

ha‿ sa‿ han‿ hum‿ hɛ̱̀da? Vad sade han hõn hette?

had‿ hɛ̱́dọr haṉ? Vad heter han?

had‿ hɛ̀ḏa‿ haṉ?

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

heta
forts.

had‿ é̱d han‿
hɛ̱̋dor? Vãd ắr
det han heter?

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hota, v.

hidder
hoter

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**
M.Hörlén **1914** Exc.

heta

hę̀da   hę̃̀de
l. hìd̰̲a   l. hìd̰̲e

pr. sg. –́or
" pl. =   ha hę̃́dor ‿ æ̰r pá̲g²

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Pret. heta

hẹ̀da
~

Pres. sg. hẹ̱́dor.

alt va. rigda hẹ̱́dor,
allt vad ”r̄ede” heter.
ha. hẹ̱́dor dìn̲a prástan
(K. f. 6̄6).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

heta

pres. hɛ́d̲or.

pret. hɛ̀d̲e

dœr va jȧ en gǽ̲r som
hɛd̲e fỳ̲lá̰n

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

heta

Prot.

hèd̲a

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

heta

Pres. sg. hę́dor (Gosse född 1942)

h̃ę̱́dor (M. f. 84).

da. hę̱́dor sa̱.

1948. Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

×hete s.

hè̲d/e, ̀-en

hetta

m f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

× hete

hẹ̀dde, -en s.

hetta.

de e en farli hẹ̀dde.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× lete

hà̠de, - ed s.

namn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×hetna.

hɛ̰̀dnå, -ar v.

bli varm.

dɛ hɛ̰̀dnår.
(om säd).

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

hetna.

hẹ̰̀dnȧ, -̀ȧn, -̀ȧ, -̀ȧd.

bli varm om sād
och hȫ.

dε hẹ̰̀dnȧn dε
dran hẹ̰̀dė tε sε.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hets s.

hets

hetta

Formen med -ts- resp. påv

nær‿dær‿e‿brá fýr‿i
smidjan, so‿e‿dær‿
brá héts

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hets s.

hɛs̱

hets

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hets
sb.

hets

värme, värmeutveckling (vid eldning)

da (ett visst bränsle) jer en brá hets.

~N. f. 94. Repr. påv. form; ibl. hes.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

hets.

hes̱

hetsord till hund.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

hetˑs,

hes̱, -´enˑs. =hetta

den̲ fi̲r hés̱,

Vö 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hets

hítsen (best. sg.)

ăssja (i smedja)

i. hítsen

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M.-f. 60.

hets
forts

hets
(hetta, värme)

de ga̰ en forfǽrle
hets.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

hets

hets

heȗa, vā̃rme

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hets

hets

vårme, hetta

de (Gjung) ȝḛr dovél

son ~́ som hálm

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hetsa
vb.

hìs̲a

hetsa hund

han hisa hǻz̲en pǻ dȯm̲.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hetsa

hìs̲a; ha ngn till sin "passopp"; hört i uttr. his̲a æ̀rana, skicka ngn i ett ärende; (M. f. 66, K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hetsa.

hɛ̀s̱a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

kà̱ra e ente u̱dan
tɛ o hɛ̀s̱a pu fà̱ri
má̱d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hetsa.

hès̠a, -ˋar, -ˋa pl., -ˋa, -ˋad v.

ja ska hes̠a húz̠an èt̠e en

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hetsa.

hèsa, -àn, -à pl.

-à, -àd.

ja ska hesa hujen

ata en.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hetsa
vb.

hìs̱ka, =

(hetsa en hund)

... na̰r dḛ ‿ hìs̱a ‿ dom.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

hetsa
vb.

hìtsa, =
upphetsa kroppen (om varma drycker, medikamenter o. d.).

fór̲ ‿ i ‿ tì̲den so hìtsad (hetsade det). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

hetsa.

hèṣa, -àr, -à pl.
-à, -àd.

ja ska heṣa
húẓan étor na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst s hd
Nils Bengtsson 1941.

+hetshund
s.

híshóz m.

person som man kan kommendera och kujonera hur som helst.

M-f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× hetshund

hís̱hώʒ̱ m.

person som man hänsynslöst utnyttjar att gå ärenden, att utföra handräckning, att gå till handa; "passopp";

han ha̭ dàṉ t. sin hís̱-hώʒ̱ (K. f 84); jfr vb. hís̱a, het-sa;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

3)

1. hetta

da (gådrel) tar‿ (sb.

ja‿ ósa an‿ rỳsah

hèda. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

hè̱da m. M.f.58

da va̱̰ en fà̱rli (förfärlig) hè̱da, då̱;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hèda m.

1. hetta
sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1) hè̱da, = 2. hetta
vb.

pass. inf. ̀–as

uppvärma bakugnen, innan t. ex. råg lägges dit in för att torka före malningen.

de_hè̱da ó̱nen. / han (bakugnen) skola_bà̱ra hè̱das (upphettas; ej eldas

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)

2. hetta
vb.

lika varm som
vid bakning).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hetta, s.

hɛ̱̀da

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~sele~~, 5.

~~sìla~~

hetta ol

he̲²ta té

torka

de he̲²te té rú̲en

M. Areskoug 1922.

Ö. Hoby

№ 312.

INGELSTAD

hetta.

hɛ̣̰̀dǽ, -an s.

dɛ tar hɛ̣̰̀dǽ.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

1. hetta
sb.

hè̱da m.

värme

n. f. 94.

en fà̱rli hè̱da.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) 1. hetta sb.

han dòjda (plågades)

aw hèda. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

2. hetta
vb.

hè̱da, =

upphetta, uppvärma (bakugn)

de̜ skola hè̱da ó̱nen.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hetta

hè̠da, –`an (J. O.)

av. hìd̰a

sæ̠n tå̰g hè̠da såden
tog värme till sig;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hì̱ra. hetta. hetta s.

sp. hera.

Nr 1~~1~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

hetta

hè̱re hetta.

vanl. av hè̱re.

"de lare o de fera dogo mæst av hè̱re.

21

Nr 1~~1~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

hetta

s.

hèd̲a

ja̰- dǿjor av- hèd̲a,

jag plågas av värme.

K. f. 1920.
1948.

Hörup

hetta

hìda m.

(värme)

en dójor av hìda,
man lider av värme.
M. G. 75.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

h²e̲da v.

hetta

hetta

hg̲d͡ʒ̲ da e̲ swn h²e̲da i̲ da̲ !

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

ˣhellē;

hè̠dle, -an s.

hellā;

de va en fà̠eli
hè̠de;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937.

*hetteblena s.

hè̱de blé̱na

värmeutslag

M L 95

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

*hetteblena

hìdablénor (obest. pl.)

M. f. 66, K. f. 84;

blemmor, orsakade av värme (bl. a. hos spädbarn);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× hetteblena

hì̱dablé̱nor pl. sb.
vàrmentslag i ansiktet
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

+ hia

hi^{2}ja, hi^{2}jar, hi^{2}ja, hi^{2}jad, part. obrukl., imperat. hi^{2}ja; lura, narra.

han̲ ha̲ hi^{2}jad o bed̲rå̲^{1}d al̲ si̲n ti̲d.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

×hia

hia

lura, bedraga;

han‿ska‿hia de ti‿se, han skall lura det till sig, på bedrägligt sätt komma över det (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣhjalös adj.

hj̲àLǿ̲s

otålig, ängslig

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hijalǫs eller eller -or × hiolōs

hijalǫs, m. och f.; n. -lǫ̀st; pl. -lǫ̀sa, villrådig, otålig.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305

7.

×hialös

adj.

M.f. 58;

hialös

som ej vet ut eller in, vankelmodig;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× hialōs.

hì̠alǿ̠s. a.

nervös, orolig.

han e so hì̠alǿ̠s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hi̯alǿs adj: orolig. * hialõs

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

ˣhialös.

hì̱aló̱s a.

nervös.

kyom o hì̱aló̱s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+hialõs.

hi̱àlǿ̨s a.

nervõs, orolig.

han e so hi̱àlǿ̨̱s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

ˣhialös

a.

hìalǿs

vankelmodig, som ej vet ut eller in

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

×hialós

adj.

hìalǿs

ängslig, villrådig, vankelmodig l. från sina sinnen i en svår situation

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×hialös
adj.

hìalǿs

villrådig, vankelmodig, som ej vet ut eller in, nervös

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

+ hialös

hì̠alǿ̠s

otålig

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads h

Maria Andersson 1938

* hialös

hìalǿs

villrådig, vankelmodig, som lätt blir handfallen etc.

syn. pizzhúad ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×hia
vb.

hìa, =

I uttr. som: han hiad – på dóm prackade det på dem, lurade dem att köpa det.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣ'hialös adj.

hialös

'som aldrig får nog', "havgalen"

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

ˣhialōs.

hì̱alǿ̱s. a.

nervōs.

høm e so hì̱alǿ̱s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhialōs a.

²hi̲alø̲̀s, -t, -a

nervös

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

ˣhialös

hìalǿs; pl. ≃ - ⊥a adj.

mycket nervös o. ängslig (inför ett företag o. d.), som tappat konceptarna.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

×hialös
a. forts.

hìaløs

villrådig, vankelmodig, obeslutsam

hìaløs alor. hiègrad alor. hìed (synonymer)

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hibs adj.   rădd ˣ hibs

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.   Otto Anderberg 1890.

hicka s.

hìt̠ʒ̠/a, ˋ-an

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad,Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hicka v.

hìt͟ʒla , = , `-ad

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

× hi dattes

he dátas interj. som utmärker av-sky.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

Vanlig.

Lv. Berg.

+ hide

hìja, - a d s.

besvärligt arbeta.

de va et hìja.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× hide

hìjḛ, -ed s.
besvärligt arbete.
vi ha et farlat hìjḛ tyan vi fek ed gift.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

+hie
86.

hia n.

~~brådska~~, besvär, möda.

e.d. ryslad hia, en rysligt besvär.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

×hìe
sb.

hìa n.

besvär, besvärligt arbete (göra).

ja‿hada‿sont‿ad‿hìa‿
mád. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

ˣhil

s.

hi̱a n.

brådska, svårighet att hinna med sina göromål och därav orsakat bryderi, mycket att göra

han ‿ hade ‿ sånt ‿ hi̱a

(ↄ: mi̱jed o ‿ hita ‿ pá̱)

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

hì̲a n. ×hìe

sb.

jãkt

da‿e‿at‿fà̲rlat hì̲a. x.f.86.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×hieri
sb.

hiarí n.

oreda, virrvarr

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×hiet adj.

hì̯ad

otålig

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

+ hegra.

hè̱gra, -̀ar, -̀a pl. -̀a, -̀ad.

vara obesluðsam.

han stoun o hè̱grar o kunta ve̱l gó̱u.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×higret adj.

hìgred; `-a

nervös, obeslutsam, orolig

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m p 95

× hikra

hìgra I vara orolig & osäker när man skall tala.

Jfr. stìgra.

Jfr. hìra i L. Isie.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

×higret.

hìgrẹd . a.

nervös, vankelmodig.

han va so hìgred
so han vìṣte-inte
hìnt han vịlẹ hạ
ed.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×higret.

hè̱grad a.

nervõs, obeslutsam.

han va hè̱grad

ou se.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1938.

×hig ret.

hìgrę̌d a.

vanhelmodig.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×higret̄.

hè̱grad el.

hè̱gradar a.

vădd.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× krigret:

krìgrl̰da.

vankelmodig, orolig.

han e so krìgrl̰d
so han kan̄ iñta
tòl̰a se.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×higret.

hì̹gra̮d a.

rǎdd.

ja e hì̹gra̮d.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

ˣhiig a.

h^{2}ied , –, -a

nervös

hum e sa h^{2}ied a ele^{1}nde

№ 312.

INGELSTAD.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

×hìig
a.

hìed
villrådig, vankelmodig

gnàred o. hìed
gnàllig och vankelmodig
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× hije.

hìje, -ad s.

svårt arbete.

de va mud rälet hìjla.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

×hikrig

adj.

higred

ängslig, nervös, som oroar sig för småsaker

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

×hikrig
adj.

hìgred

orolig, ängslig, nervös

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

*h̲i̲k̲r̲i̲g̲
a.

hi̱gred, ` – a

åv. hè̱gred

obeslutsam, vankelmodig, som ej vet ut eller in

da‿ẽ‿få̱rlet, va‿dán̲ ẽ‿hè̱gred

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp

H, Areskoug **1954**

×Likrig a.

h^{2}igred, —, -a

rãdd

ja e h^{2}igred dar ska ga

mal i .

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*hikrig
adj.

hi̲grad

nervåst orolig

n.-f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

×hikrig
adj.

hè̱grad

vankelmodig, villrådig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×hikrig
adj.

hẹ̀græd (K.f.84)
vankelmodig, "nervös", rädd;
hẹ̲̀græd (M.f.88)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*hikrig

hègrad l. hègr$\overset{a}{\text{å}}$d

villrådig, vankelmodig, obeslutsam.

hìaløs eller. hègrad eller. hìad (synonymer)

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954

Borrby

hilla v.

hìḻ/a , = , ̀-ad

göra att ngn snavar, sätta Krokben för ngn

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

× hilla

^{2}hi̲la, f., -n, pl. ^{2}hi̲lor, -na, hälla, kort länk, hvarmed hästars fötter förenas, då djuren utsläppas på bete. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣhilla.
s.

hìla̰, -an s.
-or, -na.

t. ex. flöjelhìla̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

^{2}hi̲la, -n, ^{2}hi̲lor, -na. s. × hilla s.

'hǎlla att sätta om frambenen på hästar

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

× hilla vb

²hil̲a, ²hil̲a, ²hil̲ad. v.

'sätta hälla om benen på djur'

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Thy.

ˣhílla, v.

hìḻa̰, -ˋa̰r, -ˋa̰ pl.
-ˋa̰, -ˋa̰d.

snärja. fjättra

ja ska hìḻa
en kó̱.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*hilla, s.

hìḻa, -ạn s.
-ọr, -na.

so e dan hu hìḻa
au ọúlgiŋ fun
plöjalan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣhilla. s.

hìl̠a̰, -an s.

–̀a̰, -na.

fotboja på häst.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhilla v.

hɛ²l̲a hɛ²l̲a hɛ²l̲ad

"hilla," binda om djurs framben för att minska deras rörelseförmåga (hästar, får)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hilla sig v.

hìḻa‿se , = , ˋ-ad

stöta mot ngt med foten, så att man snavar

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×hilla sig.

hìḻa sε. v.

smäja sig.

ja gou o hìlar
mε ja had̄ε
nästan goud o hìḻad
mε i hull.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

× hille

hìle ~~min~~ = herre ~~gan~~ blåu i svordom

hìle-min-ján =

= hãrre min gud.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

ˣhilleben s.

hìl̲ebé̲n

krokben

han la̰ hìl̲ebé̲n for présten

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

×hilleben s.

hìḻa bé̱n

Krokben

M t 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

№ 305.

× hillebygel

²hillebö̀jel, m., -en, pl. -bö̀jla, -na, bygel af trä eller järn, hvilken spännes om hästens fot, då båda framfötterna hoplänkas med en kort kedja, hvarmed åsyftas att hindra djurets alltför fria rörelse.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

× hillemãn

helamén . svordom

da. hellemænd = hellige mænd = allhelgonadag.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hillebyxa s.

hìḻa bi̍ẹsa

person utan reda

M f 35

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

*hilleri
sb.

hilari n.

bedrägeri (i affärer).

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

×hillet adj.

hìl̲ad ; ̀-a

utan veda

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1969

+ hillet

hìt̲er adj. sägs om jur som äta duktigt.

krá̱dzen e so hìt̲era eo. = kreaturen trivas gåte.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

+ hilletopp

hi²letå̀p, m., -en, pl. -a, -ana, Syrén, Syringa vulgaris.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

*hillig
adj:

hìl̲ad, pl. ˋ– – a

med ~~god~~ god aptit, glupsk

hìl̲ad ti‿o‿l̲èda.

dḛ‿ḛ‿ híl̲ada ti‿o‿

haga‿ í̲‿dòm̲ (glufsa

i sig). M. J. 60.

Nr. 4501 Löderup, Ingelstads hd

[illegible]

himla
adj.

hìmla

förstärkande adj. (oböjl.)

et hìmla vǽ̱r

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

himlåsæŋ eller × himlasång

himlasæŋ, m., -en, pl. -a, -ana,
sång med himmel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305 J.

himlasäng

hìmlasǽŋ

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

himlasäng

hìmlaså̍ŋ̱

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

himlasång

hìmlasáŋ

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

himlasång

hìmlasǽŋ̱, ˋ- -ˊan

ˋ-,-ˊan nǫ̰ hé̱n mǫ̰d láwted fe̱;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1930.

himlingsäng. s.

hìml̠ıŋasę̰́ŋ

Nr 8449 Ö.Herrestad, Ingelstads hd
S. B. Vide 1964

himling(a)säng s.

himlingasängen
himmelsängen

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

himlingasång

himlinjasånj

gammaldags sång med sånghimmel.

4036. Övraby, Ingelstads hd.

× himlingasång

himlingasång, -en

s. 17

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

himmel

best. f. humlen eller hummelen

u = u.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P, Onsdorft 1878 Exc.

himmel

h$\overset{2}{\text{i}}$mel, m., -en, utan pl.

himmel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

himmel

hìm̲el, ; hìm̲la

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

himmel.

hìe̯m̱ḛl̩, -ln s. ã.

hìm̱ḛl̩, -ln . y.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

himmel.

hèjm̱el̯, - ln s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

himmel

hìmalen (best. sg.)
ja tutes de àrka po ~.
yngre hìmalen;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

himmel.

hjə̀m̱ə̰l, -ən s. ǟ.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

himmelsång
sb.

hìmlasáŋ̲a pl.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hìm̲orhá̲lare × himmerhalare

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

× hin.

hin.

~hīnt. n. Jfr hint i språkprovet!

hīna pl.

den andre, den dä:.

de snaka am (mn) áj
vh hínt jèlad
èjan ja fèzz dèta í
me.

Nr. 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× hin ;

hi̱n a.

hi̱nt n.

hì̱na pl.

den andre, den där.

pu hí̱n si̱ln :

på andra sidan.

i hí̱n dá̱ln :

häromdagen.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hin

hen; pl. hina; pron.
den andre, den andra;
so börjar ad o gå-
på hén len, så börjar
det att gå på andra
hållet. ... nod svár,
som ite hina kona, något
svar (vid husförhör), som inte
de andra kunde.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

× hin.

hi̠n

den andre, den där.

hí̠ndá̠en : härom-dagen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hin.

hi̱n pr.

den andre, den dān.

hi̱nt e á̱m böjt

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

x hin ;

hi̱n

hì̱na pl. den andre,
den dar̄.

i hí̱n dá̱len:
har̆omdagen. pu
hín sí̱len: på
andra sidan.

3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

hi̲na vore har-
mílta de andra

hin
pron.
forts.

(ɔ: de som ej voro blōdmjölkade)
voro hårdmjölkade.

han la̰. o. mòr̲a o. mòr̲a
po. hi̲nt vi̲sed, han låg och
morrade och morrade på det
där viset.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

× hin

hina
de andre

s. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hin

hi̱n

den andra, den långre bort liggande;

pω‿hí̱n, si̱n fàrsten

på andra sidan farstun;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

× hin.

hi̠n pr.

hi̠nt n.

hì̠nna̰ pl.

den andre, den där.

dan ledzor i hi̠n gà̠ta̬n.

Nr 3214. Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

hin pr.

hin

den, den där

hi²na tvɑ

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hin, hint, hina hin

den andre

frulin sad åpe blan hina bøna-
fruorna.

de ha begat am hina åren (før
mulhåga): de ha undgått sjukdomen de föregående
åren

M. Areskoug 1926
Ingelstads hd. № 315.

Löderup

hin

pron.
forts.

pa. hí̱n lè̱n på det andra viset

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

hin
pron.

hin

den andra, den längre bort belägna.

pl. hina 'de andra'

på hin sin tomelilla, på andra sidan om Tomelilla.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hin
pron.

hin; hint

den andre, den andra; det andra.

I vissa förbindelser, t. ex. på hin sian, på hint hólad. M. f. 94.

Jfr hinsidan

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

hin

hi̲n pron.

den andra

Inür. po‿hí̲n‿sí̲n

på den andra sidan om.

po‿hí̲n‿sí̲n lon̲. På den andra sidan om Lund.

N. 4. 79. (väster om Lund)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1959.

hin
sb.

hi̱n

djävulen;

nö̀t̠anis̠a da. va̰. hí̱n
dan. ànra.

M. O. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskog.

ˣhin(e) pron.

hìn̲a

'donna'

„hìn̲a kàn̲an ...“

808 b

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

*hindagen
sb.

hí̱nda̱ín ; pl. hì̱nada̱ína

I uttrycken ı ‿ hí̱nda̱ín ,
ı ‿ hì̱nada̱ína härondagen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

*hindagen

hí̱ndà̱n

i uttr. ḭ hí̱ndà̱n, hăromdagen.

han sa̰lda à̱ta svi̱n ḭ hí̱ndã̱̀n.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

×hindagen

h̠índa̠n

i uttr. i‿h̠índa̠n,
häromdagen.

de‿va̰‿mṵ́led i‿
h̠índa̠n.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

×hindagen

hindån

I uttr. i. hindån häromdagen.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

ˣhindagen

hindån

I uttr. i hindån, häromdagen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hindagen

i hindan

= i förrgår, häromdagen

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

*hindagen
sb.

hindån

Juttr. i hindån häromdagen.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

*hindagen

híndån

I utr.: i híndån,
hăromdagen

K. f. 66.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

×hindbär

hezbǽr n.; pl. = ;
(K.f.84)

hallon

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

*hindbär
sb.

himbǽr pl. koll.

hallon

Ordet är numera obrukligt; jfr ropos-ordet hàlon.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

hinder

híndər n.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hinder
sb.

hindor n.

Gen. –́ – s

den sad mèra ti híndors.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hindra
v.

hìnr/a, =

den ‿ skola ‿ hinra
lìg̱zasǽ̱n
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hindra

hìnra, =

hìnrada pret. part. pl.

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hingst s.

hẹŋst, -en, -a, -ena. s.

'hingst'

han skåle tšøra ẹŋ hẹŋsten

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

hingst

hínst m.; pl. –̀a m.f.61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hingst

hiŋst, -̀a m.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hingst s.

hiŋst, ´-en; `-a, `-na
(y.)

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hingst;

henst, -´en s.
-`a, - na

A. L.

3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937.

hingsδ.

honsδ., -´lm s.

hónsδlm vèn̲a.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hingst

hiŋst, -´en m.

dḛ - sa̰h - han - rḛ - íŋ
2. ʒgö̀rʃʒan ʒu̱ladá̱
på híŋsten

Jfr häst och ˣörinsk

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö, Hoby

hingst
sb.

hiŋst, ´-en, ˋ-a m.

Ã. vrinʃ l. hest

M. s. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

hingst

hiŋst, ˋa m.

Jfr häst.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hingst

hinst, -´en, -`a

ãldre åv. vrenʒ;

henst uppgavs, förutom häst i allmänhet, betyda kastrerad hingst; jfr. dock uttrycket ta häst och ssgn hestfôl hingstföl;

r 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hingst
sb.

hiŋst, -´en; -`a, -`ana m.

Äldre vrunʃ; jfr. äv. häst.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hingst

hiŋst, ´-en, ˜-a, ˜-ana
m.

Jfr å. ˣvrensk

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

hingst

hinst, ˊ-en m.
l. hiŋst etc.

Jfr 2. häst

di‿ hada-hiŋsta
M. f. 79. va-gàra. Man
höll hingstar vid
Benestad herrgårdar.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hingst

hiŋst, -´en, -`a

möjligen nyare ord i målet;

jfr *vrinsk.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hingstföl

hiŋstfúgl̰

(51-årig kvinna);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hingstföl
sb.

hiŋstfågl n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

×hingstgalen a.

hiŋstgá̱lan
brunstig (om sto)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hingsttag
sb.

hìzstatå̠g pl.

hingstfasoner

da va jo rìktra hìzstatå̠g (om s.k. klabbhingstar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

*hinka v.

hìŋkla, =, `-ad
hejda, stoppa

M f 55

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

hìŋtʃa

1/ dròja

2/ fardòja

× hinka

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣhinkad.

hèjtza̰d a.

ˋhindrad.

han har bød

hèjtza̰d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×hinkvällen

hinkvélen

I uttr. i hinkvélen; härom kvällen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hiʒ̠, m. best. hi^{1}ʒ̠en; pl. hi^{2}ʒ̠or, best. -na ×hinna
hinna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Rinna, v.

Rìŋa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hinna
vb.

hìŋa

pres. sg. -´or

so hiŋor ja fa dom
hùlda så hinner jäg få
dem hōlja (om fåra, dä
potatis satts)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hinna.

hìŋa̰, -an s.

–

–̀ɒ̰, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hinna
vb.

hìzda

han‿hìzda o‿vèn̲a‿se
han hann aū vènda sij

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hinna;

hèʒ̱a, -an s.

-ò̱r, -na;

dar é̱ en stá̱r hèʒ̱a;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hinna
vb.

hiŋa

hiŋt (sup.)

(M.f.68)

hiŋa ‿ mǽ, hinna med;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hinna

h^{2}ęnza; ^{1}—or, —; h^{2}ęnzde; hęnzt.

hinna

M. Areskoug 1926

Löderup Ingelstads hd № 315.

hinna, s.

hìnja̰, -à̰n s.
-ò̰r, - na.

dar e en hìnja̰
pu äggad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hinna
sb.

hìŋa f.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

hinna s.

h^{2}ɛŋa ^{2}-or

hinna; bukhinna

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Pret.

hinna

vb.

hizda

atorhóṉ som ḛ hizda.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)

hinna
vb.

han hada knápt hizt – özan – fór – dom. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

hinna

vb.

Pret.

hizda-má

hann med

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.
1948.

hinna

hìŋ̠/a, -ˋan f. sb.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hinna

hiŋa, -an f. s.

bara ʃàlva hìŋan, éggen
va lìa bra (om skal-
løsa ägg); en týŋ hiŋa
en tunn hinna

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

2. hinna

v.

hɛzda‿má

hann med

.... så dḛ‿hɛzda‿n̥̍ta

ma arbǻjed

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× hin/pr.

h²en̲h h²et̲a h²es̲h

denne detta dessa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

×hinne
sb.

hìja n.

hinna (kring tarmar)

tårmana[1] håja, jo i e
ét hìja (i en enda hinn-
liknande hölje).

[1] Rsprs-form

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

+ hinne
pron.

^{2}hin̲e, m. och f., n. ^{2}hit̲æ, pl. ^{2}his̲e, demonstr. pron. denne. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

+ hinne

h$\overset{2}{i}$n̠e, m. och f., n. h$\overset{2}{i}$̠ta, pl. h$\overset{2}{i}$s̠e, denne, denna, detta.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

57

× hinne
pron.

pl. hès̲a

= dessa

enl. O.N.

1949.

312. Smedstorp, Ingelstads h.

×hinne här

pron.

hina ‿ hœ̲́r

den här, denne

hina ‿ hœ̰r ‿ patrɷ̲́nan.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

hinnelykta

hìjalöjta f. s.

gammaldags lykta med hinnor i stället för glas

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hinsidan

hinsian

Inttr. som pa hinsian vájen

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

hinsidan
best.

h^{2}insin

hinsidan

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

hínsian

hinsidan
prep.

I förb. på hínsian på andra sidan.

på hínsian häsan.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣhinsidan

hí̱nsi̱n

I uttr. som: pa‿hí̱nsi̱n vá̱jen, på andra sidan vägen (M. J. 79).

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

× hipse

hipse
— sen
— sed } förvirrad, orolig, utsig;

Jfr. ev. Vrams

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*hipsig

adj.

hipse l. hipsad m.f. 88; autför ivrig, "het på gröten";

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

×hipsig
adj.

hìpsi

häftig, alltför impulsiv.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

ˣhipsig. a.

hìpsị a.

rădd.

ja blift hìpsị.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

×hipsig. a.

hìpsi̯ a.

nervös, rädd.

ja blø so hìpsi̯.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941

×hissa
vb.

han hisa nom omkrig.
Han skickade honom att gå
ärenden än hit, än dit.
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hissa

hìssa , =

dǽr hìsa - di flàgan .

Där hissade de flaggan.

X. 4. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

hissa på v.

hisa‿pώ ˏ = ˏ -ad

vältra över (ngt på ngn)

M f 25

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×
hisse

fvm.

se denne

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

×hisshund ?

hishöza (pl.)

Så i originaluppteckningen. Rätt accent?

passopp, person som man låter gå ärenden, som man hunsar o. s. v.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

historia
sb.

histá̲ria;

histárjor sb. pl.

(berättelse, anekdot).

é̲n histá̲ria té̲. (ɔ: Låt mig berätta en historia till!).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

historia

histώrjor (obest. pl.)
M. f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

historia

histó̲ria

bí̲blisk ~.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

hit

hid

kom híd !

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hit

hi̲d

da flø̰ h́i̲d o d́i̲d

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hit

hı̱d

dḛ tʒø̱ra sı̀l̠a hı̱d.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

hit

hid

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

hit

hi̠d

hǽ̠r kωma‿vḭ‿hí̠d, hit

kommo vi.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hit adv.

hi̱d

hèṯa di hí̱d?
hittar de hit?

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

hit
adv.

hid

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A. P. Onsdorff 1878 Exc.

hit

hi̲đ

kωma ‿ hí̲đ.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hit
adv.

hi̲d

kom hí̲d; de figa val
bí̲r på t̀ygg̲or hí̲d. n. f. 94. |
| hær resor é̲n
n. f. 94 m. fl. | prást ~hí̲d o
jálpor di̲na. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hit
adv.

hid

s. 15

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

hit

hid

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hit

he̱d

haem̱ (ä sto) saìmda he̱d
fra̰ ba̰rnahólm.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×hite
adv.

hi̱de

I uttr. som: hǽ̱r hi̱de, hār borta.

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×hite adv.

hide

borta

næ´, de va hær hìde
ve bòsahùsed di slœe
ijál en

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

*hite
adv.

hì̱da

I förb. hæ̱r hì̱da

här, på denna plats.

so vèndes pa̱ hæ̱r hì̱de, so hade jag (ofta) mina vägar hit.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

×hite

hi̱da

i förb. hæ̱r hi̱da, hãr borta;
hæ̱r hìda va gamla èsparad;
so jítz̄. han̲ hæ̱r hi̱da o-
gr̲àva (dikade)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h$\overset{æ}{\underline{a}}$r h$\underline{ì}$da ĭ
g$\underline{á}$ren, hăr
borta ì gården.

×hite
adv.
forts.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

×hite
adv.

hi̱da

borta

I förb. hæ̱r hì̱da l.
hæ̱r‿ hì̱da här borta.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

× hite
adv.

hìda

I förb. hǽr hìda
hår bortà.

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

*hite
adv.

hìda

I uttrycket hǿr hìda här borta

ham‿hushálor hǿr hìda hon har hushålls-plats här borta

M. f. 54

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

× hitför
adv.

hídfòr
åt det här hållet

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

*hitför
adv.

hidfør
hitåt

de kømor hidfør det
(åskvädret) drar sig hitåt

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderup

hitintill

adv.

hídinte

hitintills

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

×hitintill

adv.

hí̱dinté̱

hitintills

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hitkommen
adj.

hídkώmen

(p.p. av kωma híd).

1953 **Nr 6050**. Spjutstorp. Ingelstads hd hitkommen

hídkǻmen; adj.

pl. hídkǻmna

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

hi^{2}ta ^{1}-or ^{2}-le hi^{2}tad hitta vb

^{2}-a ^{2}-lə

^{2}-an ^{2}-lən

hitta

ha hi^{2}ten ^{2} pa ?

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1) **hitta**

vb.

hìt̲/a, hìt̲a, hit̲

Pres. sg. ´-or

d̲ǽr sla̰-ja-rjǽl̲-na (hemme, dvs. en mus) ma-ln-skǿwl ja-hìt̲a-po-lǿ̲an.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2/

hitta
vb.

nú̲ ha‿dê̥‿
hit‿pá̲ (funnit på) o‿
skωlad‿ ha‿ţ̑şylská̲p.
K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hitta

hìt̲t̲a, hìt̲a, hit̲

Pres. sg. ´or

M. f. 94

hωn hitor nók̲ tabåg̲a, hòzabrák̲an. Hon hittar nog he̲m, hundrackan.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

hitta v.

hìt̲/a, ´-or, `-e, het̲

finna

Ml f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hitta

hìt̲ta hìt̲a hit̲

pres. sg. –´or
" pl. =

vĩ kona – ˈåter hìt̲a mo̲rs ka̲rt
(fotografi) M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hitta.

hìta̤, -´on, -̀a̤ pl.

hìtḙ, hḙt.

ja hḙtḙ en
ìsna̤.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hitta.

hì̱t̄a, -´ɑ, -`a pl.
hì̱t̄e, hi̱t̄.

de hi̱t̄e fòlkab̲én.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hitta.

hìṯạ̰ pr.

dɛ va ẖíd am
hìṯạ̰ o ẖíd am
dìṯạ̰

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hit̄ta.

hì̱ṭạ̰ i fö̃rb.

bu hì̱ṭa o dì̱ṭạ̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hitta

hìt̲t̲a, hìt̲a, hit̲

pres. sg. –́or

hita‿på´ skǭta om, bestyra

den‿ ha‿ lìe̲ad‿ dæ̲r

o‿ tràba̲d (jåktat) ö‿

hat‿ mìe̲ad o‿ hit‿på´.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hilla;

hèṯa, -´or, -`a pl.
hèṯe, heṯ v.
vour hàṟe héṯor
àḻa màṉgor;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

hitta v.

hiṯa

'finna'

"sa en ku̱na ànte hiṯa

káṉ ..."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hitta
v.

hitta

hìtta å trà derme, ha tjyven
i barmen.
ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

hitta

h$\overset{2}{\text{i}}$t̲a (h$\overset{1}{\text{i}}$t̲or, h$\overset{2}{\text{i}}$t̲e, hit̲, hit̲, hit̲) tr., hitta, finna.

h$\overset{2}{\text{i}}$t̲a v$\overset{1}{\text{æ}}$jen, h$\overset{2}{\text{i}}$t̲a h$\overset{1}{\text{æ}}$m̲ed.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hitta

hìt̠a , hìt̠e , hit̠

pres. sg. -´or.

de hìt̠ad , de hittade

det. M. f. 65.

hita på, finna på; de vã-ld i rim, han hite på.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

1)

hitta
vb.

hìtta, hìta, hit

Pres. sg. –́or
" pl. =

so hita di en fitúlk (svart skogssnigel).

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

2)

hitta
vb.

de hita jo knáft i má̱rkean. De hittade ju knappast ut på åkrarna (ↄ: under mörka senhöst-morgnar). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

3) **hitta**
vb.

da va n̥te sedan
flis di hìtã hèla
vájan (så långt ner
man gråvde). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hitta

hìt̠ta , hìt̠a , hit̠

pres.sg. ´-or ;
" pl. = ;

N·

dḛ hìt̠en (hittade den) ǹ̥te ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hitta

hìt̠a, hìt̠ɑ, hit̠;

vr̰‿ hìt̠ɑ et‿pa̰r‿
à̠la.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hitta
v.

hìt̲a, hìt̲e, hit̲

ja hìt̲e iblan̲ dor̲as skrám̲el
- - -

H. H.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947.

hitta

hìt̠a, hìt̠ɐ, hit̠

dìn̠ɐ ha̰. jã‿sél̠ hít̠.
Gosse f. 42.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

hitta

v.

hìtta, hìta, hit

pres. sg. ´-or

dḛ ‿ hìta ‿ dòm a ‿ jóren

(om flintstenar)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

hitta på v.

hit/a_pǻ, -e, hit_
pǻ

1. syssla med, sköta

ja_har_ènte_nud_o hita_pǻ

2. finna på

hán_kan_da bàra hita_på_
hús

M f 95 Ö. Ingelstad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

hitta pǻ

v.

hita-pá

syssla med, sköta, uträtta

mÿed o. hita-pá mycket att göra, att uträtta

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

x hitteglytt

M. hitteglytta

hittebarn

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hittegods

hìt̲agó̲s n.

upphittat gods

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

hittegods
sb.

hìt̲a̲gó̲s n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hittilldags

hí̲tidá̲s

~ ha̰ han ì̥te vared
hæ̲r.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hiva v.

h$\overset{2}{\text{y}}$va h$\overset{2}{\text{y}}$va h$\overset{2}{\text{y}}$vad

lyfta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

(1) ×hivla

hìvla f., pl. `-or sb.

betesmark av det slag, som uppträder i området hìvlorna (Hivlorna), kòmstå och tórpa hívlor, resp. Stiby o. ö. Vemmelövs snr, Järrestads hd Krist. l.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

(2) ×hivla

Appellativet, som sb. påträffats äv. i Ö. Vemmerlöv, har sannolikt utlösts ur naturnamnet.

dä (platsen vid ×Kämmelid) liknar en hìvla, en bèdasmårk, en bèdaslágka; N.J. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

1) hivla f. ×hivla sb.

hivlor pl.

ngt steniga och tuviga betesmarker

dẽ hada jå hivlor på nø̃ra hånra tygzalán. M. f94.

Ordet med all sannolikhet abstra-

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) hivla

herat ur ortnamn som hìvlorna, torpa hìvlor i Ö. Vemmerlövs sn samt Komsta hìvlor i ~~Järrestads~~ Hby sn, Järrestads hd, Krist. l., beteckningar för vidsträckta betesmarker. | dær va en M. f. 94. | hìvla dær nèra.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) × hivla
sb.

dær va lid, som
la i hivla (låg som betes-
mark). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

×hivs s.

hivs

hästsjukdom

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

× hjordnad

hjornad

i uttr. gå hjornad = tjänstgöra för dagen ss. biträde åt byns herde. höre jfr ×rånnaherde .

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

jω̲irnad, genus obestämbart; ordet brukas endast i uttrycket ga̲ jω̲irnad, gå vall. I de forna byhemmen släpptes hela byns kreatur på ett gemensamt bete, där de vaktades af byns gemensamme hø̲re (herde), men hvarje hemmansnummer skulle i tur och ordning en dag i sender lemna en pojke eller flicka som biträde åt hø̲ren. Detta biträde sades ga̲ jω̲wrnad.

Kjörnad

8/7 J.

M 805
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Gjort, s.

jω̲rt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hjort

jɔ̱ʀt m.

Åv. om hjort-figur i vävmönster.

Kvinna född i Glamminge på 1860-talet men bosatt i Hagestad sedan 1890-talet.

hjort

jωrt, -̀a m.

Obs. Den genuina formen är troligtvis ja̠rt! J.-s.

(Anm. Hjortar funnos vid de stora godsen)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjorthornssalt s.

²jω̲rtasà̲lt

hjorthornsalt

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hjortsprång

springa hjortasprång

namn på en friluftslek.

s. 79.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

Gjul, s.

Jul

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hjul

ju̲l, –ˊed, =, –ˊen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hjul

jul, -'ed, = , '-en;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hjul

jul, ´-ad, =, ´-an

da la rìŋa om julen. Man lade (järn)-ringar kring (vagns)hjulen.

M. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

hjul

jul, -́ed, =, -́an

dær ‿ va ‿ ét jul

dær ‿ fràma. Det fanns ett hjul där framme.

m. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hjul

ju̲l, -´ed, =, -´an.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hjul

ju̲l, -´ad, =, -´an

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

ju̱l, –́ad, =, –́an   hjul / sb.

di na̱̰ ǹ̥ta óm̱ hè̱la jú̱lad.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

hjul

jul, -´ed, =, -´en;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

hjul

ju̠l, -ed, =, -´en;

ju̠lbó̠s̠en den sad ìŋ̠e ḛ

jú̠led;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

ˣgjula ole

²jula ap

piska upp

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hjulaxel

jṵlá̱sel, - -́ -en;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hjulband s.

ju̲'lba̲'n

Smitt järnband runt vagns-hjul.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

× hjulbenad

julb^{1}e̲nad l. -or, m. och f., n. -b^{1}e̲nad, pl. -b^{1}e̲nade, hjulbent. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

*hjulbenad

j̰ulbé̲nad
hjulbent

han va so ~́, so han
tå̰ hè̲la vǻjen op (tog
upp hela utrymmet på vägen),
skämtsamt talesätt;

*hjulboss

j̰u̯lbώs̱, - -´en ;

hjulbõssa

j̰u̯lbώs̱en den sad
ìz̰a ḭ j̰ú̯lad ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hjulbusse s.

ju'lbω's

hjulbussning, jfr bössa och bussning

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

× hjulbuss

sb.

jaulbús̲ , – ´en

hjulbössa

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

julbás̱, -an, -a, -ana. s ×hjulbuss
s.

'hjulbössa'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

× hjulbass

juulbǻs, – –́en

hjulbòssa (vagnmakarterm)

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

×hjuloke
sb.

julé̲gza n.

hjuleker

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Åreskoug 1956.

×hjuleke

ju̲lé̲gza n. (koll.)

hjulekrar

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1 × hjuleke

juledze, n., -d, pl. -n, -nen, hjuleken.

2

ledze e best, men åske duwor ase te juledzen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 3057.

* hjuleke

ʒũléġʒa, --'æd, = , --'æn

eker å vagnshjul; jfr *eke!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×hjuleke

forts.

jùla̱èdza n. (koll.)

(hjulekar)

M. f. 84.

1947.

de‿skoln‿tjøra‿ ti skãwen o få.‿~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

hjulekern i

jullégzle, -len s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ju̲le̲ga n.   hjuleker
s.   forts.

jùla̲e̲dzad (best. sg.)

jùlaé̲dzad jitz. áw

jùla̲é̲dzan (best. pl.)

M. f. 84

jùla̲é̲dzan ga̰r. áw

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

ˣhjuling s.

j$\overset{2}{\underline{u}}$leŋ

õrfil

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

×hjulmo s.

ju̲lmó̲ n.

hjullöt

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

* hjulmo

julmó (genus?)

hjullōt (trävirket innanför hjulringen).

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

+ kjulmod

julmǭ́d, -led s.

—, -ln.

kjullōt.

de ę̀na julmǫ́dled
har gǫud itų́.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

×hjulmot
sb.

julmǻ̱

hjullå̀t

Jfr hjul´ved

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ˣhjulmot

ju̲lmó̲d (genus ej belagt) M.f. 68

hjullŏt; Jfr hjulved;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× hjulmot.

julmǫ́d, – ed s.
–
–́, – en.

hjullö̆t.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hjulmot.

julmó̱d, - bds.

hjullōt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× hjulmot.

jull mǭ́d, - eds.
– , - ėn ;
hjullöt ;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣhjulmot
sb.

julmö̱d
hjullöt

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. F. 00.

ˣhjulmot
s.

jṵlmǫ́g

hjullöt

formen med -g troligt-
-vis hypersvecism!

M. f. 00

Sandra mål: juelmǫ́. I-s.

(Formen hörd blott en gång)

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

ˣhjulmot s.

'julmå̱d, -en, -a, -ona s̤.

= 'hjulveden' = träet i hjulet d.v.s. hjulringen.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

*hjulmot

forts.

jul̲mώ̱d

(ɔ: dḛ‿ som‿ è̱dzen 1) sàt̲es‿)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.
M. 7. 60.

1) hjulekrarna

×hjulmot

julmö́dad (best. n.
89.)

hjullöt

M. f. 7 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
[illegible]

×hjulmot

ju̲lmó̲d

hjullöt

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

× hjulmot

ju̲llmó̲d, n., -ed, pl. lika, -en, hjullŏt.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

×hjulmot

julmɵ̱́, – –́ad, sb.

hjullö̋t

Jfr simplex ×mot sb.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

*hjulmot

jṵlmo̲d, - - ´en

hjullõt

s̲ín va̲ dæ̰r ḛn jæ̰rnríŋ̲

ǹ̲idanom - - ´en.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*hjulmot

s. forts.

jù̱lamω̱̍d

jṵlmώ̱den (egentl. från början pl. – jfr exemplet nedan – men troligen ibland fattat som sg.)

jṵlmώ̱den lè̱na (lossnar)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

julnáv, -ed, pl. = -en. s. hjulnav,

'hjulnav'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås - Tng.

hjulnav

julnáv, – –́ed

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

hjulnav
sb.

juulnáv n.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hjulnav

jṵlná̠v, - - ´ed, =

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hjulnav
forts.

ju̱lnáw

(å. uttal)

M. J. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951

Hugo Areskoug.

hjulring

julríŋa pl.

M. f. 75

Illstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hjulring.
sb.

jṵlriŋ, pl. –ˊa
m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hjulbring s.

ju'lri'ʒa pl.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

hjulring s.

ju'lriŋ́

Två hjulringar sattes av smeden runt navets yttre delar. Jfr navring.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

hjulring

jṵlríŋ, --´en, --´a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hjulskena
sb.

julsk̲enor pl.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hjulspår.

jul spór, -lad s.
–,
–, -ln.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

hjulspår

julspór̲ n.; pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hjulspår

ju̲lspór̲ad (best. sg.)
M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hjulspår

julspór n.; pl. =

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

hjulspår
sb.

ja̰ulspó̰r pl.
Stundom -spá̰r.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hjulspår

julspó̰r; pl. =, – –´an;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hjulspår.

jiulspór, -eds.

-, -en.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

hjulspår

ju̲lspó̰r ; pl. = .

dæ̰r‿va̰‿jì̲va

ju̲lspó̰r.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hjulspår

jṵlspór̲, --´ed, =

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hjulved s.

julvé̠, -en. s

'hjulringen av trä'

= "mo̠d"

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Wg.

hjulved
sb.

julvé (genus ej belagt)

hjullôt

Jfr ×hjulmot

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hjulved

ju̲lvé̱d (d → ð) M. f. 68

hjullát

äv. ju̲lmó̱d (×hjulmot)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hjulved
sb.

julvé n.; pl. =

hjullöt

nyja julvé / fyra julvé.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) hjulved
sb.

juulvé̱, - -´d ; =

Å̃v. juulvé̱d.
hjullō̃t.

Jfr simplex ved ds.

N. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣkjälla.

jàla, -`ar, -`a pl.
-`a, -`ad.

lägga kjälla.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

hjä̃lla.

jèl̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

lä̃gga hjä̃lle.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

hjälla
v.

jä̀ḻa -an -a -ad

lägga +hjälle av lösa stänger, som lades över bjälkarna.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

× kjä̆lla.

jè̠la̰, -à̰r, -à̰ pl.
-à̰, -à̰d.
lä̆gga kjä̆lle.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

bjãlla.

jàl̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

lãgga bjãlle.
ja har jàl̠ad
øvr lág̰ịl̠ad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

kjä̆lla.

jàḻa, -àr, -à pl,
-à, -àd v.

lä̆gga kjä̆lle.
du fom jàḻa i fi̱a
g̱ynnya.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hjälla.

jèl̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

lägga hjälle.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

hjälle.

jàl̠l̬e̜, -l̬e̜n s.

när man lade hjälkar och stånger över en loge, så kallades dett̄a jàl̠l̬e̜.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*hjälle s.

jèḻ/le, -̀en; -̀a, -̀na

höskulle

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hjălle
sb.

jèlfa, -̀an m.

hóskulle

K. f. 85.

Jfr stänge.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hjälle

jèla, -`an ; m. ; jèlana (best. pl.)
hôloft, hõskulle;
opa på jèlan; hum vila há me på jèlan ijén (M.f.68)
syn. stæ̀ja n.

di krèva på jèlana
(M.f.68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hjälle.

jèl̠lḛ, -ln s.

-à̰, - na.

när man lade
stänger över t. ex.
en loge så kallades
detta hjälle.
se stänge.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

˟hjälle
s.

jàlle, ‑̀en

hõskulle

de‿ lava‿ óp en‿ barka‿
stòkor opa‿ pa‿ jàlen.
Betr. betyd. se u. laga v.
M. f. 00 Äv. ˟stånge n.

Spjutstorp

Nr 4800. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

× gjälle s.

j$\overset{2}{\text{æ̊}}$ḻa, -n, j$\overset{2}{\text{æ̊}}$ḻa, -na. s.

'hörkulle'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Tng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kjālle;

jà̱le, – hn s.

hōskulle;

1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hjälle

jèl̲e, -en

(= stàg̲e)

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

hjälle

jàlfa, -en

höloft, höskulle

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hjälle

jàle m. låftet över stallet; nyttjas att förvara halm, hö & annat foder.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× hjålle

jæ̀la n.

hjála

Jfr. isl. hjallr = upphöjning ?

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*hjãlle

jàlla, -`en, -`a

hõskulle, hõslinder;

aṽ. staŋa neutr.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

*hjälle

jèlle, -èn

höskulle (ovanför stallet) ;
synonym: *stänge (stɛ̀ŋe)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣkjä̃lle s.

²ja̱la

= ²støj̱la

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

hjålle
sb.

jàlla, -an m.

hóskalle

Jfr höhjålle o. stånge, höstånge.

opa på jàlen

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

kjälle.

jälle, -len s.

-a, -na.

kjälle är yngre i Ö. Ingelstad än stänge.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

× hjălle

s.

best. f. jellen

höloftet.

s l.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

× hjälle
s.

jàḻa -an

höloft. – skulle

även stèg̱a.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

ʒæ̲̂lahò̲l̲, -end. s. × hjällhål s.

'hål på loftet till hörkul-len, genom vilket man hämtade ner hö'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

×hjällstege s.

2
jælastìa, -n, -stìa, -na. s. /

+/ 'stege till höskullen ge-
nom jælahålet

+/ jælastìa ? 1-s.

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ty.

ˣhjällesås
s.

jèlesás

stång i höstänge (höskulle)
eller kanske rättare 'samtliga stänger
som bilda bottnen i en höskulle'

M.-f. oo
(ɔ: de lava óp en boŋka
stòkor opa po jèlan)
Betr. betyd. se d. ˣlaga v.

Spjutstorp

Nr 4800. Ingelstads hd
H. Areskoug 1954

×hjä̀lm

jálm, -´en

stö̀rre ladubyggnad
(best. av tak på stolpar).

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×Gjä̃lm s.

ja̱lm $\overset{2}{-}$a

stor lada

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hjälm
sb.

jalm, -an

mycket stor lada (t. ex. vid större gårdar).

Vanl. i bet. "fristående tak på stolpar." J. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hjãlma;

jèl̠ma s.

namn på ko, som är
vit på huvudet.

3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937.

× hjãlmet̄;

jàl̠mad a.

vara vit̄ på huvudet̄;

kώ̱an é̱ jàl̠mad;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

ˣhjǎlmet.

jà̱lmad a.

vara vit i huvudet.

ká̱lm e jà̱lmad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hjälmet.

jä̀ḻme̮d . a.

vara vit på huvu-det (om ko).

kǫ́ḻn a jä̀ḻma̮d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*hjä̃lmig
adj.

jàlmad; pl. –̀ - a

med vrä̃ hurnd (om nòtbockar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˇhjälmig
adj.

jàlmed

med vitt huvud (om
nötboskap)

en jàlmed ko̱

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

ˣhjälmig
adj.

jàlmed

med vitt huvud (om nötkreatur

den jàlmeda kóĕn

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hjälmig

jàlmed, pl. –̀-a;
med vitt huvud (om nötboskap).

jàlmada kre̠dz

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1940.

* hjälmig

ja̍lmad
adj. med vitt huvud (om nötboskap)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hjȧlmig
adj.

jȧlmed; pl. ÷-a

med vitt huvud (om nöt-
boskap).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

jalp

hjãlp
sb.

vara ‿ te ‿ jálp. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hjälp

jalp, ´-en

dḛ‿ hada‿ mà̰ža tu

jálp.

M. f. 75.

Nr. 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

27

hjälp sb.

jälp, -en

tá_k_ for jálpen! / han tar jálp aw ví_k_an da bǽr‿sε (av den som det bäst lämpar sig att ta hjälp av).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1963

2) hjälp sb.

lṵd sǽ̱ tr jálp (vìd utfodringen). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

4)

hjälpa
vb.

bara - han - ble -
jõ̀lpan - - -

11 4.94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

1) hjälpa

jàlpa, { jalp, jòlpad vb.
jòlpa

Pres. sg. – or
" pl. =

Imper. sg. jalp

han jalp tí mǽ. Han hjälpte till med sysslorna. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) **hjä̃lpa**
vb.

da jálp ǹ̥ta. M. f. 94. | dḛ jòlpas ód̲ (hjä̃lptes å̃t). | hær resor é̱n prást hí̱d o jálpor̃ dìn̲a (fôrsamlingens egen prâst̄). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst..s hd
Hugo Areskoug 1963

3)

hjälpa vb.

sòma di jalpe‿ja‿ tí‿ má (var behjälpliga i arbetet). M. § 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

hjãlpa

jèlpa ; jalp, jòlped.
jòlpa.
pres. sg. ´–or

de‿ jòlpen, de
hjãlpte honom‿ — so‿
dajna‿ di‿ skǿr̲ o‿ gá̲‿ dom̲ ;
dí jalp.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads ha
Hugo Areskoug 1948

hjälpa
vb.

jàlppa , jalp

Pres. sg. ´or

da‿jálp‿jo jìnast. /
forálrana jálp‿nom da‿
fórsta a̲rad.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Hjä^{2}lpa, v.

jàl̲pa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hjälpa.

jèlpa̰, j-ón, j-à̰ pl.

jalp, jìlpa̰ pl.

jìlpa̰d.

i skulan jìlpad

me o tògad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hjälpa

jèlpa, jalp, jὼlpad
jὼlpa

dẹ̃ - jὼlpas. o̲d o. trö́ska 1)
(m. f. 68)

Pret. konj. jὼlpa (m. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

1) Genuint tòrha)

a hjàlpa

jàlpa , gålp , jòlpad

pl. jòlpa

pres. sg. –́or

jòlpen pret. part.

ocksä hos M. f. 00.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hjälpa

pret. konj. jɔ̀lpa

dḛ‿ skola‿ bòrja so‿ néṯ

o‿ sé̱, om‿ de‿ jɔ̄lpa

de de skulle börja så

småã och se, om det hjälpte

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hjälpa.

jèlpa, jàlp, jòlpad

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

hjä̃lpa

jèlpa ,   jalp
pl. jὼlpa

pres. sg. ´-or ;
" pl. =   ;
´jὼlpas (dep.) hjälpstes
(pret. pl.) dẽ̱- jὼlpes od̲ K. f. 72.
dẽ̱- jωlpa. té̲, de hjälp-
te̲ til. K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hjålpa

^{2}jälpa ; ^{1}-or, - ; jalp ^{2}jålpe ;
pret. konj. ^{2}jålpe ; ^{2}jålpen , ^{2}jålped

hjälpa

vi ^{1}jålpes ad.

M. Areskoug 1926
Ingelstads hd

Löderup

hjälpa

forts.

dḛ ha̰ jàlpad, dóm̲ fram̲

de ha hjälpt sig fram

(så gott det varit möjligt)

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

hjälpa,

jèl̲pa, -´or, -̀a pl.,
jalp, jìl̲pe pl.
jìl̲pad v.

ák̲, om de jìl̲pe,

3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jèlp|a

jòlpad

Pres. sg. ´-or

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hjälpa

jàlpa, jalp

jalpa‿lé, hjä̆lpa till
(M. f. 76)

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hjãlpa

jèlpa   jalp   jὼlped

pres. sg. -´or; pl. jὼlpe
" pl. = ;

imper. sg. jelp
" pl. jèlpen

pret. part.
obest. pl. jὼlpna.

dí e de ìte jὼlpna me
det ãro dẽ inte hjãlpta med.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

+ hjälpensam

²jäl̲pen̲sàm̲ l. -or, m. och f., n. -sàm̲t, pl. -a, hjälpsam.

²jäl̲pen̲sàm̲t, adv. af föreg.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hjā̈lpensam.

jèlpensám̲ a.

hjā̈lpsam.

han e mìa̲d jèlpen-
sám̲.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hjälperska.

ję̀lpesa, -an s.

hjälpkvinna.

ska di sø ha

hn ję̀lpesa gọ̄un

bd te pǽja.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hjälpkarl

^{2}jẹlpẹkàr m.; pl. –a

karl som hjälper till
vid ett tillfälligt arbete

M. Areskoug 1926

Löderup. Ingelstads hd. № 315.

hjälpkarl
forts.

jàlpakå̰r m.

karl som hjälper till med diverse sysslor, t. ex. i en kvarn.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

hjälpkarl
sb.

jàlpaká̰r m.

mera tillfälligt anställd arbetskarl.

1. 4. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

hjälplig
adj.

jàlpelad n. sg.

så att man kunde dra sig fram, hjälpa sig fram med ngt, t. ex. med sämre jordbruksredskap, sekunda hästar, kreatur e. d.

M. J. 74.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hjälpsam.

jä̀lpansám. a.

di e farlet snä̀la
o jä̀lpansáma.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

hjälpsam.

jèḻpansám̱ a.

hon e mied
jèḻpansám̱.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

hjälpsam.

jàlpamsám̱. a.

dä e en rakti
stàḵala hå̱dana
han e ente jàlpam-
sám̱.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hjälpsam
adj.

jàlpesám

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

+ hjălt

jält, m. jälten, pl. jälta, -na, det träparti, hvari vagnsaxeln sitter. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

* hjält

·jælt, -'æd

det parti av vagnsredet, vari hjulaxeln har sitt fäste (?)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

jeltajör eller × hjältgjord

jeltajör, f., -en, pl. -jöror, -na, järnkrampa, lagd omkring det träparti på en vagn, hvari axeln sitter. Kallas äfven jeltrig och draban.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

+ hjåltring

jeltriŋ, m., -en, pl. -a, -and, järnkrampa, lagd omkering det träparti på vagnen, hvari axeln sitter. Kallas äfven ~~jeltriŋ~~ jeltagår och dråban.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

*<u>hjälttrilla</u>

<u>sb.</u>

jàltatri̲lla, ` – ´ an

trissa fastsatt mellan hjulnavet och vagnsaxelns fästpunkt.

m. f. 94.

jàltatrí̲lan da va ‿ en-fláːd trìla.

m. f. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads h

Hugo Areskoug 1964

× hjälttrilla
sb.

jàltatrila f.

en smidd, flat trissa, som träddes över vagnsaxeln, när hjulet ville glappa åt sidan.
(ɔ: en flád trila, dán trøda di ǿvor àksalan, nar júlad slafa od sìdan).

N.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna
sb.

jàrn|a, -̀an m.

ha di skàdad jàrnan.
pòn? n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hjärna
s.

jæ̱̀rnfa, -ˋen

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

Gjärna, s.

jæ̀rna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hjärna;

jæ̱̀rnᴀ, - ᴀn s.

1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hjärna;

jæ̀rne, -en s.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hjärna.

jæ̱̀rnɐ, -ɐn s.

hjärna.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×hjärna;

jæ̱̀rnə, -ən s.

hjärna;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

×hjärne.

jæ̀rnə̰, -nn s.

hjärna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣkjǟme.

j̇æ̠̀mn̰, -mn s.

-à̰, -na.

kjǟma.

kát̠n sáw̠or pn j̇æ̠̀mn̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hjärta, s.

jæ̀rta/, -̀d; jæ̀rten/, -̀en

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

110.

hjärta.

jæ̠̀rta̰, -ads.

jæ̠̀rtan, -an.
ᴨ

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hjărta.

jæ̱̀rta̮, -ads.

jæ̱̀rta̮n, -an.

o so va dan jæ̱̀rta̮n

o gu̱la jø̱̀ro̮r pu

træ̀s̱kuna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hjärta

ja̱rta, -ad

pl. jà̱rtan i betyd. 'hjärtformiga mönster' (K.f. 84)

i jà̱rtan o. fasó̱nor (om fransflätning på duk)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hj'ărta
s.

hj'arta

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hjãrta.

jä̱̀rta, -ad s.

jä̱̀rten, -en.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hjärta.

jæ̀rta, -àds.

jæ̀rtən, -ən.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1930.

hjä̆rta

jæ̀rta n.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hjãrta

jà̰rtta, -ˋad, -ˋen

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hjärta.

jæ̱̀rta̮, -ad s.
jæ̱̀rtl̮n, -ln.

de jøre jæ̱̀rtln
ou rȧ̱v.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

hjărta
sb.

jæ̀rtta, -ad

Pl. torde saknas

da e jæ̀rtad. Han har hjărt-fel. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) hjàrtă

han hade dòlet jæ̀rtă. m. y. 94. sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

hjärta

jàrta n.

M. f. 84.

1948. Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

hjärter
sb.

jærtor. knájt hjärter knekt. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hjärter
sb.

jǽrtor
(i kortspel)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hjärter s.

jɛ̰́rtor

färg i kortspel

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hjärter

jǽrtor

(i kortspel)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hjärter

j$\overset{1}{\underline{a}}$rtər, m., -ən, pl. lika, -na, hjärterfärg i kort.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

hjärter
s.

já̠rtor
(i kortspel)

jærtor - knǽgt hjärter
knekt

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

?
Löderup

hjärteråkta

jærtoråkta, f., -n, pl. fallos, kung och dam af hjärterfärgen i tolfva.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7

× hjärtkippad

ja̲rtſſípad el. -or, m. och f., n. ja̲rtſſípad, pl. ja̲rtſſípade, hjärtnupen, ängslig. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

× hjärt kippad.

jærtʒö̠́pad a.

ängslig.

hɔn e jærtʒö̠́pad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

jærtsípar adj. 1) andtruten. hjärtkippad

2) orolig.

27

Nr 1~~12~~1. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

hjärterkung

jærtorkóŋ

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hjärterviv
sb.

jærtorvív

Se viv.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

hjässa

jèsſä, -`en

han hæ̰ ó̱nt ḭ̆ -`en,

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hjässa

jä̀ssa, -̀an

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

hjässa

jàs̱ka, ̀-en

i‿ʒàlva jàs̱en

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×hjä̃sse.

jè̱sh̰̃, -h̃m s.

hjä̃ssa.

ja fom fòrsǿdza
o dra jè̱san op(p)u
de. (nā̆r mān hade
ont i huvudet̄).

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× kjässe.

jàskn, -kn s.

kjässa.

de slour mìngstengens lunta op jàskn.
(om dåligt kaffe).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ho
mon.

ho

= vem

Ho va di' som skredj ----

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

+ ho,

hå̠ inter. pr. (äldre)

vem,

hǻ̠ ė̠ dä́n̠ ?

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

ho.

hω̱ pr.

hω̱s gen.

vem.

hώ̱s pọ̱ŋ̯ e dìta̯̱.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

ho
(vem).

hω̠ el. hyω̠m pr.
vem.
hω̠ (hyω̠m) ska jòr̠a
dḙ́.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ho

hω̠ ; gen. hω̠s

vem

hώ̠ ha̰ jώ̠rt‿ed, trω̰?
(vem har gjort det, månne?)
ja̰ vr̰ nók̠, hω̰ dæ̰r ha̰
jώ̠rt‿ed, jag vet nog. vem som
har gjort det; hώ̠s pa̠ga ḛ ní̠?

Skillinge hω̰ e̠ ed? vem är det?

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

ho.

ha̱ pr. = vem.

ha̱s gen.

há̱s bá̱g va dẹ̯?

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ho.

hą̱ pr.

hą̱s gen.

olm.

hą̱́ ska jǫ̱ra dę̨́.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hω̱

vem

ho
pron.

hω̱ e̱ hæ̱r²

ja̰‿ vid‿ ǹ̥ta, hω̱ ḍa‿
e̱.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

ho.

hɑ̠ pr. interrog.

hɑ̠́ va ed.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

hώ̱ ḛ-dí-ti?

vem är det till?

(om en vykort, som kommit med posten)

M. f. 63.

ho

pron. forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

ha̱ — vem

ho
pron.

ha̰-da̱-ha̱s? Hos vem då?

ja̰-sa̰-ń̥ta, ha̰-du-vá̱.

há̱ som-hálst, vem som helst.

M. J. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

hɔ pron.

hω̱ 'vem'

308 b

Nr 3567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

ho s.

haw

ho

M. Areskoug 1922.

INGELSTAD

Smedstorp

№ 312.

ho s.

haw, ´-an; `-a, `-na

M t 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

*ho interj.

hu

tjo

nar_da_gàmla kvinjo̱r-
na_sa: "hú!"

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

ˣho

ho

vem

s. 206

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

ho. pron.

hω̲ pr.

hω̲s gen.

vem.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

ho
sb.

haw, -´an; -`a m.

ho för hackelse (ofta av flisstenar); ho där hästar vattnas (vàn̲aháw).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ho

hω̲, gen. hω̲s
vem

ja̰ vḛ ìte hώ̲‿dæ̰r ha̰-jét
de námnəd, jàg vet inte
vem som har givit det
namnet.

de kan henda hώ̲‿som‿hälst.
– nā̰r ha̰n víd hω̲s de e̲ – – –

N 2600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× ho

hω̠ pr.

hω̠s gen.

vem.

hω va dẹ́.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

ho
s.

haw, -´en

(Oftast vattenho)

(Jfr vattenho)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

hoa v.

hò̠ja, = ˏ ˋ-ad

hojta, ropa

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

× hoarann

hɔ̱̀aráṉ
dɛ jiff i ɛn
hɔ̱̀aráṉ . dēt gick
fort.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhoa rann

hω̇a ran

I uttr.: pω hω̇a ran, huondstupa.

o stå pω hω̇a ran

Kvinna född i Glemminge men bosatt i Hagestad sedan [illegible]-talet.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hobby

hóbe

(mycket sent lånord i målet)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Hobjers-pysslingar

pl. hώ̱bjerspyś̱lıŋa , -ana

pysslingar (ett slags troll) som bodde i Hobjersbackarna i Norra Kvärrestad.

Sägen, se 3789, s. 10 f.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939

ˣhobjärarna

hǫ́bjȩ̀rana (best. pl.)

bönderna på Hobjärn-gårdarna (N. Kvärrestad, Kvårrestads sn, Ingelstads hd, Krist. l.).

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. 00.

vilken
× ~~hocken~~

hǿked (n. sg.)
(vilken, vilket).

han frågte, hǿked -
ǫ - vile - ha - fóst -

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vilken
* ~~höcken~~

hókan (m. f. sg.)

— ́ed (n. sg.)

— ́a (pl.)

förenat och självständigt; vilken

hóken ha jórt ed?

ja ví ìte, hoka rár (rader)

dæ mènar

Skillinge

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

vilken
~~hocken~~

pron.

hók̲an

vilken

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskog 1940

~~hocken~~ vilken

n. hókad

vilken

M. f. Nr ~~4501~~ 75 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1942.

II

vilken
~~hocken~~

... hoken _ a _ stá̲rna
en _ skò̲la _ tè̲ ... vilken
av ståderna man skulle
till.

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hǻken

vilken
~~hocken~~

hǻkad (n.)

vilken

hǻken forsámliŋ?

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

vilken
~~hocken~~

hóked (n.)

...hóked dan blǿzz,
(vilket det blev.
hóked som hélst.
hóked sóm, vilket som
helst.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

+ ~~hocken~~

vilken

hώk̲en, hώk̲ad, hώk̲a; =vilken.

dí kωna dę̰ bø̱ hώk̲en
t̲ad som hä́lst;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

* ~~hocken~~

vilken

hώk̲ən, hώk̲əd, hώk̲a
vilken

hώkən ẹ́d? vilken är
det?

hώk̲a dẹ̃ ẹ̄́, so ẹ̃ dẹ̃
rè̲da om ø̱gʒən, vilka
de¹⁾ än äro (d.v.s. vem det än gäller),
så äro de rädda om hästarna

¹⁾ sic

hoffmansdroppar

sb.

hófmansdrópa

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hoffmansdroppar
sb.

hófmansdrópa
hópmansdrópa

N. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hoffmansdroppar

hóp̱mansdró̱pa (obest. pl.)
(K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× hoft

ha̱t, m. ha̱ten^{1}, pl ha̱tor^{2}, -na, h$\overset{\varepsilon}{o}$ft.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

hǭ¹tåknyk eller   hoftknyck

hǭ²laknyk, m., -kn, pl. -a, -and,
den i sidan kännbara öfre
delen af bäckenet hos menniskan

ngelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.   J.

× höftknyck.

hòwtaknýff, -ən s.

-a, -na;

hõftkola.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×hogligans.

hǫ̱̀lians adv.

tămligen
han kan hǫ̱̀lians
sẹ̱́l.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

*hogligans

hὼ̲hans

tãmligen

de̲ kωnε va hὼ̲hans bråja (b̃reda) stuìm̲eŋ (stundom̄);

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoj
interj.

hoj

Användes, då man ropar efter någon l. på någon.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

+ hoja

hö^{2}ja, f., -n, pl. obrukl.,
viktig sak, betydelsefull tildragelse i ironisk mening.
di va en hå^{2}ja am ö^{2}ffe på^{2}ga-bèlan kom te hö^{2}jabörs iblå^{1}n må^{2}nana. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣholia ;

hå̠̀lia adv.

tāmligen ;

han é̠ hå̠̀lia rí̠gʒ ;

1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

*holiga

hò̲lia M. f. 68

adv.

tämligen, ganska

han‿sǿ̲r‿ma‿m̰ hò̲lia

mi̲̇ld, han utfor i soordomar

mot mig ganska mycket (M. f. 68)

hò̲lia lægst u̲̇da, tämligen

långt ute.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hàlia oböjl. 1. holiga adj.

Jett uttr. som: da jetz te hàlia pèŋa (rätt mycket pengar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

2.^{x} holiga
adv.

hàlia

tämligen

1. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

ˣholiga
adv.

hòlia

tämligen

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

× holiga
adv.

hὼla

tåmligen, ganska

hὼla brá tåmligen bra

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*holiga
adv.

hὼ̱la
tämligen, ganska

han‿ va̰‿ hὼ̱la gàm̱al.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

˟holigans

hòlians

tām̃ligen

äv. som adj.: (= tām̃ligen mycket):

ja̰ hade ‿ hòlians bry dæ̱r,
jag hade tām̃ligen mycket bry-
deri där (M. f. 68); ja̰ ‿ há hòlians
inne, jag har ganska mycket (ɔ: kaffe)
kvar än (M. f. 58);

*holigans
adv.

hò̲hans

tämligen, ganska

hò̲hans ra̲g, tämligen rak.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. 58.

×holigans
adv.

hå̀lians
tàmligen

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

+hojsan
intej!

hójsan

tjo, tjohejsan

Sades t. ex. efter en nysning.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× holiga
adv.

hò̲lia

tämligen, ganska

da ‿ e ‿ hò̲lia stórt
(ɔ: stället, dvs. hemmanet).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

holk

hωlk

i uttr. ˣgɑ̰ ‿ aw ‿ hώlk, gå i ax (om korn);

kώrned gɑ̰r ‿ aw ‿ hώlk

(M-f.66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

holk

hølk

I uttr.: ga‿aw‿hǿlk gå i ax (om korn)

sǽn ha‿ga̰d‿aw‿hǿlk

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

holk   holk

I uttr.ˣ stą̃ - i ‿ hólk, om korn, som just håller på ān gå i ax (innan axet syns).

de - stą̃ - i ‿ hólk

M. f. 63.   K. f. 67.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

holk

holk

I uttr.: ga̰‿aw‿hólk,
gå i ax (om korn)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hɷlk

holk
sb.

I uttr.: ga aw hɷ́lk
gå i ax (om korn).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

holk

hɷlk

I uttr. ga‿aw‿hɷ́lk
gå i ax (om korn)

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

holk
s.

hɔlk

I uttr. ga̰‿aw‿hɔ́lk
gå ~~ut~~ ī/ ax (om korn)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

holländare

hø̱l^{1}ɛn̠arɛ, m., -n, pl. lika, hø̱l^{1}ɛn̠arna, 1/ ko af hollä̆ndsk ras. 2/ br$\overset{\varepsilon}{ö}$dknif. J.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305.

holländare.

hulán̠arɐ, -ɐn s.

brödkniv.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hollǎndare.

hulán̠are, -ln s.

brǒdkniv.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hollãndare.

hulán̲ark, -kn s.

brŏdkniv.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

hollåndare s.

hollånaren

'brödkniven'

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

hollāndare.

hulán̠ark, -en s.

hōdkniv.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

holländare.

hulán̠are, -en s.

brödkniv.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

holländare

holénare m.

stor brödkniv;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

holländare

hɔlén̲arɛ, pl. = ;

stor brödkniv;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

holländare

sb.

holánare, pl. = m.

ett slags gammaldags brödkniv (tillverkades av bysmeden)

M.-f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

holländare

holánara ; pl. =

ett slags stor brödknär

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

holländare,

holán̲arsk, -en s.
äldre benämning
på brödkniv.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hollä̃ndare.

hullén̲arsk, -kn s.

brö̃dkniv.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hulǽnare

holländare

även h-kriv d.v.s. fålketymologi

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

×holländare

hω̲lä́n̲arh

brödkniv

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

holländare.

hulén̲are, -en s. ä.

brödkniv.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

holländeri.

hulan̠arí̠, -ld s. ä.

mejeri.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

holländeri

sb.

holanderí n.; pl. – – – ´or

mejeri vid större gård (herrgård); om 1800-talsförhållanden. Vid Smedstorps säteri fanns ett dylikt holländeri. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hollàndarekniv

s.

holén̲arekni̲v

ett slags stor bròdkniv

(ɔ: dæ̃r ‿ vã ‿ svàrvad skawt‿

‿ en)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

holländsk

adj.

holánsk

27) I uttr.: en holánsk kvárn ×) en holländsk väderkvarn (kvarn där blott övre delen är vridbar). M. § 94.

×) Pl. holánska kvárna

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

holme, s.

hàl̲me

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

holme
sb.

hòlme m.; pl. -a

(holmer funnos i Tunbyholms-sjön)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

× holmeja

hωlmǽja -an

utbyggt fönster å tak

hωlmǽjan den sídor pω tåged.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

holmåkrastället

holmá̠grastä̀le̠d

gården i Holmåkra

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

hólstenare
sb.

hólsténara m.

ett slags åkvagn

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

holsteinare

fjäder

hå̀lsténare m. de stora vagnarna som ~~först~~ användas vid härregårdarn

Läs -u-

icke ŭ

= holsteinare.

21

Nr 1~~1~~21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

holsteinare

sb.

holstǽjnara m.

ett slags åkvagn

n. f. 94.

jfr hólsté̲nare. förut belagt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

holsteinarevagn
sb.

holstǽjnarævǿjn m.
ett slags åkvagn.
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

+ homansk

hωmanck adj. tia subst. hωmánska

Jfr. hωmán̲ſ.

Nr 1~~12~~211. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

× komanska

kománska jfr. kománſa.

21

Nr 1~~12~~1. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

× homeja

hømája f.

utbyggt välvt takfönster (genom detta stacks ibland höet in på höloftet)

med folketym. anslutning till hö.

J-s.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣhomeja s.

hømæja, -n, -mæjor, -na. s.

Den halvcirkelformiga öppning strax ovan takskägget, mitt på den uthaslänga där höskullen var; användes vid förefallande behov till att sticka in hö igenom; förr kunde man få se dylika ”hømæjor” även på boningslängorna.

№ 317.

Tranås. hg.

Ingelstads hd

E. Bruhn 1927.

+ homeja

humǽja, -an s.

el. h̄ǫmǽjà.

utbyggnād på tak.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

×homeja
sb.

hømájan (best. sg.)

utbyggt halvcirkelformigt takfönster

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

× homeja

hømája, -an

(med folketym. anslutning till hö)
utbyggt fönster el. lämm å tak;
en rɷ́n hømája.

m.f. 88

Nr 6009. Benestad, Ingelstads **hd**

I. Ingers 1953

ˣhŏmăja. ˣhomeja

hǫmǽja, -am s.

¯ -or, -na.

utbyggt fönster på tak.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

homma s.

hòm̲/a, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-na

ryssja

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m f 95

×homma. S.

hùm̱a̰, -an s.
hùm̱o̰r, - na.

ryssja.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

× komma. v.

kúm̱a

tillrop till häst
för att få den att
flytta sig.
kúm̱a de̱ sa pá̱n
te̱ jasema.

Nr 3915. Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ komma

húm̲a

tillrop till hä̆st, nǟr man vill at̄t hán skall flytta sig.

húm̲ade.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× komma.

kúm̱a

fällrop till häst för att få den att flytta sig.

kúm̱ade.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×homma
vb.

hóma‿se, =

flytta sig åt sidan (om hästar)

hóma‿de!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× homma.

hùm̲a, -an s.

–̀or, -na;

mask på fruktt̄rǟd.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× komma.

kúm̲a

tillrop till häst för att få den att flytta sig.

kúm̲a de.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

× komma.

kúm̲a el. kóm̲a.

tillrop till häst för att få den att flytta sig.

kúm̲a de.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

*homma
vb.

Rofl. hóma ˬ sı , =

flytta sig åt sidan (om hästar)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

*homma

hὼm̲/a, -ˋan, -ˋor, -ˋorna;

ålryssja, ålhomma

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

×komma.

kúmma

tillrop till häst
för att få den att
flytta sig.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

ˣkomma.

kìm̰ma̰, – an s.
–̀ ą̰, – na.

nyssja.

han ska bǭda
kìm̰ǫrna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×homma v.

hɷ́ma

flytta

hɷ́ma di : till hästar vid förspänning o.s.v.

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

^x^ homma

vb.

Refl.

hóm͟a͜ sɩ , =

Imper. sg.

hóm͟a ˬ di!

flytta sig åt sidan (om en häst).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

× komma.

kúm̱a

tillrop till häst, när man vill att han skall flytta sig.

kúm̱ade.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

komma v.

komma di (impa.)

til höst: flytta på dig (i sidled)

3547:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

+ homma

h$\overset{2}{\text{ɷ}}$m̲a, f. - n, pl. - (m̲or, - na, ryssja. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×homma II

h²ωm̲a, f., -n, pl. h²ωm̲or, -na, redskap, hvari ål och lax fångas.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

× homma.

hùm̱a̰, -̀a̰n s.

mask i fruktträd.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

komma

kὼm|a, –̀an, –̀or, –̀orna

ålkomma;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hommebyggel s.

hòmabɑ̀jlan best. f.

Detalj i ålhomma. Se DAL

foto 77:0098.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

*hommebyggel

hὼm̲abø̍jl, ˋ- - ˈen, ˋ- - ˈa

(byggel i ålhomma)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hommebyggel

hὼm̲ʌbøjl, pl. ˋ- - ´a
del av ålhomma

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hommearm

hὼm̲eá̲rm, pl. ` - - ´a

"armarna" på en ålhomma

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× hommefiskare

hω̊²m̲afìʃare, m., -n, pl. =, -rna, ryssjefiskare. Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× hommefiske

h$\overset{2}{ø}$m̲afìſke, n., -d, utan pl., ryssjefiske. Brvik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

6) obj. form na om hon
pron.
slœ 'släde' i exemplet:
han ‿ bår ‿ na ozor‿
årmen tɪ ‿ tórp (byn
Vemmerlövstorp). n. f. 94.
(I nästa mening: dan ‿
kona ‿ liasovål ståd ‿
o ‿ rædnad ‿ opt. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hon

hum̲ ;

obj. form hin̲a ; enkl. na ;

gen. hin̲as ;

hum hø̲ óp et láf̲or ;

hon slog tie – ö gapskratt

han sà̲lde na ti e̲n

slà̲tare ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hon.

hyp̲m pr.

hè̲nas gen.

hè̲nh ack.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

1)

hon
pron.

huem̲

tryckv. huem

Obj.-form hìn̲a; enklit. na

Gen. hìn̲as

han hada‿jort‿hìn̲a ɪmø̲d. /

dær‿ska‿é̲n làja‿na.

Någon skall leda ‿ henne (dvs.
den sjuka).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)

hon
pron.

han‿skωla‿ha tá̲d
en‿vǽ̲r(bagge), hinas‿fá̲r.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hon

hum ; äv. hon
obet. hum, hon ;
gen. hinas
obj. form. hìna ; enklit. na ;

når‿ rèfgan e‿ fære, går‿ hum‿
på‿ mèlomliaran ; K. f. 84 ;
dær‿e‿ ìyen drift i na (ɔ: yean) ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945.6

hon pron.

hɛ̀ṉe obj. f.

ja̱, hɛ̀ṉe c̱‿ɛn ja rɛ́ḏ for

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

hon pron.

hug m

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

hon
pron.

hoon (!)
obj. hinne

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hon

pron.

huon

n. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

hon

hum

gen. hunas

hunas‿mán

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hon i

hyen̲ pr.

hèn̲as gen.

hèn̲a ack.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hon ;

hu̯n̲ pr.

hèn̲as gen.

hèn̲a ack.

hu̯n̲ e̲ fàrlat

ralǫ́j ;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

hon.

hyjn̲ pr. hwin̲ enl.
Areskoug.

hìn̲as gen.

hìn̲e ack.

hyjn sprant hȁ̱lia
bá̱.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hon

hum ; svagtr. hum
gen. hìnas ; svagtr. hinas.
obj. form hìna ; enkl. na ;
hum ledzor sant
værde på me ; hon
sätter sådant värde
på mig ; ja jitz ti hinas
mør me en span-
miltz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

ja̰‿ sta̰‿ o‿ | hon
snåk̲a mæ hin̲a, | forts.

jag stod och tálade med
henne.

hinas‿ brώ̲r ha̰‿
varad‿ o‿ bỳ̲dat‿ đom̲
(bjudit dom).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hon

-na (obj. f. obet.)
'henne'

"sa màna han na nér
i vóṉad ..."

Sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hon

-na (obj. f., enklitiskt o obet.)

'henne'

"Sæ dær e ìnte med vån
‿ na ..."

Sv. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hon

hum̲; svagtr. hum;

gen. hìn̲as; svagtr. hinas;

obj. form. na;

dæ̰r - ḛ - blí̲ - i̲na,
det är bly i henne (om
en kyrkklocka). M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

hon

hum̱

"o húm̱ hʒ̱da jàṯa …"

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hon

hum

obj. form.

enkl. na

dḛ‿vora‿so‿à̰rja‿po‿na.

da tjénor‿ja‿na ò̥ta.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hon

hun̲ ; svagtr. hun

obj: na (enkl.)

hun ‿ bitz ‿ go ‿ ríg̲z

han ‿ ská̲d ‿ na , han
sköt henne.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

hon

ha̱n, hauṉ; svagtryck ha̱n, haun;

gen. hìj̱as, hiṉas; hìj̱as; hiṉas;

obj. form. enkl. na; emfatiskt hìj̱a

hiṉa;

da ẽ hijas (hijas) é̱n (egen)

sõ̱n; da vã̱ ì̥nta hìj̱a

jã̱ me̱nta

Skillinge

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

hon.

hyom̲ pl.

hèn̲as gen.

hèn̲k ack.

fʒén̲or han hèn̲a.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hon
pron.

hᵫm̲

hᵫm hada gæ̲d a blø̲d
vǽ̲d

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

hu*m*

hon pr.

hon

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hou

obj: hinne
henne

s. 206

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hon (II)

obj: -na

henne (svagton.

s. 209

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

hon.

hym̲. pr.

hìn̲a̯s gen.

hìn̲e̯ ack.

hym luon ti̲t

nér han.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hon.

pron.

hum̲ enl.
H. H.

hyo̲n pr.

hìn̲a̰s gen.

hìn̲a̰ ack.

hyon bant klìda̰.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941

hon

haim̱ , svagtr. haim

Finare: ho̱n

gen. hìṉas

K. f. 66 hìnas ‿ daìṯors tomt, hennes dottors tomt.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hon

huən ; svagtr. huən ;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hon.

hypm̱ pr.

hèṉa̰s gem.

hèṉa̰ ad.

veḻa hypm tuḵa se
tí bajntsen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hon.

hyo̱m pr.

hı̀ṉa̰s gen.

hı̀ṉa̰ ack.

hyo̱m hade nar tad
hó̱tá̱ghed ifró̭ mr.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hon

haum; tryckl. haum
J. {hon; tryckl. hon
{hon
haum – gár hár ùde
o stàgar. Kon gå
hâr utè och spankulerar.
kóen haum, dräjn-
ar. Kon småråmar.

N. 4. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hon. pr.

hyə̱m pr.

hè̱na̰s gen.

hè̱nḛ ack.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

hon

subj. form haen, haen

gen. hìnas

obj. form na

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hon
pron.

1) hum; y. hon

Gen. hìnas

Obj. form hina; enkl. -na.

de kan va húm ósa. / aw hina.

n.f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)   hon
hum e ì̥nte mḛr   pron.

en ‿ årsgámal. | ja nens

ì̥nte o gàŋna ‿ na. Jag nänns
inte begagna den (ɔ: en klocka). |

dén hum e kònstɛ o stèla
(besvärlig att ställa; om en klocka). |

han hade na mé‿sɛ
M. f. 94 | den första góŋen han
kóm (om en klocka).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3) hon

hǻn va jå ǻz pron.

smǻd. Hon var ju ung

jämförd med honom. M. f. 94.

boda haim o hǻn. M. f. 94. /

nǻn góz kona ja fa at

par hǻ̀sor aw- na. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

4) da va fàt̲ad‿for‿na. $\frac{\text{hon}}{\text{pron.}}$

Hon hade det fattigt.

n. f. 94. | dìn̲a a̲̍ran (kållådern) haum jer gú̲lt vån̲. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

5) **hon**

pron.

hum‿lugzor‿ja‿rét‿so júmdor (om en källa i skogen). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

honkatt

hώ̲nkat M.f.61;

Äv. ʒʒàt̲a (ˣkatta);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

honsill

hωnsílorna (best. pl.)

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

honung

hà̲nɛy, -en

Nr 6009. Benestad, Ingelstads **hd**

I.Ingers 1954.

konung;

kà̲neŋ, - eni s.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

honung

hàniŋ

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

honung

hà̠nıŋ, -̀- en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

honung.

hàṇeŋ̰, - en s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

honung

hà̲niŋ, ̀- -en

so‿randa‿hà̲niŋen
av, so rann honungen
av

M. J. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

honung;

hà̱nøj, -ān s.

de slyg̱ga hà̱nøj;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

honung.

hà̲neg, -en s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

konung.

kà̠ŋ, -ln s.

de slyŋ̠a kà̠ŋ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

honung

hànɩʒ

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

honung.

hạ̀noŋ, -en s.

de hæpa hạ̀noŋ.

= slunga honung med maskin.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

honung.

hà̠neŋ̰, -ln s.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

honung

hànıŋ

vr̰‿ slòpa o‿ slyŋa‿

hànıŋ.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

honung
sb.

hà̲nɪŋ

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

honung.

hà̱néj, -en s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

konung.

kà̠neŋ, -en s.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

honung

hàniŋ

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

honung

forts.

hà̱niŋ

M.-f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lǒderup

honung

hàn̰ıŋ

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo [illegible]

(!)

hà̠nøz l. hà̠nez

honung
forts.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

honung
sb.

hà̠niŋ

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

honung

hà̲nɪŋ

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

honung.

hà̠nɛŋ̰, -ən s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

honung s.

hå̱²nɛŋ, -en. s.

'honung'

Läs: hå̱nɛŋ

J-s.

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

honung

hàniŋ (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

honung,

hà̱nəy, – hn s.

1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

honung;

hà̱nəy, -en s.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

honung.

hà̱néŋ, -en s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

honung.

hò̠niŋ. - ns.

yngre form: jfr hà̠nɛŋ

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

honung

hà̠niŋ, ˋ-en;

(trol. nyare form) ja, säkert!

i Vallebergs sn

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

honungmat

hà̠niʒamá̠d

brödskiva påstruken med honung.

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×honungmat

hà̱niŋamá̱d

brödskiva påstruken med honung.

ḛda‿bà̱ra ~

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

honungmat
sb.

hà̠niŋamá̠d

brödskiva påbredd med honung.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

honungskaka

hà̠nɩŋská̠gor (obest.$^{s.}$ pl.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hop
sb.

ha̠p+) ; pl. torde saknas.

då̠ fiŋa du en rỳsali
ha̠p - tå̠̀slor. s. f. 94.

+) Rapa-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hop

hɷv

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hω̲v r

hop

hop

e̲n he̲l hω̲v

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

hop

huv M.f. 88

hop. hög, mängd

en fàrli huv stenpádor

en förfärlig hop stenar;

de vã en róli huv èna,

det var en förfärlig hop enris (M.f. 58);

Nr 4837 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hop
s.

hov

de ha̰ en fårla hov-
fyla de ha en förfärlij
massa fjäderfä

M. f. 00

Spjutstorp

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

hop

Åv. mängd, myckenhet

de‿ va‿ en‿ fàrli huv‿
ván du‿ balar‿ í‿ di,
pag! Det var en förfär-
lig massa vatten du stjälper
i dig, pojke!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hop;

hu̱v, -´en s.

dar va en fà̱rli
hí̱v;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

kop;

hu̱v

ja ku̱na fjørt
i hú̱v en hú̱v
kójn;

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

hav̱ m hop hop

hav̱

jfr. ha̱.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

ho̲ m hop. hop

jfr. hav̲

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hop

hɷ̰v ;

i uttryck som ḛn rǽ̱h hɷ̰v mǿ̱dz ; ḛn hɷ̰̀v snø̱̀rada (snoriga) ɷ̰̀za ; da va̰ ḛn fà̱rh hɷ̰̄v pá̱ya dḛ ha̰ sàmlad̆ ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hop

huv

... en fàrh huv öja
dàmor på bùsan (bussen)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

dḛ ‿ fortʒe̠nte ‿ en ‿ | hop / forts.

fà̠rh ‿ hov̠ pǽŋ̠a fo̠r̠.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hop

hov

en ‿ forskrä́tzali hov‿
mä́niʃor, en förskräcklig
hóp människor.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hop. s.

hov

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

hop

hɑv̰̠ sb.

dæ̰r vɑ̰ ḛn hé̠l ~
mɑ fólk;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hopa
vb.

hṵ̀va , =

kupa potatis

huva ‿ pantóflor

Å̃s. (Jy.) hỳ̲pa och kỳ̲pa

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hopa.

hù̱va, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad v.

kupa.

do huva pantö̱fflor.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

ˣkopa, v.

hù̠va̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

hu̠va pantöfflor.
kupa potatis.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hopa
vb.

hàva, =

l. hùva, =

kupa potatis

Ok. f. 85.

Jfr *kypa vb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ˣhopa, v.

hù̱va̰, -`a̰n, -`a̰ pl.
-`a̰, -`a̰d.

kupa.

ja ska huva
pantóflor.

Nr 3788 - Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

kopa.

kù̲va, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

kupa.

do kuva pan̲tóf̲lor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

hopa
vb.

hṵ̀pa, =

kupa potatis

Äv. hỳpa; se ˣhypa

M. §. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

h$\overset{2}{ø̊}$v̲a ; h$\overset{2}{ø̊}$v̲ar, h$\overset{2}{ø̊}$v̲a, h$\overset{2}{ø̊}$v̲ad, ×kopa
imp. h$\overset{2}{ø̊}$v̲a, høvẹn, kupa (potatis, kål o.d.)

Ex. ha̲ du̲ h$\overset{2}{ø̊}$v̲ad di̲na b$\overset{2}{\underline{e}}$dor?
Har du kupat dina betor?

Ingelstads & Järrestads hd.
Per Larsson 1897-98. № 305. J.

kopa

ù̱va̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

kupa.

ja ska huva
pantö̱́flor.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

hopa
vb.

hὼva

kupa potatis

hωva pantóflor

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Herr

hopa
vb.

hòv̲a, =

kupa (potatis)

hova‿pantóflor

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hopa

hòva, = , -ˋad

vb.

kupa potatis, medelst årder hopa jord kring potatisstånd;

hova pantóflor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

h²ǭva h²ǭva h²ǭvad ×hopa vb

kupa

h²ǭva pantåflor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hopa
v.
forts.

hùva , =

kupa potatis

--- et‿ór (årder) ti‿o‿hùva‿
ma

M. f. 84

dṵ‿kan‿hùva pantóflorna
idá

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

ˣhopa

hùpa, = M. f. 66, M. f. 88;

hupa potatis (med en årder, en s. k. hùvör);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hopa

hὼṽ̠pa, =, -̀ad

(medelst årder) hopa jord kring potatisstånden;

hωva pantóflor;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

×hopeårder

hùveaór n.

årder för potatiskupning

Åv. (y.) hỳpeaór

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× hopfåst

s.

M. hoffåsten

" = knappa"

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

hoppa

hòppa, = , -`ad;

so‿hòpa‿da pa‿jǽrnad (stekjärnet), nær‿dær‿va‿dújnt;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hoppa

hòpa, =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hoppa
vb.

hòpa, =

de‿kona‿hopa‿
zkríz, K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hoppa v.

hò̲pa, `-ar, = , `-ad

ha lu̲uen‿ni hǽ̲r o hò̲pa
u̲te

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

hoppa

hòp|a, =, -ˈad

hopa-bók (en lek)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hoppa
vb.

hò̱ppa, =, -̀ad

Pres. sg. -̀ar

" pl. =

hopa ó̱p; hopa né̱r

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hoppa
v.

pres. part. hoppanes

kom hoppanes ---

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

hoppa

hòp̲pa , = , –̀ ad

han‿ hopa‿ po‿ é̲t‿

be̲̍n

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hoppa
v.

hòpa, =, -̀ad
I

ja̰ ‿ mωta ‿ hopa ‿ ǿvor
bétʒen, for ‿ ja̰ ‿ kωna ‿
ǹte kωma ‿ omkríŋ

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby M. J. 84

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppas

hɑ̲̀pas, hɑ̲̀padas, hɑ̲̀pads

Skriftspr. - lån ?

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hoppas, v.

	pres.	pret.
sg.	hà̲pas	hà̲pas
pl.	hà̲pas	hà̲pas
	hà̲pans	hà̲pans
	hà̲pas	hà̲pas

Skriftspr. -lån!

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ˣ hoppetoska

hå^{2}petàja, f., -n, pl. -tàjor, -na, jfr. hopptossa; föraktligt namn på fruntimmer, som uppför sig mindre väl. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305

× hopphilla

hå¹phi̲la, f., ordet brukas endast i obest. sing. och endast i uttrycket hi̲²la² hå¹phi̲la; medelst en kort kedja förena en hästs framfötter, så att han ej kan trafva, endast genom hopp förflytta sig hastigare än i gående. J.

№ 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

ˣhopphilla.

hóphiḻa, -an s.

fotboja, som fästes på bägge bakbenen hos en häst. . .

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x hoppstett

hoppstett

skâmta för häst.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

ˣhopårder

hu̱̍vóṟ n. (M. f. 66)

årder varmed man kupar potatis (jfr vb. hu̱̇va, ˣhopa);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*hopårder
sb.

hùv̲ór̲ n.

årder för kupning av potatis

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

hopårder.
sb

hùvaór n.

årder av kupa potatis med. M-f. 94.

Jfr hypårder.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

*hopårder

hώv̲o̍r̲, –́–̍ ud

årder vid "hopning" (se hopa) av potatis.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*hopårder s.

hùvór n.

forts.

årder för kupning av potatis

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× hora

hὼra f. luder, fnask.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hora

hò̱ra f.

sk$\overset{2}{o}$ka

M. f. 88

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hωrn n. ; pl. =   horn
sb.

Nyare uttal. Det genuina torde vara ˣhω̲rn.
I. I.

--- èl̲a (annars) va – dær – hώrn (ɔ: på baggarna). K. F. 85. / gràn̲a hώrn (på en ko). K. F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

horn

hωrn, -´ed, =, -´en;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

horn

hω̱rn, -´ud, =, ´-un

dḛ gàmlu stù̱dana hã
dḛ stẙ̀vastu hὼ̱rnun (L̃);
ordstā̃v

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

horbock

hὼ̱rabó̱k m.

horkarl, otuktig man

n. f. 88

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Smedstorp

horn

hǫrn, ⸗ad, =, ⸗an ⸤sb.

n. f. 94

Nyare uttal; det genuina torde vara hǫrn. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. horn

harn n.

Åv. hornliknande del av ett redskap (t. ex. hornen på en hötjuga). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

hǿrnad best. sg.

det hårda partiet av en hästhov

høan, nyare uttal för ⁺hø̲an.

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

horn, s.

hɑ̱rn/, -´ed; hɑ̱rn/, -´en

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

109.

kom.

kǫ̱m, -´ads.

-, -´en.

om de stoʒa

kǫ̱́mad oū dǫm

b̄ǫr stìṿlʒan ijé̱n.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

horn

ho̱rn n.; pl. = (äldre uttal)

horn (yngre och trol. numera vanligt uttal)

Enl. man född år 1900

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

horn

ho̲rn, ´-ad, =, ´-an

de̍n̲ (ɔ: kvicken) blǫ̲̀a, nã̲r dẽ -
storra - hǫ̲́rnad a̲;
Jfr ssg som lo̍m̲m̲ahǫrn, ko̲̍hǫrn;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

horn

ha̲rn, ´-ad, =, ´-en.

de‿ hade‿ bjàl̲or
om‿ h̃á̲rnen.

--- en‿ tjæ̲̀rna, som‿ vélesor
ló̲z krå̲̀ged som‿ et‿
hǿ̲rn. M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

horn

ho̱rn ; pl. =

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

horn s.

hω̱rn pl. –

horn

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

horn

hɷ̲rn n. ; pl. =

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

horn

ha̲rn, -´ad, =, -´en.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

×hornare
sb.

hòrnare; pl. =

sup ur ett "brännvinsglas", förfärdigat av ett stycke av ett kreatursshorn (togs t. ex. under arbete i mossen med torvtäkt). — nú tá_ vr en_ hòrnare! (Uppmaning).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× hornbagge

ho̱rnbåge¹, m., -n, pl. -båga¹, -na, läderrem eller järnketting, som lägges om hornen på en oxe, för att hålla fast oket. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hornbagge

pl. hornbagga(r)

rep, med vilka oken fästades vid oxarnes horn.

s. 62.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

horndosa
sb.

hòrndḁ́s

snusdosa av horn

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

×hornicka
vb.

hornítʒa, =

sätta en snara från ena hörnet på en ko ner om ena framfoten för att förhindra flöjning

de hornítʒa dom

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hornlim

ho̱rnli̱¹m, m., -en, utan pl., hornlim. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×hor^{n}nick

sb.

m. f. 61;

hωrnítʒ

(ḛn ‿ hωrnítʒ)

en hålla från hornet på kreaturet till motsvarande framben (skulle hindra kreaturet att flȫja);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

II

×hornicka
vb.

de ‿ vora ‿ hórt
hornít̮ʒada

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×hornicka

vb.

harnítʒa, .

lägga en hälla på betande kreatur från ena frambenet upp över ena hornet för att hindra dem att flöja. de harnítʒa dom

M. J. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

2. hornicka

vb.

hωrníʃsa, =, — ⊥ad

såtta en snara, som gick från ena frambenet upp om ena hornet, på kreatur, för att hindra dem att flõja. n. f. 94. | de hada hωrníʃsad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

1. hornnicka

hornítʃa; pl. – ˌor   sb.

snara på ett kreatur, vilken gick från ena frambenet upp om ena hornet. Denna anordning skulle hindra kreaturet från att flöja. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hornsked
sb.

hὼrnʒé̱r pl.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hornsked s.

hǫ̱̀rnʃé̱, -n; -r, -na

o s̱a à̱de di ma hǫ̱̀rnʃé̱r

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

hornsked

hωrnʃé̠ , pl. hωrnʃé̠r

✓ (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hornsked

ha̲rnʒé̲, pl. - -́r

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

hornsked

hὼ̲rnʃé̲; pl. ̀– –́r;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hornsked

hω̇rnʃé̱; pl. – ́r sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

× hornstekel

hå̱rnsté̱gel

kvicke i nötkreaturshorn

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

hornuggla

ho̰rnú̱gla

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hornuv s.

hǫrnu̍lle -a

ugglehane

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hornuv.

hurnué, -len s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hornuv;

hωrnu̠í, – hn s.

hornuggla;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hornuv

hωrnú̱h m.

ugglehanne

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hornuv.

hurnuele, -len s.

hurnuélen han gål
vi fou(r) æjn.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

hornuv.

hurnú̱l, -ln s.

hornuggla.

hurnú̱ln han kan
kù̱ra hi̱d imà̱lam.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hornuv

hornúlan (best. m. sg.)

ugglehanne;

hálst hornúlan, han hą̃- at- rǽlet lòda.

M. L. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hornuv s.

hornuven

'hornuven'

(ugglehannen)

3347:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

hornuv

sb.

harnúle m.

Trol. ugglehanne; meddelaren visste ej närmare besked!

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

hornula

× hornuve

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

× horpet

hòrpad, a.

hård.

dỳnan blo hòrpad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hors (gammalt ord) hæ̃st ⁺hors

Jfr. ha ska rvi̱n i tjòrtjan, & daṟ e iŋa hors dø̱̀a.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hors n. fattord. × hors

det gàmla hors dae-é.

hors = häst finns ej i Msl:

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

hors
s.

hors n.

Använt som skällsord till kvinnor

dit‿ræ̲̀lja hors!
dit‿là̲da hors, dṵ‿
kan‿ì̥nte fø̲̀da‿nȧ̲d

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

× hors

ha̠rs, n., hå^{1}a̠rsed, pl. lika, hå^{1}a̠rsen, häst. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣhors s.

ha̲rs

skällsord till käringar.

de̲t gå̲mla ha̲rs

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hors

s.
forts

ed. gamalt. hórs uppgavs vara detsamma som 'et. gamalt. spø̲̀gza', 'et. gamalt trǿl̲', alla fo̊rklenande om människor

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

×hors.

hors, -´ɛd s. ä.

häst.

dɛ e et jæ̱̀nra
hòrs.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hors
sb.

ho̰rs n.

ed hó̰rs (skällsord)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

×hörsadrö

sb.

hòrsadrǿ n.

slö och oföretagsam kvinna.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964 .

horsagök

hòrsajǿ̱gʒ
fågel, möjl. beckasin

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

horsahår

sb.

hòrsahå̲r n.

tagel, hästtagel.
Äldre benämning. Numera
tá̲gal n.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

* horsahår

hòrsahå̱r neutr.

tagel;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

ˣhorsahår.

hò̱rsahǫ̱̇ur, - ed s.

tagel.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×horsahår

hòrsahá̲r n. , pl. = ;

hăsttagel.

dæ̰r‿ vḁ̰‿ ~ i‿ bȧdza̲

lìn̲a;

yngre: tá̲gel.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× horsapăra
s.

pl. håarsapăren

klumpar av hästspillning. s. 14

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

×horsabell̄.

hò̠rsabé̠d, -ad s.

hästigel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× horsabett
sb.

hòrsabɛ̱́d n.

ett slags små maskar

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

*hors(a)bett.

hòrsabẹ̆́d, -bed s.
mask, som lever
i vátten. Den ä
lik ette tagelstrå.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hors(a)bett.

hò̠rsabẹ̮́d, - eds.

en mask, som lever i vatten. Den är lik ett tagelstrå.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ horsbett

hò̱ṛsabɛ̰̇d, - ed s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×horsadrö

sb.

hòrsadrǿ̱, –̀ – –́ed;

eländig människa, som ej duger ngt till; eländigt husdjur

dit‿hòrsadrǿ̱! (till en människa); di hṑrsadrǿ̱ed!

da‿ḛ‿ju‿ett‿vàrdalǿ̱st jur, da‿ḛ‿ju‿ett‿hòrsadrǿ̱.

[illegible] ×drö .

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

*horsahår

(M.f.66)

hòrsahá̱r n.

hăsttagel

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× horshår

ha̠rsa̠hà̠r eller ha̠rsahà̠r, n., -ed, pl. fattas, hästtagel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

x horshår s.

²hårsahå̀or, -ed, pl =, -en. s.

'fogel på höst'

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

ˣhors(a)hår.

hòrsahǫúr, -eds.

tagel.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hòrsahár n. ¹/ tagelstrå. ×horsahår

²/ koll. = tagel.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

× horshår

horsahår

hästhår, tagel.

s. 42.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

ˣhors(a)hår.

hò̱rsahó̱u̯n, -eds.

tagel.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣhorsahår

hòrsahår n.
hästtagel

M. f. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

horsa|hår.

họ̀rsahọ́m, -eds.

tagel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×horsahår
sb.

hòrsahår n.
(häst)tagel

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×horshår s.

hòrsa há̱r

tagel

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×horsahår

hòrsahå̱r n.

hãsttagel

(Yngre: tá̱gel)

Õ. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

horshår

hòrsahá̱r

fagel

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×horsahårsvepa

hòr̥saha̲rsvé̲va f. M. f. 66

snårtrev av/tagel ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

+ horshårssvepa

ha̱rså̱^{1}ha̱rssswè̱va el. hå̱^{2}rsaha̱rs-swè̱va, f., -n, pl. -swè̱vor, -na, pisksvepa af hästhår.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣhors|apesa

máj hòṛsapè̱sa kan
buda snḗ̱ o blè̱sa.
(avsn máj månad̄).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ horspåra

ha̱r̥så̱^{1}pà̱ra eller hå̱^{2}r̥sapa̱ra, f., -n, pl. -pà̱ror, -na, häst-spillning

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

×hors|apãra.

hò̱rsapǽ̱ra, -an s.
-or, -na.
häst spillning.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×hors-påra

hòr̲sapœ̲́ra f. hǟstlort.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hòr̲sarám̲pa f hästsvans. × hors-rumpa

enkla hors = häst fins nog ej i Ing. hd.
nästan utdött i Ljunits hd äfv. C. L-n.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890

haṟsa̱¹fàṟa eller + horsskärra

ha²ṟsafàṟa, f., -n, pl. -faṟor, -na, skramla, hvarmed hästar skrämmas.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

horsa|skăna.

hòrsagára, -an s.
-or, -na.

horskramla.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

×korsaskärra.

kòṛsagáṛa, -an s.

en skramla, som när man svängde den runt åstadkom ett vinande ljud. Den användes för att skrämma hästar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

× hors-skåna

hòr̲safár̲a f. hăstfārra.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hos
prep.

ho̲s; svagtr. ho̰s

hum‿ ha̰‿ den‿ è̲na
sǿ̰nen hó̲s‿ se

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Holm

hos prep.

hω̠s

"ha lìg̠ʒed hω̠s me̠ ..."

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hos

hos tryckw.

hos‿tun‿rí̲g bò̲na.
Hos en rîk bonde.

M. f. 7 8. Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

hos

hω̱s ; svagtr. hω̰s, hωs;

fitz-ja̰-lǣ̀ra-nu̱d, so-fitz-ja̰-jòrad hω̰̄s-ω̱la-né̱lsan (M. f. 68); já̰ va̰-hώ̱s-nom da̰ (M. f. 68);

Nr 4337 Trandås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hos adv.

hɷ̱s

ja bɷ̱̀de hɷ̱s na

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

__hos__

hω̱s

adv. & prep.

Svagtryck hωs

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hos

hɑ̱s

hɑ̰-dɑ̱́. hɑ̱s? Hos vem då.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75-

hω̲s tryckst.

hωs tryckω.

hos

prep.

han tʒè̲nta hωs prǽstan
i sìmres (Simris) ωtan-
hωnraʒìt̲an. N. 4. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hos

hω̱s, svagtr. hωs

han va̰‿hώs‿dom̱;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hos

hω̠s

fa̠rs brὼ̠or bὼ̠da –
ham – hω̠s;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hospital
sb.

I sagr: se spetāl –

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hospital

hóspita̱l, ´- - -ad M.f. 68

(sinnessjukhus)

han‿va̰‿ú̱dsläpt aw‿

hóspita̱led } (M.f. 68);

da̰n‿fó̱r ; }

Anm. Den mera genuina formen

ä trol. ˣspetá̱l. I. I.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hospital.

spatá̱l, - lads.

han e pu spatá̱lad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× hospitalsgalen

spet¹a̲lsga̲len, m. och f.; n. -gà̲led, pl. -gà̲lna, eg. hospitalsgalen; vansinnig, så att hospitalsvård behöfs.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

2
fǫrnug

hospitalsgalen

spatá̱lsgá̱len a.

dårhusmǎssig.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

× hospitalsgalen.

spatá̱lsgá̱len a.

vara dårhusmässig.

hun e spatá̱ls-gá̱len;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hospitalsgalen

spetàlsgålen (= hospitalsgalen.)

Acc.

1 ⸮ l-l

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

+hospitalsgalen.

spetá̱lsgå̱len a.

dårhusmä̆ssig.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*hospitalsgalen.

spetå̱ls gå̱lan. a.

dårhusmãssig.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ hospitalstosing

spetá̱lstå̱seŋ s.

dårhushjon.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×hospitalstösing.

spetā́lstø̄́sej, -en s.

-a, -na.

dårhushjon.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×hospitalstosing.

spetạ́lstǫ́seŋ, -hn s.

dårhushjon.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+hospitalstosing.

spetá̠lstȯ̠seŋ, -ən s.
-a, -na.

dårhuskjon.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hossa.

hùs̱a̰, -an s.

-ò̰r, -na.

strumpa.

jo̱ra hùs̱a̰.

sticka strumpor.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hosta.

hò̠sta̰, -an s.

dɛ va an kvìŋa̰ sam
de ˌkaḻa for ˉnẽls
ˊnẹlʒan ˉhoun søṉa
jɛtᴣ hʏŋm i fʒòrtʒan
man hʏŋm sad baṟa
o stʒònda pu hò̠sta̰
so ˉfolk vora gàlnã
pu ɔla·

Nr 3015 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hosta

hò̱stta, =, -̀ad vb.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hosta

hò̲stta, -àn f. sb.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hosta

hὼ̠sta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hosta
vb.

hò̱sta, =

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

hosta
sb.

hòsta f.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948.

hosta

s.
forts.

dḛ ˘ dràked (dracks det) for ˘

hòsta

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

1. hosta
sb.

hò̱sta, -an

hò̱stan ta-pó-me (över-föll mig). K.f. 85. / bà̱ra và̱nle hò̱sta. K.f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hò̲stta , = , ∸ad

2. hosta
vb.

Pres. sg. ∸ar

hǫ̰sta ‿ ó̲p. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hosta
vb.

hòsta, =

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

hosta
sb.

h̲ὼsta, -àn

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hosta
vb.

hòsta ,=

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hosta 2

v.

hὼ̱sta , = , ˈ-ad

vb.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hosta 1

s.

hò̲stta, -ˋan
sb.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

2. hosta
vb.

hȧ̱stta, =, ≐ad

Pres. sg. ≐ar l. hȧ̱står x)

M. f. 94.

x) Med starkt bitryck på ultima.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hὼ̱sta f.

1. hosta
sb.

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hosta 1

hɷ̱̀stta, ´-an
sb.

ja̰ ha̰ fa̰d ḛn sɷn
rǽ̱li ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hosta 2.

hὼstta , = , –àd

vb.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×hosted.

hò̱sted a.

ha hosta.

ja e so hò̱sted.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hostel̄;

hà̱sted a.

ha hosta;

ja é̱ so hà̱sted;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

×hostig

adj.

hà̲sted

bekajed med hosta

hà̲sted o. krà̲sted ×)

×) som har slem i halsen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

×hostig
adj.

hòsted

som går och hostar

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

ˣhostig
adj.

hà̱sted

som går och hostar; som har benägenhet att hosta.

han‿ḛ‿so‿hà̱sted o‿
bròḵed.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

hostig
adj.

hà̲sted; –̀-a

som plågas av hosta

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

hàsted

× hostig
adj.

som titt och tätt plågas av hostattacker

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

ha̰tál̲, – –́ad

hotell
sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hotell

hǫ̰tǽ̱l, – –´æd

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borrby

hotell
sb.

hotél, -´ad; =

dǽr gar gàdan yjénom
hotélad.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

ˣhotta v.

hὼt̠ta , `-ar , = , `-ad

kasta

kωn̠en‿mi hὼt̠a ma fì̠ra‿
bo̠la?

kan mi kasta med fyra
bollar?

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

hov s.

haw̲, -en, ²-a, -ana. s.

'hov, på djur'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

hov.

ha̱w, -´hus.

-̀a̰, -na.

hov på häst.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

hov.

ho̩w̠, -´en s.

-`a, -na.

de sa `ø̠gzaho̩´w̠.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hov;

họw̱, -́ens.

-̀, -na;

hàṣtana jeya ifrọ́

họ̀w̱ana;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

hov

haw, -én

(hästhov)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M-f. 60.

hov

hav, ´-en
hästhov, hov på häst;
Finare uttal; gemeint
haw; jfr äv. ökhov:

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

hov

haw, ´-en

(håsthov)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hov
sb.

haw, -en m.

håsthov

n. f. 94.

Jfr ökhov

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

×hova

hò̱a

I uttr. ga̰ tı̯ hò̱a, gå tii herrgården för aū utgōra dagsverken.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×hova
sb.

hὼa

I förb. ga-tɐ-hὼa gå till hovgården för att utgöra dagsverken (om hoveribönder och deras tjänstefolk). de-jiŋe-tɐ-hὼa.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×
hova.

hǫ̀a i fõrb.
gom tε hǫ̀a.
gõra dagsverke på
herrgården.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

hova.

hò̱a

de jig̱h te hò̱a.

de gjorde hoveri-arbete.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ˣhova

hὼa

i uttr. gā ti‿hὼa, gå till herrgården (hoverigården) för att förrätta dagsverken;

- - - nār‿dē‿jits‿ti‿hὼa - - -

(M. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*hova
sb.

hò̲a

Intr. ga̰‿ ti‿ hò̲a, gå till hoverigården för att fullgöra dagsverksskyldighet - pa‿ glimiŋahú̲s dæ̰r‿ giŋa‿ dḛ‿ ti‿ hò̲a.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×hova

te h$\overset{2}{\underline{\omega}}$a

till hovgården

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

×hova

sb-

hὼ̱ẉa (hὼ̱ḅa) l. hὼ̱a.

I utr. ga̰ ti hὼ̱ẉa, gå till hoverigården för att fullgöra dagsverksplikt (om en äldre tids förhållanden). dḛ va̰ i̊nte så ràd̲a om mø̱̀an, na̰r dḛ gjya ti hὼ̱a. (se u. möda).

r 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

* hova

hǫ̀a

i ga̰ ti hǫ̀a gå till hovgården för att förrätta dagsverken;

dḛ jiŋe ti hǫ̀a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

×hova

hoa

'hoveri'

"gå på hoa" (= "gå på arbete på en herregård eller huvudgården") 3342:1

Nr 5315 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

hovdam

hàvdȧm f.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

+ hoven

hàwen adj. svullen.

u?

w?

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*hoven
adj.

hàwen

svullen

hánen l. s. hàwen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

* hoven

adj.

hàwen (M. f. 66, K. f. 84)

svullen

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× ~~hǻvan~~. + hoven

hàwan. a.

‾ ‖

hàwad. n.

‾ ‖

bǫ́nad va hàwad.

bē̆net va svullē̃t.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhoven.

họ̀w̲ln a.

svullen.

fá̲dlen va họ̀w̲ln.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hoven.

hà̱w̯ln a.

svullen.

fö̱́dln va hà̱w̯ln.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

* hoven

hàwen

adj.

~~uppsvälld~~ , svullen

ja̰ ḛ ~ ḭ há̲nen ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hovera

havéra I 1) refl. h. si = vråka sig.
Laš havéra etę.

2) trans. havera me stågan
– – ßøpen.

hofvera = smickra på Gustaf I:s tid.

Nr ~~1121~~ 1211. Önslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

hovera vb

hovéra

svänga med

ja hovéra me ftȝlépen

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

hovera v.

hωvé̱r/a, = , ´-ad

uppträda med stora åtbörder, stoltsera

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hovera v.

hovera

("röra armarna när man
talar")

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

g:t hovera
havéra v. vara stått ~~[illegible]~~ rik

d:o att man lever utsvävande

h. se = vara stått.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

hovera

hωvé̱ra
stoltsera o.d.

sta‿o‿hωvé̱ra me‿en
kní̱v (ungefär) stå att kaxigt
svänga med en kniv

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× hoverande

havéranes part. av havéra

i sina h. da = dc hon var ik fluvsk
pan.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

hoveri

howeri¹, n., -jed, pl. obrukl. hofveri, arbetsskyldighet, som vissa herregårdars arrendatorer, hafva till jordegarne. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hoveri;

hωlrí̱, -lds.

de va hωlrí̱;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

hovgård
sb.

hogár, -´an

hoverigård; herresäte där arrendebönder hade att fullgöra dagsverken.

hær va ìjen hogár (dvs. i Onslunda tn).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

*hovgård

hωgá̲ren (best. sg.)

hoverigård, herrgård till vilken hoveribönderna gingo för att förrätta dagsverken;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hovgård

høgáren (best. sg.)

hoverigården; herrgården dit hoveribönder gingo för att[1] utgöra dagsverken.

---

[1] För Kvärrestadsböndernas del Bollerups säteri.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×hovgård s.

hogá̱r

hoverigård , herregård

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M h 95

hovgård;

hugo̠ú̯r, -hn s.

jȧ jétt pu hugo̠ú̯ran;

herregård, i detta fall Bollerup.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

hovgård

hogár, – ´-an

hoverigård; säteri vilkas underlydande arrendebönder hade att utgöra vissa dagsverken

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hovgård
s.

hogá̱r m.

hoverigård; herrgård, där arrendatorerna ha att utföra vissa dagsverken

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

sb.

hǫgá̱rabúeṉor pl.

bönder som hade att full-
göra dagsverken på en
hoverigård; hoveribönder

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

*hovgårdbonde

hogá̲rabuin̲or (pl.)
hoveribönder, bönder med dagsverksskyldighet

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hovgårdbonde

hωgá̲rabuin̲or (obest. pl.) M. f. 66;

hoveribūnder;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hovgårdabonde.

hɑgȫu̯rabǭ́nḁ, -hn s.
hɑgȫu̯rab-ų̄́ɑnɑ, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hovgårdbonde

hɷgá̠rabɷ̠́nə, -ən.

pl. hɷgǽ̠rabǘ̠ṉor, -ṉa.

hoveribonde: bonde som utgjorde dagsverken å den herregård han lydde under.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

hovgårdbonde

hogá̠ra-bun̠or pl.

arrendebönder under ett säteri med skyldighet att bl. a. utgöra vissa dagsverken vid säteriet (hogá̠ren)x)

Benestad x) Läs hogá̠ren

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hovgårdbonde
sb.

hogárabònda; pl. -´- bùnor

bonde som är skyldig att göra vissa dagsverken till en herrgård (om en gången tids förhållanden).

N.-Y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hovgårdbönder

ho̰gá̱rabuiṉor

bönder som voro hoveriskyldiga, d.v.s. som hade att förrätta vissa dagsverken vid herrgården;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hovgårddräng
sb.

hogá̲radráŋ m.

dräng hos en bonde, som arrenderar en under en hoverigård lydande gård; drängen skickades av bonden att fullgöra dagsverken vid hoverigården. M. J. 94. – Jfr ˣgodsaredräng.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

× hovgårdsdräng

hǿgā̱radrǣ̀ŋ, m., -en, pl. -a, -ana, hofveridrång, drång som gör hofveriarbete vid en herregård.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

hovgårddräng

hogáradráŋa pl.

av hoveribonde städslad dräng, som (bl.a.) skickades till hovgården at̄ förrät̄a de dagsverken, som ålågo hans husbonde

... en lygg (flock) hogára-dráŋa

Benestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

×hovgårdfolk

høg^{1}a̠rafà̠lk, n., -ed, pl. obrukl., hofverifolk, folk som gör hofveriarbete vid en herregård.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

7.

ˣhovgårdgodsare
sb

hɷgá̠ragå̠̍sare m.; pl. =
arrendator av gård, som
lyder (lydde) under en
hoverigård. M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hovgårdhusman

hogá̲rahú̲sman̲ M. f. 66;
husman under en hoverigård;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× hovgårdhål

hoga̲rahù̲l, n., -led, pl. lika, -en, eg. hofgårdshål; föraktlig benämning på lägenhet, hvars innehafvare gör hofveri till den herregård, under hvilken lägenheten lyder.

Ingelstads & Järrestads hd.

7

Per Larsson 1897-98. № 305.

+ hovgårdpiga

høgá̲rapìja, f., -n, pl. -pijor, -na, hofveripiga, piga, som uträttar hofveriarbete vid en herregård.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305. J.

Per Larsson 1897-98.

hovgårdaspiga.

hɷg̱ə̱ú̯rapị̱á, -an s.
-or, -na.

piga på hovengård.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hovgårdspiga
sb.

hogárapia f.

piga hos en bonde, som arrenderar en under en hoverigård lydande gård; pigan skickades av sin husbonde att fullgöra dagsverken vid hoverigården. M. f. 94. – Jfr *godsarepiga.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

×hovgårdbonde s.

hagára bínor pl.

hoveribönder

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

hovgårdsdräng

hωgá̲radrɛ̀ŋ̲

(Arol.) dräng som är anställd vid en hovgård.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Hovklinga s.

hɑ̱'kl'ɛ'ʒ̱a

Hovtlagemenedskap. Se DAL
foto 77:0067.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

hòliàns

× hoǎlians
jr

ganska

№ 285. Hj. Hallqvist 1924.

Tranås, Ingelstads hd.

× hovliga (ns).

hǫ̱̀lia el.

hǫ̱̀lians adv.

tãmligen.

de e hǫ̱̀lians vármt.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hǫ̀lla adj   tä̃mligen ˣ hovliga

jfr. hǫ̀llans

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.   Otto Anderberg 1890.

ˣhovliga

holia
tämligen

s. 206

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

v
ˣhogliga

hɷ̲²lià

tämligen

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

+ hovligans

h^{2}ɷ̠lïjàn̠s, adv., hemligen.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣhovligans.

hὼ̱lians adv.

tãmligen.

de e hὼ̱lians gràn̠a̭.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhorligans.

hὼ̠lians adv.

tä̃mligen.

de e hὼ̠lians gránt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hòlians adv. tämligen. × hovligans

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

× hovman

1
ho̲mán̲, m., -ɛn, pl. -a, -ana, måglig man, kraftig, o̊fverlägsen karl. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× hooman

hωmáṉ m. avānt om kvinna.

Jfr. Billings Åsbomål.

21
Nr 1~~12~~1. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

× hovmanska

ha̲m$\overset{1}{\text{å}}$n̲sa, f., -n, pl. -m$\overset{1}{\text{å}}$n̲sor, -na, mägtig kvinna, öfverlägset fruntimmer, som råder öfver sin man. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

+ hoomeja

hom̲æja, f., -n, pl. hom̲æjor, -na, utbygge på ett tak med ett fönster eller en lucka. I.

ngelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× ~~hø̃mæja~~ hovmeja.

hømǽja, -an s.

ūtbyggt fönster på tak.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

* hoǥ̌meja

hawmę́jja, - -́ an

utbyggnad på taket, vari-
genom höet stacks in;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

h$\overset{2}{\text{å}}$w̲na; h$\overset{2}{\text{å}}$w̲nar, h$\overset{2}{\text{å}}$w̲na, ×hoona
h$\overset{2}{\text{å}}$w̲nad, particip och imperativ obrukl.; Svullna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

× hovna

(M. f. 66)

hå̍wŋa

pres. sg. –̍ar

svullna

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*hovna
---
ob.

hawna ‿ óp, =

somna upp

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× hoovna

hàăna Svullna, ~~háva~~

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

hovskägg

ha̰ʃédʒ

(på hästar)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovskägg
sb.

hω̰vʃä́g̱z n.

(på hästar).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

há̠tóȝ̠, ´ ´ en ; **hovtång**
sb.

pl. há̠tǻŋ̠or

n f. 94.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hovtång.

hώ̱tὼŋ̱, -ln s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hovtång

M. f. 88;

hώ̱tó̱ŋ m.

ett slags tång;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hovtång

hǿtóŋ, ´ ˈ en

(tång att t. ex. draga ur spikar med)

M. f. 77

Jfr ×hakatång

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

hovtång

hǭ¹tɑŋ, m., -kn, pl. hǭ¹tæŋor, -na, hoftång. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hovtång

hώ̱tóŋ̱, -́-́en

(tång för utdragning av spikar);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hovtång
sb.

h̲ꞷ́t̄óʒ̲, –́ –̍ an

--- an ràkt̄ɛ h̲ꞷ́t̄óʒ ɛ
r̀ꞷmpan (om t̄vest̄järtar)
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hovtång

s.

há̲tó̲z, ´ ´ an

kà̲gesók̲or, dí kan‿e̲n

knḭva‿stá̲e me‿há̲-

tó̲zen

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

ˣhubba s.

hø̍b̲/a, ´-an; ´-or, ´-na

vresig o. tvär kvinna

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

× hubba
s.

h$\overset{1}{\text{ø}}$b̲a, f., -n, pl. h$\overset{1}{\text{ø}}$b̲or, -na, argsint kvinna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

+ hubba
v.

$\overset{2}{\text{hω̲ba}}$; $\overset{2}{\text{hω̲bar}}$, $\overset{2}{\text{hω̲ba}}$; $\overset{2}{\text{hω̲̊bad}}$,
part. endast i n. $\overset{2}{\text{hω̲bad}}$, imperat.
$\overset{2}{\text{hω̲ba}}$; vara tvår , frånstötande
i tal och åtbǒrder.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

hába f. vrång person + habba

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

×hubba
sb.

húba f.
tvär och butter kvinna

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

× kubbe

kùbatru̇e, - a d s.

vresigt fruntimmer.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×hubbekar

sb.

hàbekár n.

butter och vresig person

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

háb̲es m. tvărvìgg.

+ hubbes

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

+ hubbet

h$\overset{2}{ω}\underline{b}$ed el. h$\overset{2}{ω}\underline{b}e\underline{d}$or, m. och f., – n. h$\overset{2}{ω}\underline{b}$ed, pl. h$\overset{2}{ω}\underline{b}e\underline{d}$a, tvär, frånstötande i tal och åtbörder.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

×hubbet adj.

hòbad ; ˋ-a

vresig, tvär

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

× hubbet.

hùḇa̰da a.

vresig, tvär, butter.

de som a hùḇada
de svà̠ra lid
tvæ̠̀rt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× hubbet

hàbarr adj. framstående, tvär.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*hubbet.

hùḇad a.

vresig, tvär, butter.

hyom e so hùḇad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×hubbet.

hùb̠e̮d a.

vresig, tvär, butter.

hǫm e so hùb̠e̮d.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× hubbet;

hùb̲ad a.

vaesig, t vār, bull̄er.

hugm̲ é̲ so hùb̲ad.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

×hubbet

hùbȩd. a.

vresig, tvär, butter.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

× hubbet.

hù̱ba̰d a.

vresig, t. vå̃r.

hyøm e so hù̱ba̰d.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941

×hubbetråg
sb.

hùbatrǻ n.

hafsig o. slafsig kvinna

n. f. 94.

Jfr ×slabbetråg

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

× hubbe-tråg.

hù̠batra̠ĺ ,- ada s.
vresigt fruntimmer.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

*hubbeltråg

hù̱baltrá̱, -ads.
vresigt fruntimmer.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

× hubbetråg

hùḇatrué̠, -ad s.

vresigt fruntimmer.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× hubbeträg]

hàbetrai´ n. hvārvigg.

Orslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

+ hubbetråg

hùb̲etraú̲, -ad s.
vresigt fruntimmer.
dé̲ (e)t ràk̲tet
hùb̲etraú̲.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

× hubbetråg.

hù̱batrǽ̱, - ed. s.

vresigt furutimmer.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

*hubbig
adj.

hòbed

tvär och argsint

han ‿ ẽ ‿ so ‿ hòbed o ‿
rǿh ‿ aw ‿ se.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× hubbig

hùbad (H. f. 84)

tvär till sättet, butter;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hò̲bad

×hubbig
adj.

vresig, tvär och buttar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×hubbig

håbed ; pl. ∸ –a a. forts.

tvår, vresig

.... håbed o. láj (stygg)

o. vanártr.

håbed o. víj o. tvǿr

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

×hubbig
adj:

hùbad

tvår och butter till humöret.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

*huck

hώken (best. sg.)

något utskjutande, spetsigt hörn; av. udde. Jfr. da. huk.

den dær hώken, som går

íŋ i hàmnahúlad AB;

den jüts èna (ände) bort

ti hώken (en udde)

hud

hu̲̍idor (obest. pl.)

M. f. 66;

han ‿ tωk̲ ‿ emω̰d ‿ hu̲̍idor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hud
sb.

hud; pl. ˋa

Särsk. om kreaturs- och hästhudar

M.-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hud

hu̠d, -́en, -̍or

dḛ byggə rø̠̀a ḭ -́en
(om svin som ha rödsot)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hud

s.
Hr sagr som håsthud,
kohud

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

ˣhudda s.

hὼd̲/a, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-na

hydda, skjul

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×hudda;

hùda, -an s.

-òr, -na;

t. æ. svìnahúda;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

× hudda.

hùd̠a, -an s.
-̀or, -na.
skjul. hydda.
de hade en hùd̠a
te hú̠sed.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ˣhudda
sb.

{hùd̲a f.
{hòd̲a

skjul, mindre ekonomibyggnad.

Jfr ˣsvinhudda

M. f. 94. | ofta med snedtak (slàntad tág).

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hùda

+ hudda

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

* hudda

hòd̲da, -̀an (SB, AB)

skjul, t. ex. svinhus

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

× hudda s.

hω̊²d̲a, -n, hω̊²d̲or, -na. s.

'sämre hus, koja'

de bω̊²d̲e i e̲n hω̊²d̲a

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tng.

h²ω̆d̲a ²-or

×hudda s.

hydda, uthus

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hudflãnga
ve

hudflåŋa, -da, -t

hudflãnga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hugg
sb.

Gen. håks

I utr.: ti hǻks så att ngt hugger, griper tag
de va stälda ti hǻks (om harvpinnar med framåtböjd spets.). M. J. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hugg s.

hωg̲, ´-ed; = , ´-en

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hugga v.

hògda ipf.

rycka till sig

hum‿hògda grýdan‿
på spósan

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 85

hugga
vb.

hògga, hògda

Pres. sg. ´or

dẽ slòa grés, man dẽ hògda sǽ (ɔ: vårsäd).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hugga v.

hω̊²g̠a hω̊²g̠da hω̊²g̠ed

hugga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hugga v.
/ /

hò̱gga , -ór , hògde , hògt

han hògde he̱le fa̜inen

(om ved)

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

№ 305.

hugga

^{2}høga l. ^{2}høga (h^{1}øgor, høg l.
^{2}høgde, ^{2}høged, ^{2}høgen, høg)
1) tr., hugga. ^{2}høga ^{2}brene, sten, hul.
^{2}høga vaj i sœn, med lien bana
väg gm ett sädesfält; 2) afmäja. ^{2}høga
sœ, gres; 3) hacka, om fåglar. ^{2}hønan
hœm ^{1}høgor kyklingana; 4) gripa, fasttaga,
fatta tag i. de ^{2}høgde ^{1}kyvan; 5) intr.
gräla, gnata. ^{1}håfor skun i ^{2}høga på
maj ^{2}ala? 6) gripa (efter något) fatta
tag i. ^{2}høga ston i ej

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

1)

hugga

hògga, hògda, hògad vb.

Pres. sg. ⊥or; pret. part. sg. hògen,
" pl. = / hògad;

hògda pret. part. pl.
di va lid hògda (tille-
huggna). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hω̨̱ga, ²hω̨̱gde, hω̨̱gt. v. hugga v.

³hugga'

²hω̨̱ga sœ̱́en

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

hugga

högga   högda

pres. sg. ´-or;

de‿ högded (höggo det)x) so‿ smã-
pédred (K. f. 84); so‿ högde‿ han‿
fãt i‿ böjsorna (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

x) dvs. brèned 'veden;

hugga v.

hø̲^{2}ga hø̲^{1}gor hø̲^{2}gde hø̲^{2}ged

hugga

de e̲ e^{2}n̲tẹ hø̲^{2}ged

Ingelstorp

INGELSTAD

№ 312.

M. Areskoug 1922.

hugga

hὼga, hὼgda
‾

dḛ – hωgda – húl̰ hœ̱r.

M. f. 60.

hὼga pret. pl.

dḛ – hωga – te̱ pω – ὸr̲an

([illegible])

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

de e hilada hugga
förb.
ti o hoga i dòm,
de äro glupska till att
glupsa i sig.
M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

hugga

hòga

hòged

hoged - nér, huggit ner.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hugga

hὼga, hὼgda,

Äv. hugga säd.

pret. part. n. sg. obest. hὼged ;

pret. part. obest. pl. hὼgda

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

hugga

hòg̱|a ; hòg̱de ; hòg̱ad

pres. sg. -ór ; hoga rú̱ (vìḏe)
" pl. = ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hugga
forts.

d̰ær ‿ ḛ ‿ hòg̱ad
ve ‿ hø̰rapa ‿
ʒşòrʒ̄a.

dær ‿ ḛ ‿ tva̱ vòʒ̱a
h̰ògda; han ‿ hògda ‿ mḛ
ḛ ‿ fájnen o ‿ leta ‿ me ‿
oé̱r (och lyfte mig ner).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hugga.

hùga̰, –́or, –̀a̰ pl.

–̄̀da

di hugda fat̲ i

vàsk̄an.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hugga.

hùga, -´a, -`a pl.

hùgde, hùgad.

da va nor ei hùgde
nú.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hugga, v.

hɷ̀g̱a ,   , hɷ̀g̱ad

hɷ̀g̱an , 2 pl. pres.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hugga;

hùg̲a, -´or, -`a pl., -`de, hùg̲ad v.

jà ska hùg̲a bàs̲ka,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

2) hugga sv.

hoga brȧna (ved); ~ bȧska (risved); ~ rís. | hoga fȧlny (se fällning). ... när de hogda fȧlny på et trǽ. M. f. 94. | hoga fát; han hogor järna fát o vil bída (om en huggorm). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) **hugga**

vb.

... nar sǽn va hagen ... når vårsåden var huggen. (I äldre mål måja 'mejà' om sàd; se u. 2. meja). M. 4. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hugga

hὼg̲ga, -`da, -`ad

so strὼ̲gä" - dḛ fost, yan
dḛ hὼgda yín̲

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

1) strõko lên

hugga

hὼga, hὼgda

Pres. sg. -ór;

hὼged (perf. part. n. sg. obest. form)

Av. (absol.) hugga
råg (vete); du kan - bìja,
man - gá hώgor,

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

hugga

hòg̲ʃa , hògda

Pres. sg. –́ or

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hugga

hoga

hògad

M. J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hugga

hὼgḁ , hὼgdḁ , hὼgḁd
l. hωg

pres. sg. -´or ; pl. hὼgḁ
" pl. = ´

pret. part.
hὼgḁn.

hωga brä̀nḁ (ved) imper. sg. hωg
hωga sǽ (ru, vidḁ) " pl. hὼgḁn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hugga

hὼga

hὼged

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hugga av

hωga ạ́w (hωgor, hωg l. hωgde, hωged, ạ́whωgen, hωg) tr., afhugga. J.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

hoga-í-se   āta glupskt. * hugga i sig

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

huggare

hògare, ` - -en m. s. forts.

Karl som med lie mejar säd o. d.

biŋa etor. högaren binda kärvar efter dēn som mejar med lien

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

huggare

hògark, ˋ-an m.

man som slår gräs l. mejar säd.

de tåga skópa måln o bant óm ma strá, som dé tåga som jitts étor

[illegible] 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

huggas
v.

Pret.
hògdes

dep.
hugga med tänderna, bitas
hózen bed o. sògan

hògdes

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954

× huggblock

hø²geblàk̲, m., -kn, pl. -a, -ana, huggkubb, grof stock, hwarpå trä hugges. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

huggblock.

hùg̱abló̱ḵ, -en s.

huggkubb.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

huggblock.

hùgablók̠, -kn s.

trästycke, som användes, när man huggen ved.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hugg & block;

hùg̠ə blók̠, - ən s.

t̠rå̂ken ubb̠, på vilken man hugger ved.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

huggblock.

hùg̱ablóḵ, - an s.

huggkubb.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

huggblock

hògeblók

vedkubb använd vid vedhuggning

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

huggblock.

hùg̱ablòḵ, - kn s.

huggkubbe.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

huggbock s.

hø̀g̲abók̲, -an

huggkubbe

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

* huggebock

hògebök, ` - - ' en

huggkubb på vilken vedtrån klyvas;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Huggbod ?

h²ω̊gabω̄, -en, (-a, -ana) s.

'slöjdbod'

Pl. såkerligen felaktig. S–s.

№ 317
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

* huggebod

hὼg̱ebω̱̍, ˋ- - ˊen

skjul för förvaring och upphuggning av ved;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

huggebod
sb.

hògebó

enklare snickeriverkstad på en bondgård.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

huggebod
sb.

hògabǻ, ` - - ´ an

enklare snickarverkstad på en bondgård.
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

huggedräng

hògedräŋ

dräng som har vedhuggning och vedsågning om hand.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

huggedräng
sb.

hògadrä́ŋ m.

gårdsnickare (på större gård).
n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

huggedräng

huggedrängen

en befattning å herregården: slöjdare.

s. 118.

7057 Tosterup. Ingelstads hd.

× hugge
sb.

hàge

mejning av säd; kanske oftast:
tiden för sädesmejning

høst x) o hàge.

n. f. 94.

x) (Tiden för) inbärgning av säd.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hugge
sbj.

hògga n. j -̀ad

tiden för huggning av säden.

de‿gar‿fårt øvor,
hòged. n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

×huggeskarl

hòg̲eska̲r m. (M. f. 66)

ett slags enklare gårdssnickare, man som på bondgård syslade med snickeriarbeten;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

huggehus

hὼ̱gehú̱s, –̀ – –́ad;

ungefär: snickarverkstad på en gård (lokal som kunde vara inrymd i en större länga);

M. f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hugg|ehus

huggehus

vedbod. slöjdstuga.

s. 17

Nr. 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

×huggehus

hògehús, ˋ– – ˊ– ad

ett slags enkel snickar-bod i gårdslänga

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hògahús n. huggehus sb.

mindre, primitivare snickarverkstad på en bondgård.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

huggehus

hò̱gehú̱s, ˋ - - ˊ ed;

vedbod;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huggehus, s.

hoggehus
hus där åkerbruksredskapen
tillhuggas.

s. 206

+/ intet särsk. hus, men
ett utrymme i gården.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

*hugg~~e~~kölva

hògetʒuilva

trãklubba, anvãnd av timmermãn o.d. att slå t.ex. på stãmjãrn med;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huggjärn

hògejårn n. M. f. 66

stãmjãrn

da glèdjas me et hògejårn;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

huggjärn

hògejárn n.

(snickarverktyg).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

huggjärn

hògejǽrn neutr., =

(snickarverktyg)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huggejãrn sb.

hògajárn n.

(snickarverktyg).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

huggjärn

hø̀gejǽrn; pl. =

snickarverktyg

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

huggorm
sb

hωgώrm; pl. – ˊa m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

huggorm

hogǿ̲rm m.

da‿ẽ‿liasom‿en‿
hogǿ̲rm, han‿ẽdor‿
frǿ̲r (grodor) i‿om storken.
m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

huggastock

hø̀gestók m. M. f. 88;

hūggkubb vid vedklyvning;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hógsúm pl. huggsõm sb.

ett slags sõm som nitades fast i hästskon (vid halka). N. J. 94.

NF 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

huggetid

sb.

hògatid

tid för huggning av säd.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hugna

hù̱ma̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

dę hu̱mar måj

ó̱sa̱ .

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hugna sig.

hùna sɛ v.

ja hùnar mɛ
bndóu for ja har
(r)ėnt udan i
stùḷạn sa hvìyạn
o so va dɛ julàtan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hugnad
sb.

hàinad
tröst

hon‿fitz ìjan‿ånan
hàinad.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hugnəligt.

hu̲ìmelat .a.

nu e han lí̲d
hu̲ìmelat nor hu
kum̲or íy̲.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× hugsa.

hù̱sa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

komma ihåg.
ja hù̱sa̰r hed
enta.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

× hugsa

h$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$sa; h$\overset{2}{\underline{\text{u}}}sar, h\overset{2}{\underline{\text{u}}}sa, h\overset{2}{\underline{\text{u}}}$sad, part.
h$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$sad, imperat. h$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$sa,
minnas, komma ihåg

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×hugsa;

hù̲sa, -̀ar, -̀a pl.,
-̀a, -̀ad v.

komma ihåg;
ha de kùn̲a
hù̲sa;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

*hugsa
vb.

hùsa, =

-̀ar

minnas, komma ihåg

ja‿hùsar‿ed ò̥ta. Jag minns det inte.

M. J. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

× hugska
vb.

hùska, =

minnas, komma ihåg
Numera föråldrat, kanske ut-
dött, men citerat efter en
gången generation.
da‿e‿so‿kònsted, ja‿kan‿
so (minsann) hùskad inù.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

huk

hu̲g

I uttr.: pa‿ hú̲g på huk
ja‿ sát̲or‿ me pa‿ hú̲g
o‿ må̀lkar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

huk

hu̲g

sè̱ra pa hu̲g

làta si pa hu̲g

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

huk

hu̲g

Intr.: på hú̲g, på huk, i hukande ställ-ǹing. dḛ sìd̰e på hú̲g me rỳggzana opod stè̲nana (om liken i en forngrav) M. j. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

huk
sb.

hu̲g

I uttr. sida på hu̲íg
sitta på huk.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

huka

vb

hu̲ìga, =

han ‿ hu̲ìga ‿ li̲d te̲,
han rychte en smula till
(om en gris, på vilken
man rychte ut ett borst att
ha till beckrisp).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Foto: Areskoug 1949

huka
vb.

Refl.
hù̲ga‿sɛ, =
huka sig
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

huka sig v.

hù̲g/a‿sa, = , `-ad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

hù̱gar liten + huket

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

huìger dåligt +huket

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

+ hokig

h$\overset{2}{\underline{u}}$ged el. -or, n. h$\overset{2}{\underline{u}}$ged, pl. h$\overset{2}{\underline{u}}$geda, oåfven.

di v$\underline{a}$ $\overset{2}{e}\underline{n}$te s$\underline{a}$ h$\overset{2}{\underline{u}}$ged

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

jtlo

hug$\overset{1}{å}$kana eller h$\overset{2}{u}$gakana, ²hukkana

~~huvgakåna~~, f., -n, pl. -nor, norn,

eg. hukkana; då man hukar sig ned under det man slår kana.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

J.

M. 305.

hull

hú̱led (best. sg.)

I uttr. som: brá̱ u. hú̱led, vid gott hull

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hull
sb.

hu̲lad (bf. sg.)

bra̲ i. hu̲lad vidgott hull. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hull

) di- tá- dóm på rob.
huílad. De få bãtre
hull.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hu̲l m. f. 88; hull

hú̲lad (best. sg.) M. f. 66;
m. f. 88;

(u̲ föreföll vara mycket slutet)

bra̲ i hú̲lad, bra i hullet;
m. f. 66;

bra̲ hu̲l, gott hull, m f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hull

hul̠, -ad (SB, AB);

de̠ e̠ e̠ gót̠ hul̠ de äro vid gött hull;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hull s.

hul

hull

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hull

sb.

húl̲ad bf. sg.

de hola bít̲or húl̲ad
a b̲èdor. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hull

hálad (best. sg.) s.

I uttryck som: brá u hálad vid gott hull (om husdjur)

M. f 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

huller om buller

hώl̲or om‿bώl̲or ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

huller om buller
adv.

hǻl̲or om ‿ bǻl̲or.

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

huller om buller
adv.

hώl̠or om bώl̠or

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

*hulva
vb.

hòlva, =

urholka ett stycke trä, t. ex. då man gör tråg, träskor o. d.

sín hòlva ‿ de dén te ‿ skó.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× hulva

hòlva, = ,-`ad vb.

urholka ett stycke trä (till exempel ämne till träskor).

han. hada. hòlvat. dom.

m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

*hulva
vb.

hòlvad (pret. part)
urholkad, ur-
holkat

de‿va̰‿hòlvad

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

+ hulva

hø^{2}l̲va (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., urhålka. J.

hø^{2}l̲va skø̲, tre̲.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305.

×hulva
vb

hålzfa, =, -̀ad

Pret. part. -̀ad, n. = ;
urholka ett stycke trä;
t. ex. då man förfärdigar
ett tråg eller urholkar
träskoämne. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

* hulva

hὼlva, =, -̀ad

urholka

et stè̠ntru̠e (stentråg), som

va̰ hὼlvad.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*hulva

v.

hùlva, = , -̀ad ˘ forts.

urholka (urgröpa) ämne till träskor och tofflor

... an ‿ rìvaʃé ti. o –

hùlva bònana me

(Jfr sogna *hulve- och *rivesked). M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

*hulva
v.
forts.

hulva‿tràsko
o‿ tóflabòn̲a

hulva‿óp̲ urholka träsko-
ämne

M. f. 84.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× hulvad
adj.

hòlvad; n. = urholkad (om trä, t. ex. om ett tråg gjort av en urholkad grov planka)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ˣhulvejärn

hɔ̀lvejǽ̱rn n.

järnredskap varmed — trästycke, utgörande ämne till träsko, urholkas.

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×hulvenavare

s.

hùlvenávor

navare att urholka (urgröpa) ämne till träskor och tofflor med

(Jfr träskonavare samt ×hulve- och ×rivesked)

M. J. 84

... en‿hùlvenávor ti‿å‿rḛva húl‿me.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

×hulvesked

s.

hùlvaʒé

verktyg att urholka (ur-gröpa) ämne till träskor och tofflor med

(Jfr ×rivesked ds.)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

*hulvestock

hòlvestók m.

träställning, vari ämne för träsko fastsattes, då det skulle urholkas.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1940.

M. 7. 60

×hulvig
adj.

hòlved; n. =

konkav till följd av ur-
holkning (om trävirke, var-
av t.ex. göras träskor,
tråg o.d.)

da ˘ e ˘ hòlved

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

× hulvig

hùlved (obest. n. sg.)

l. hṵlved

urholkat (om t. ex. ett tråg, som gjorts genom att ett stycke trä urholkats)

et ‿ drǽwotetru̱ da ‿ va̰ ‿ hṵ̀lved (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× humla
vb.
M. f. 61;

humla ‿ té
trol. 'hantera vårdslöst';

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

+ hampel

hå^{1}mpel, m., -en, pl. hå^{1}mpla, -na, stort stycke af bröd, kött eller ved. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

bumla, s.

se ˣbrumla, s. !

[Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.]

humla,s.

Se +brumla,s. !

butta, v.

humla, s.

Se +brumla, s. !

ˣbyrd, s.

bẹ́y|ɵ f., ´-ɵn(a), ´-rɵ el. ´-Rɵ
´-rɵna el. -Rɵna
= b̃orda.

bumla, s.

se ˣbrumla, s. !

humle s.

h$\overset{2}{\hat{\omega}}$mla

2.

humle

I Sydsk. allm. hòmla men -a i sms., t. ex. hòmlasétj. J-s.

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

humle

hòmla

M. f. 94

(växer delvis förvildad å Gården Korsbäcka, Tunby nr 5, Smedstorps sn. Ingelstads hd).

Smedstorp

Nr 5008 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Humle, s.

hòmle

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

1)

humle
sb.

hämla

Humle växte förvildad i en betesmark å gården Korsbäckas ägor (Tunby nr 5) i Smedstorps sn. Vid brygd av svagdricka lades humle från ~~av~~ detta bestånd i bryggkaret. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

2) humle

Enl. meddelaren sb.
användes betecksningen
håmla äv. om (vild-
växande) kaprifol.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

humle
s.

hωmla

hὼmla da‿ vysor si‿
skríŋ̱ 1) elor‿ s̄li̱rar‿ si

M. f. 84

hὼmla da‿ vysor‿ ré̱nf
skríŋ̱ 1) ~

1) slingrar sig, då
det växer

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

humleblomma
sb.

hɷ̀mlablɷ́m̲or pl.

M. f. 94.

(Man hade väntat ×hɷmla-).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

humledricka

hὰmledrika n

trol.: svagdricka bryggt med tillsats av humle

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

humledricka

s. forb.

hὼmladrítʒa n.

svagdricka bryggt med tillsats av humle

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

humleluzern

hòmlelusǽ̠rn

(senare ord)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

humleodling

sb.

hàmlaȧ̱dlegor pl.
(om förhållandena i
nordöstra Skåne).
N. f. 94.

Senare leden resp. lån.
J–s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

humlerede

s.

hòmlarúđa m.

humlebo

(Förleden riksspråksord 1))

M. f. 84

1) Jfr genuint
bròmla humla

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954

˟ humma

vb.

hώm̲a ᵕ sɛ, =

flytta sig åt sidan (om hästar)

hώm̲a ᵕ du!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×humma.

hùm̱a, -an s.

-̀a, -na.

mask på fukt träd.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+ humma;

húm̲a

tillrop till häst, när man vill, att han skall flytta sig.

húm̲a de, sa på̲ te jås̲en;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣhumma

vb.

hǿm̲a‿si ˌ =

flytta sig ˈåt sidan

(om hästar)

hǿm̲a‿di! (imper. sg.)

M. f 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

+ humma

hùm̲a, -an s.

mask på fuktträd.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

* humma

hώma

refl. ~ ´ sḛ flytta sig åt sidan (om hästar);
"hώma‿ dḛ!" dí forstώh
ǿgzen;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* hummer

hώm̲ɔr

i uttr. drḭ̃ʋa ~́ driva jäck;

dḛ drḭ̃ʋa‿ ~́ ma‿n;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hùmərbyta

× hummerbytta

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

× hummerdus

hamordús adv. på tvären, hastigt-

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

hamordúsa f. 2) slåba. + hummerdusa

1) stor kvinna.

en h. so. stor.

– døna i Lund.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

+ hummerdusand

hamordúsanes adv. hastigt.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hamortúda × hummertuta

Slámra

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890. Onsl 2

*humpel

hǿmpel m. M. f. 61;

ↄ: en‿som‿skωbar‿omkríŋ har‿som‿hálst;

förklenande epitet om en person: stackare

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣhumpel

sb.

hώmpal

brȍdstycke

en‿hωmpal‿brǿ

M. J. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

×humpla till
vb.

hompla‿tí, = drä̃mma till (i slagsmål o.d.)

han‿hompla‿tí de‿ánra

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

*humra
vb.

hùmra, =

smågnägga (om hästar; t. ex. då någon kommer in i stället eller då man går in i spiltan för att ge dem foder).

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

×humra s.

hώmra

slarvigt fruntimmer

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× humsing

hὼmsegen

lockrop till bagge

1949. Tosterup, Ingelstads hd

humör

hωmǿ̱r, – –´ad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

2)

humör

rὼb̲ad ti- hωmǿ̲rad$^{\underline{sb.}}$

sinnesrubbad

m-/. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

humör

hωmǿ̲r, -´ed

ló dom̲ fa̲ doras hωmǿ̲r yé̲n (M. f. 68);

ho̲la hωmǿ̲red ve li̲gze, hålle humö́ret uppe (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

humör

hωmǿ̠r n., -´ed sb.

de‿barø̰r‿ se‿pǻ̠, hωna‿
dḛ‿é̠ tr‿ hωmǿ̠red. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

humör

hωmǿ̱r n.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

humör
sb.

hωmǿ̲r, – –´ad

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

humö̃r

hωmǿ̱r, -ˋ-ad;

dę̰ są̰ han vą̰ ld̰

hùntad („konstig") ɔ̰

hωmǿ̱rad;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hu mõr

hωmǿ̠r

e̠̰t glá̠t hωmǿ̠r

eñ glañ hu mõr

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

humörlig
adj.

hømǿ̱rli
med lått och glatt lynne.
en – hømǿ̱rli mán̲.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

×humörlig a.

humǿ̠rh̠

glad till humöret

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hund s.

hɷj̲ ²-a

hund

ja̲ fej̲ slid̲a ²en hɷj̲

e̲ !²

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hund.

hiuz̧, -´en s.

`-a̰, - na.

stou lute o àspas
ma híuz̧en.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

hund

hǫz, ´en, ¯à, ¯àna
m.

da‿vą̃‿en‿stǫ́r‿en hǫz, det var en stor baddare.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

2. hund

házen

I det bedyrande uttrycket á 2 - házen! åh tusan!
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

) hund

sla-tr-hòʒana sb.

ỏdsla, slỏsā. N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

* lund~~am~~

hø̍j̲len , hø̍j̲lens

svordom

han̲ be̲d na sa hø̍j̲lens

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

hund s.

hωʒ ; ´-en ; `-a , `-na

me skωle hώ en hώʒ

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

hund

hω̲z, –́en, –̀a, –̀ana

hǽ̲r ḛ ḛn hώ̲z begrá̲wen (säges vid otur i kortspel);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hund, s.

hongen; b. f. s.

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hund;

huɳ, -´an s.
ˊ
–̀
–a, – na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

hund;

huŋ, -´en s.

-̀a, -na;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

hund

hoȝ̲ m.

dɐ‿tʒaipta‿an‿hóȝ̲‿
aw‿mɪ. De köpte en
hund av mig.

m. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

hund

ho̲z, ´en, `a, `ana m.

o. grì̲na, som hò̲za grĩ̲na od. sví̲n (talesätt) M.f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hund

hoŋ, m., h$\overset{1}{o}$ŋen, pl. h$\overset{2}{o}$ŋa, -na, hund.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

lund;

huz, -ˊln s.

-ˋa, -na;

de vá ln húz te

grùba,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

hund;

huz, ´-ən s.
¯ `-a, -na;
èna húz pu
fràmad gàda;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Lund:

hàʒana ı sword.

ı̲ h.

a̲ ı.h.

a ıh vœ̲ͣl

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

háʒan i svord. Lund: II

(a̲) ι háʒan

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hund.

huŋ, -ən s.

-ą̃, -na.

húŋən hàr vòlgą̃d.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hund

hωʒ̱ ; -´en ; -`a ;

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hund.

huz, -ln s.

-à, -na.

ln kan inte skɵuda
hízlen pu kɵúran
ela fúlen pu
fjàrana.

Nr-3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

hund

ho̠ʒ, ´-en, `-a, ´-ana
m.

dḛ‿to̰ga‿ʃíʒ̠ad
av‿hò̠ʒa o‿kāt̠a.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hund

hωʒ̠, -´en, -`a, -`ana m.

dan dœ̀wla hώʒen!

den djä̃vla hundēn!

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hund

hágen

'hundon'

310:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**

Per **Larsson** 1897. Exc.

hund.

huŋ̱, -´hn s.
¯-`a, - na.
hùŋ̱ana jey̱e nájlor-
na ọw̱ pu.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

1. Lund

ho̲z , ´-en , ˋ-a m.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

2 Lund

hózen

Nyttjat som lindrigare svordom.

ha- hózen vá- da

han- hēda? Vad tusan var det han hette?

M. 7. 00.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

2. Lund

hώzen

I kraftuttryck som:
vá e hώzen! Vad
tusan!
M. f. 00
Spjutstorp

Nr 4800. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

hund
s.

hong. -en

Många honga e harens dö.

ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hund.

huʒ̠, -´hn s.

hùʒa̰, -na.

hn fɑʒar hnte mɑʒa rọ̀va̰ me de hùʒa sɑm hn ska nọ i skåwen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Lund
s.

kong, kongen

„kom man te joren som en kong"
sades om tarvlig begravning, då gillet varade endast en dag.
s. 23.
s. 80.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

hund

hoz̠, -´en, -`a, -`ana
m.

hòz̠a kan‿ jo‿ lṵa‿
i‿ ben̠ (se u. ×bänd).
de‿ hade‿ vad‿ hóz̠an
so‿ brá̠ det hade varit
tusen så bra

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956

II

hund

han‿ ʒénor kníven so‿
íʒ‿i hóʒen han skàm –
mer kniven (knivseggen) så in‿
i tusan / dí hør‿ hóʒen‿te
det hör tusan till

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Lund, s.

Lorz

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

1. hund

hωŋ̠, ´–en; ˋ–a, ˋ–ana sb. m.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. hund
sb.

hǻg̲an bf. sg.

I det bedyrande uttrycket t̲a̲ i hǻg̲an! Åh nej, visst inte; åh för tusan, visst inte. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hund

hung, -en

ged hungen ... s. 9.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

hund

hɷʒ̲, -´en, -`a, -`ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hund

hωz̲

hωz̲! = stilla, hund.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

×hunda
adv.

hònda

förstärkande f.f. av adj. l. adv.: gräsligt, rysligt

du‿e‿so‿hònda dóm.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× hunda

hùn̲da

lindrigare svordom

han vá̲ hùn̲da tá̲

me strǽ̲j.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

hunda
av.

hɷ̀nda

ss. lindrig svordom

de gaa sa hɷ̀nda lét̲ a a̲sa dí̲d.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947.

×hundan
interj.

hø̀ndan

lindrig svordom, "tusan".

de, vite hø̀ndan! Det vete tusan!

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

*hundan

hɷ̀ndan

lindrigare svordom;

aj som hɷ̀ndan;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

* hundan

hɷ̀ndan

lindrig svordom

á̠ ı̰ ~ ; da brán̠or brá̠

som ~ ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× hundans

hω²n̲dans eller hω²n̲danà̲s

svordom

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*hundan

hɷ̀ndan

lindrig svordom: tusan

dí vid. ĭtʒa hɷ̀ndan! "Det vet inte tusan"! Det vete fan!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×hundan

hɔ̀ndan

I uttr. i‿ hɔ̀ndan, lindrigare svordom: "för tusan".

a̰‿ i‿ hɔ̀ndan! åh tusan heller!

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

×hundan
interj.

hòndan

Ingår i lindrigare kraftuttryck, t. ex. á̱ i hòndan! ×/ åhtusan!; fý fo̱r i hòndan! Fy tusan! (kanske något lindrigare). ×/ Åv.: åhtusan heller!

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×hundana

hὼndana M.f.58;

kraftuttryck, lindrigare svordom;

dí vet̲a‿hὼndana, det vete tusan (M.f.58);

Av̄. hώn̲ana (M.f.58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hunda|bala.

hùnzabála, -an s.

en plats, där en hund rullat sig.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hὼʒ̠abé̠d n. **hundbett** sb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hundbett

hòzabɛ́d n.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

hundben

hὼzabέ̣ð1) n.

1) ð = en ljud mellan ð och d.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hundbiten

hɷ̀z̲abέ̲den

(biten av hund)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

hundbiten

adj.

hòz̲abí̲dan

biten av en hund

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hundbo

hὼʒ̱abώ̱ ; –̀ – –́ ed

hundkoja

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hundbod s.

hὼz̲abώ̲ , -n

hundkoja

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

hundbod
sb.

hὼẕabώ̱

hundkoja

Sk. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hundbod s.

hὼʒ̱abώ̱, -en

hundkoja

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hundbod.

hùẕabó̱, -bn s.

hundkoja.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hùʒ̱abǫ̱́

hund-bod

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

×hundbod

hɷ̀zabɷ̠́, –̀ – –́en.

— hundkòja.

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingèlstads hd

hundbracka

hɷ̀nza-brák|ka, –̀ – –́ an

hundracka

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

×hundens
adv.

hǫ́zans

I förb. med so 'så': so hǫ́zans 'så förfärligt'. han ạ̀rzka-se (ångrade sig) so hǫ́zans.
M. f. 98.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hø̱z$\overset{1}{\text{å̱}}$fø̱d eller hundfot

$\overset{2}{\text{h}}$øzafø̱̀d, m., -en, pl. $\overset{2}{\text{h}}$øza-
fy̆dor, -na, hundfot.

da̱r va̱ $\overset{2}{\text{h}}$øzafydor på̱ $\overset{2}{\text{å}}$la
stø̱l$\overset{1}{\text{å̱}}$bè̱nen, me̱n de̱ ha̱ f$\overset{2}{\text{å}}$le̱d
ste̱l.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

×hundgråbba

hö̀ẕagrúḇor (obest. pl.)

grodyngel på ett visst stadium av sin utveckling, mindre än pùg̲apédlŋa ("små, svarta, med svans")

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× hundkex

hö̀ʒatjǽjs

vå̀xtn.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

hωʒå̠ʃkæjs eller hundkex

hω̊ʒaʃkæ̀js, m., -en, pl. obrukl.
hundkå̆x, Chærophyllum sylvestre.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 3057.

hundkrokar.

hìnʒakrå̤ga, - na s.
mìndre krõka på
vãg.
da e nun hìnʒa-
krå̤ga.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hundkrokar.

hùʒ̠akrώ̠ga, - na s.
mindre krökar på
vä̃g.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

hundkrokar.

hùŋakrǫ́ga, – na s.

mīnde krǒkar å vǎg.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hundkrokar.

hùnzakrώ̣ga, -na s.
mindre krŏkar å
vǎg.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1940.

hundkäx s.

hὼʒ̠aʃʒáʀ̯s

vätt av släktet
Anthris´cus

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hund-kä̃x.

hùŋaʃʒǽjs, - eds.

bot. = Chæropyllum sylvestre.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hundkäx

hὼʐaʈʂájs

(fårgvårt)

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hundkäx

sb.

hòʒaƶʒájs

(en umbellat med vita blommor).

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hundkāx

hὼẕaʒǽjs (genus ?)

våktnamn

Nedraby i

Nr 7732 Övraby Ingelstads hd

I. Ingers 1960

hundkå
s.

hongatjajs

Nr 46 Onslunda Ingelstads h.
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hundkäx

hὼzaʒʒájs K. f. 84; M. f. 61;

användes förr vid framställning av gul färg (att färga t. ex. vävnader i);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hundkäx

hὼʒ̲aƫʒa̍js

(en Umbellate-växt)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

hundkäx

hȯ̱ŋaƫʒáȷs

Användes som färgväxt för gulfärgning.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

hundkä̃x

hàʒ̱atʒɛ́y̱s

(en umbellat)

M. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

hundkä̆x.

hùʒaʃʒǽjs, – en s.

Anthriscus silvestris.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hund-kä̆x.

hùŋgafzæ̇js, -ln s.

Chærophyllum sylvestre.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hundkäx

hὼȥatȥáps

Färgväxt

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 1898; M. f. 60.

hundkăl s.

hω²ŋaſſ-àjs

hundkãl

(Anthriscus silvestris)

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

hundkäx

sb.

hòʒaʒʒáʒs

(en umbellat). Anthriscus silvestris.
M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hundkȃr

hòʒaʒʒájs

Anthriscus silvestris

hòʒaʒʒájs da̭ výsor va̭ rènorna. Hundkȃr Det växer vid åkerrenarna.

M. Y. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hundkäx

hὼʒ̠atʒɛ́js

hundäxing (Dactylis glomerata)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hundlort

hὼz̲alώ̲rt

dḛ kωna bὼ̲da vál̲orsώ̲t
bà̲ra ma ḛn ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣhundmök

hö̀z̠amǿ̠g n.

hundtrăck

-mø̠g yngre form för

-mø̠dʒ;

Jfr vidare u. ˣbullerört.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Lundra

lώn̲ra

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hundra

hώnra

en‿ hώnra á̱r‿ sí̱n.

Ungefär hundra år sedan.

M. f. 7

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

hundra

hώnra

hώnra krὼ̱nor, '

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hundra.

húṇra rãhn.

dar va nụ́d
te húṇra kr̀ạnọ̃r.
dãr var nȧgōt mer
ãn hundrá kronor.

(hos Truedson.)

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hundra.

húṇra răhn.

am húṇra ọ̇ụr

ha vi ìŋ̱a nèṣọ̃

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hundra

hónra

K. f. 71

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hundra

hɷ́nra

da‿ḛ‿nɷ̠̀ga[1] da‿ḛ‿hɷ́nra

a̠r

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

1) knappt.

M. J. O.

hundra

hɷ́nra

et‿pá̱r trœ̱ hɷ́nra
krɷ̱̀nor stìʒal.
flè̱ra hɷ́nra a̱r.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

hunda.

húṇa rǎkn.
am húṇa ọ́ur
ha vi ịja nẹ̀sor

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hundra

hώ́nra

mà̰ʒa hώ́nra á̠r ‿
gàm̠al.

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskog 1948

hundra

hɷ́nra

dæ̰r ska hɷ́nra o̲rt ti ḛn má̲rk;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hundra

hώnra

omkriŋs va hώnra

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hundra
rȁkneord.

hώnra

hæ̰r ‿ ḛ ‿ mò̠ʒa hώnra
ʒgòrkor
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundra

hώnra

à̱ta hώnra.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hundra
r.

hώrra

han hade vad hώrra ǽ̲r
nǽ̲.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

hón̠dradɐ

hundrade

hundra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hundradevis

h¹ǿn̲redevì̲s, adv., förek. i uttr. i h¹ǿn̲redevì̲s, hundratals. J

dæ̀r e i̲ h¹ǿn̲redevì̲s me bl²ĕ̲jiŋa i Swem̲or̲sha¹m̲.

Brantevik

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×hundradevis

hɷ́nradaví̲s

I uttr.: i‿ hɷ́nradaví̲s, ì hundratal.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskog 1949

hundradevis

hónradeví̲s

i uttr. ~ ~́ otaliga gånger

ja̰ ha̰ skorld (kastrerat) grì̲sa ~ ~́.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

1) **hundralapp**

sb.

hǫ́nralåp; pl. ´– –´a m.

hundrakronorssedel

dær‿kan‿va‿twą́
hǫ́nralåpa zhǫ̱́paví̱pada
o‿í̱lą́dā. Det kan v̄ara

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

2) hundralapp

sb.

två hundralappar som vikts samman och lagts i (ɔ: t. ex. kollekten). m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hundralapp

hɷ́nrala̍p̲

M. f. 04

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

hundras

hωŋrá̱s, pl. – ´or

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

hundras

sb.

hˈȯz̲arˈæ̲sor pl.

M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

hundratjugo

hωnratʒ̧ù̱ga
en‿tìɟ̱a skωla‿vàj̱a
ωnjafæ̰r‿hωnratʒ̧ù̱ga
tʒ̧í̱lω.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hundratusen

hónra tú̲zen

han‿fitjse‿ǿ̲vor hónra
tú̲zen me‿kvìj̲an (hustrun)

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

hundra tusen

hundra tusen
16.666 2/3 kronor.

s. 216

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hundröv
sb.

hòz̲arǿ̲v

kasino (ett slags kortspel).

n. f. 94.

spela hòz̲arǿ̲v.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hundsjuka
sb.

hòʒaʃu̲ígan bf. sg.
vālpsjuka
di va hòʒaʃu̲ígan.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Hd
Hugo Areskoug 1963

hundskinn

hǻŋʃíŋ n.

(Av hundskinn syddes fordom vintermössor).

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

hundskinn

s.

hòʒaʃiŋ n.

de hada hòʒaʃiŋ ti

h̃ùor

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hundspår

hòʒaspór n.; pl = ;

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

hundspår

hɷ̀z̲aspór̰ pl. sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

hundsyssla

hò̱zasy̱sla f.

(obehagligt göra, svår syssla)

da. Va̰. hn-

M. f. 76. hó̱zasy̱sla (ɔ: att vakta kreatur, får, svin, gäss o.s.v.)

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

*hundtroll

hὼz̲atrǿl̲ad (best. sg.)

hundkräket –

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

hundtroll

hàʒatrö́l, ∸ - ∸ad sb.

förklenande om hund:
hundkrāk

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hundturk

hὼzatjé̜rtʒ, –̀ – –́en

nú̱i ká̱mor hὼzatjé̜rtʒen
(hotelse då mān ville få barn
att vara snälla)

M.f.84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

×hundtäva

hòjatø̱va f.

tìk, hynda

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

×hundtāva

hɔ̀ʒat̠æ̍va f. s.

¯hynda, tik

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hundvalp

s.

hòzavólp m.

(Vanl. blōū volp)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

hundavälta.

hìzavål̥ta, -an s.

en plats, där en hund
rullat sig.
de føyä vä́yz am de
kùmä ovvo en hìza-
vål̥ta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstad~~s~~ hd

Nils Bengtsson 1938.

× hundvälta.

hùz̠avéḻta, -an s.

plats, dǟr en hund
hade rullat sig.
Man blev sjuk, om
man gick dǟr ȫver.
du har kùm̠ed över
en hùzavéḻta.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

×hund-vä̆lta.

hùnza-vál̄ta, -an s.

ēn plats, dä̆ en
hund vä̆ltrat sig.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hund vălta,
hùŋavá̱lta, -ans.
plats, där en
hund hade rullat sig.
de føja vá̱rtʒ, om de
kùm̱a ovor en hùŋa-
vä́lta;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hur ;

hɵ̠u̯r

á̠ hàr̠ans gú̠d hɵ̠u̯r de gr̠ìna ;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

)

hur

en - kona - sé̱, har lar.
de - sø̱̀gta ator - àl̲a
ànra plà̱ntor (ɔ: ån hassel; om betesdjur).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hur

har (starktryck)

hor (svagtryck)

hydz, hor jã léd aw ed!
hu, hur jag led av det!
M. f. 68

dær svàvas (ödslas), so hár låŋa ska dé våra (K. f. 84); so møta tzærste (Kerstin) stø-nom (stödja honom), hor ārj hæm vā-pun (hur ond hon än var på honom)

hur

hæ̠r

ja ~ va ~ knápt hǽ̠r
stórt da ~ é̠. Jag vet
knappast, hu̠r ~~stort~~ det
är.

K. f. 71.
Tosterup.

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hur

ho̱u̱r

de rà̱kna ho̱ur mo̱ga
skù̱ror dar é̱.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hur

ha̲r; svagtr. ha̰r,

hor.

hor. lå̀ŋa ‿ se̲n ? hur länge sedan?

hár ‿ strå̀ŋa vintra hæ̰r ‿ e̲,

so bǿ̲ ‿ de̲ ‿ hæ̰r lîa va̲l

m. l. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hur adv.

ha̱r

„men har làj̱a deḏ é s̱yen ...

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hur

har

har kan dú vida dí?

ordet ersättes av personer, som vilja tala riksspråk, stundom felaktigt med 'var' (var); vár vitu (vet du) dí

Skillinge

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

hur

ha̲r

há̲r skωla-ja̰-lat-
ø̲̀l pω-dí ma̰ŋa²?
Hur skulle jag gjort
gång på "det många"x/2?

x/ = aut det

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

ha̲r

hu̲r
forts.

hyg̲ʒ ha̰̲r ‿ ḛ̲n ‿ svá̲lt!
hu, vad man svalt!

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

hur

ha̠r; svagtr: ha̰r

ja̰ ‿ vid ‿ ì̥te, ha̰r ‿ gàma̠l

den ‿ é̠.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

1) ha̱r (tryckst.)

hur
adv.

há̱r kan‿dí va‿gránt? K. f. 85. / sé̱r‿due, hã̱r‿ǿ̱gzan de‿và̱la! (skena). / há̱r ská̱rpt som‿helst. K. / 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)

hur
adv.

hýg̲ʒ‿hã̱r‿fólk dẽ̱ sl̀e̲da for! O som folk de slet fǒrr! K. f. 85. | há̱r va‿dær‿t̃id‿o‿snàk̲a? Hur kunde det bli tid till att prata? (ɔ: under det brådskande arbetet). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

3)

hur
adv.

fí̱ káṯan ha̰r –
hær – e –ká̱lt! K.J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hur adv.

hor

hor moŋa a̠lma har dṵ
ijɛ́n̲? 1̲

hur många almar har du
kvar? /

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970. Örnahusen

hur

forts.

de˯ va̰˯ o̱líd͡ʒa, ha̰r˯ rì̱d͡ʒa dḛ˯ vòra̱, dĕt var olika, (beroende på) hur rika de voro.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

hur

adv.

hår

s. 90.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

hur

ha̲r

Äv. motsv. riksspråkets 'vad' i vissa fall.

hǿgd̲z, ha̰r ˘ da˘ e˘ k̲ált̄! Hu vad det är kallt!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

II

hur

han hadde sedad hár
læ̀ze som hélst han
skulle ha suttit hur lànge
som hélst (modeuttryck !)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hur

har

hur, huru

har lœ²ŋa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hur

ha̱r

há̱r skola ‿ en ‿

kona ‿ læ̱̀ra.^{2}

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads ha
Hugo Areskoug 1948

hur.

ho̲u̯r adv.

o̲̍ houn dɛ va
vák̲ort.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

1) har; trycksv. har

hur
adv.

hár làŋa som hälst.

n.f. 94. | hár i hèla várden; äv.: har i hèla várden | hár kan di va? | hár kan han ta·si óp? n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

hur

adv.

en dóktor vil ìn̥te høra há̠r‿míg̠d tráms sõm hálst. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

3)

hur
(adv.

an kan sé̱, har
da rán̲or (rinner).
m. §. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hur

ha̲r

ha̲r vil dú tjè̲na i dén̲ gàmle rǽ̲lie gá̲ren?

1948 Borrby, Ingelst-hd

hur
adv.

ha̲r (starktryck)

Äv. i utrop: ha̰r ‿ da-
grὼm̲ar! Hur det mul-
nar! Som det mulnar!

K-f 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hur dags

adv.

ha̰r ‿ dá̱s

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hurdags
adv.

hárdás
(vid speciell betoning).

hárdás ska ni dá óp?
(stiga opp).

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

2)

hurdan

pron.

hωnt n. 'hur'

hώn̲a pl. 'hur'

hωnt stār da t₂? — hωnt é̲d? Hur är det, hur förhåller det sig därmed. / 2 sımrıshámn

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

3) hurdan

e val ìza ‿ jụ́da, | pron.
man h̄ant ę́ ‿ ad, u ‿
ýsta ę́ ‿ val ‿ jụ́da ?/
... elor hana di sa ụ́d.
... eller hur de (nu) såg
ut. (Meddelaren var ngt
osäker). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

ˣhurdans adv.

hωns

hώns e̠‿ed mé na?
hur är det med henne?

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

hurdant adv.

hɷnt

ja̱, hɷnt vá̱‿ed nu̱

ijɛ́ṉ?

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

hurdant

hont, 'hurdant'

"hont e vāred i da?"

3347:2

Nr 5315 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

hurdant
pron.

hωnt
hur

hωńt star dα tí²? Hur står det til̥l²? (då man frågar efter någons välbefinnande). | jω skωla tωla óm, hωnt dα forhól̃dα sz. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

× hur-men

hujím̱-len adv.

vafȫ.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hurmen adv.

hám̲en

ham̰en e dú̲ so fí̲n?

varför är du så fin?

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970
Örnahusen

+ hurmen adv.

hámen

varför

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

× komman adv.

komman

'varför'

„komman jävar du Brejen så"

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

huun.

hur̠ i fö̃rb.

gou pu en húr̠

gå fort.

de jitz pu en húr̠

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hurra.

hùr̠a, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

snurra.

han hur̠a rúnt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×hurra
vb.

hora‿rónt, =

svånga runt

stùan hora‿rónt rummet svångde runt (ɔ: då man gripits av yrsel)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×hurra
vb.

hòra, =

svånga runt

de‿hora‿røzen óm med, de svångde runt med det (ↄ: ett såll).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

x hurra

h$\overset{2}{ø}$r̲a ; h$\overset{2}{ø}$r̲ar, h$\overset{2}{ø}$r̲a, h$\overset{2}{ø}$r̲ad
part. h$\overset{2}{ø}$r̲ad, imperat. h$\overset{2}{ø}$r̲a ;
1) hastigt kringvrida, snurra,
2) hvirfla.

1) h$\overset{2}{ø}$r̲a pa̲ klak̲.

2) di h$\overset{2}{ø}$r̲ar i̲ v$\overset{1}{a}$̲red.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

hàr̲a

+ kurra

hàra tr-vǽjs ma-ná̲r

u ī-vǽj̲ (ma-ná̲r).

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

* hurra

hø̀r|a. = m.f. 65.

svånga runt

de. hø̀ra sæn rønt,

de svångde såden runt (ↄ: då den sållades i ett såll, rúsel)

Nr 1501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1942

hurra v.

h$\overset{2}{\omega}$r̲a h$\overset{2}{\omega}$r̲a h$\overset{2}{\omega}$r̲ad

hurra

№ 312.

Smedstorp

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

× hurra

vb.

hɷra rɷ́nt, =

svånga runt

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

)

*h̲u̲r̲r̲a̲
vb.

hàr̲a, =
svãnga
àn̲ars so brũga ‿ di ‿
o ‿ hàr̲a ‿ dóm̲ (svãnga
runt med dom; om ölskna
gåskarlar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

hurra!

hòr|a, =, -̀ad

de stỳŋom ~, når de hade iŋhø̀stad, træ salútor (3 ggr), sen de hade lȁŋan hèimrad, so ~ de ósa.

Nr. 3600

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* hurra²

hòr̲|a, =, -̀ad

svañga, svañga runt

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× hurra
v.

hurra, pret. -a

snurra, vrida, vända. s. 2

hurra om

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

×hurra

hòr̠a, = v. forts.
svånga (runt) med armen

han vìpa o hòr̠a
han vinkade och svängde
med armen (ɔ: för att på-
kalla uppmärksamhet)

M. F. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

ˣhurreboss.

hù̠ṛabú̠s, -ən s.

öřfil.

dan fękk du ən rè̠di
hù̠ṛebú̠s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

× hurrebuss

h²ω̲ʀebὼs̲, m., -en, pl. -a, -ana, ǒrfil.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

× hurrebuss II

²hør̲ebø̀s̲, m., -en, pl. -a, -ana, örfil.

²åla di̲, ²åla fa̲r dæ̲ en̲ ²hør̲ebø̀s̲.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305. J.

×hurrekaffe s.

hòr̲ekáf̲e

Kaffe, som står på spisen o. kokar hela dagen

(= västerut knarrekaffe)

M L 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×hurrelvind

sb.

hòr̲alvig̲ m.

virvelvind

M. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

I. / hø̱̀relviŋ, m., -len, pl. -a, -ana, + hurrelvind

hvirfvelvind.

„nø̱rbågakkä̱riŋorna e̱ u̱de o hä̱mta dø̱ras strå̱kø̱rn" sija de, nø̱r dæ̱r kø̱mor e̱n hø̱̀relviŋ, norrbaggarnes käringar äro ute och hemta sitt utsädeskorn, säga de, då det kommer en hvirfvelvind.

№ 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

ˣhurrelvind;

hùṟəlvéj̱, - ən s.

virvelvind.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933

×hurrelvind.

hù̜ṛelvíŋ̱, -ln s.

– ā̜, – na.

virvelvind.

dar e ǵi̱l i hù̜ṛel-vìŋ̱ana.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hurrelvind

s.

hurrel-wing (w = v)

virvelvind.

s. 94.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

+ hurrelvind

hø²relvìŋ r. ; –a

virvelvind,
cyklon.

hyggʒ dør e ́altid laperí
i dæ²se hø²relvìŋana.
ja fɛtʃ ed (det onda, sjukdomen) i en
hø²relvìŋ

M. Areskoug 1926
Ingelstads hd
№ 315.

Löderup

+ humelvind

hàzelvíŋ m. virvelvind.

kastar?

om man en kniv i en hàzelvíŋ, så flyger kniven till Frankrike. (Onsl.1)

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

x hurrel vind.

hùṟəl véj̱, -an s.

virvel vind.

har ku̱mər en hùṟəl-
véj̱.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣhurrelvind.

hù̠r̥lel-viŋ, -len s.

-ā, -na.

virvelvind.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

*hurrelvind

hὼr̲hlvíŋ̲

vìrvelvind

dæ̰r kωm ḛn ~ o tω
bωstá̲gəd (halmtaket)

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

×hurrelvind
f.

h$\overset{2}{\text{ω}}$r̲lvìŋ -a

virvelvind

№ 312. INGELSTAD

Ö̃, Hoby

M. Areskoug 1922.

x hurrelvind

s.

horrelvinj, pl. -a

eg. virvelvind; spec. = trollslända.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

×hunnelvind.

hù̠nel víŋ̠, -en s.

virvelvind.

dan tar en rakt i
hù̠nel víŋ̠.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

x humelvind

hὼr̲elvig̲

virvelvind .

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

× hurrelvind

sb.

hàr̲alviŋ̲

virvelvind

M. f-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

ˋhurrelvind s.

horrelving

'virvelvind'

3347:3

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

*hurrelvind s.

hòr̠elvíŋ̠

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

*hurrelvind, s.

hørrelviŋ
virvelvind

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

* hurrelvind

hòr̲elvíŋ̲

vìrvelvínd ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

* hurrelvind

hòr̲alvìŋ̲ ; pl. –̀ – –́ a

virvelvind

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*h̲urrig
a.

hὼr̲ad

vimsig, utan reda
hὼr̲ad elor ‿ v̲ìnad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hurring s.

hòr̲rŋ, ̀-en (y.)

örfil

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

ˣhursk.

húg̱ɐ el. hug̱.a.

strǎng.

hupm ò̱sa se so

húg̱.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×hursk

húgor a.

vresig, argsint.

hour dan han e
húgor ou se.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hurtig

hòrte (obest. m. f. sg.)
–̀ad (" n. sg.)

du̯ ser so hòrte u̲d
i dãn̲ rók̲an.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hurtig

hòrta

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

hurtig

hòrt

ḛn hòrt mán̠ ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hurtig

hå^{2}rti

hurtig

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hur(u) adv.

hår

"... hăr den e slamsed klădd"

3347:5

Nr 5315 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

huru

var eller var

(hyperkorrekt form. bildad efter analogien rspr. var, adv. huru dial. har.) J-s.

de ved gud i himelen var løŋle en ska leva

№ 312.

INGELST

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hurudan

hώd̲an -t -a

hurudan

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hurdan

hωn̲ -t ˈ-a

hurdan

№ 312.

Smedstorp INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

)

hurudan

pron.

ja‿kωmor‿ȯ̥ta skúe
hωna‿blὼmor‿dør‿
blør (hurudana blom-
mor det blir på dom).
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudan

hånt (ntr.)

dḛ‿ fàjta hǻnt som‿ hélst, ti‿ sìorna o‿ i‿ vǻred.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

1)

huru dan
adj.

hω̲n, n. hωnt ; pl. hώn̲a

dǽ̲r sýns‿ed‿gω, hωna‿
dḛ‿é̲.¯ K. f. 85. / hώnt (hur)
ha‿da‿gá̲d? K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2) **hurudan**

ja‿ved‿ǹ̥ta hώn̲‿ja‿va (till mods o. d.). K. f. 85. / so‿sá̲‿ja‿jω ad‿hώnt (har) skωla‿ da‿ blǿ̩ma‿ da dǿ̲rna. K. f. 85. / da‿bara̰r‿se‿ pá̲ hωna‿ dḛ‿é̲ te‿hωmǿ̲raḍ K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hurdan

hωnt (neutr.)

han lω̲ ud h̲àsom ga̲ hωnt som - h̄élst (M.f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hurudan

hɷnt (neutr.)

hɷ́nt bæ̰r‿já̱ m‿ó̱d?
hur bär jag mig åt?

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

hurudan.

húṇa

húḍant n.

ja ve inte
húḍant de vạ́.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hurudan

hont (n.)

hónt som hálst hur som holst

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hurudan

neutr. hɷn̲t

hɷ́nt e vǽ̲red !

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads h

Maria Andersson 1938

1. hurudan

hώn̲a (pl.)

ja̰ ‿ vɛd ‿ ǹ̥tɑ hώn̲a ‿ dḛ ‿ e̲̍.
Jag vet inte, hurudana de äro.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

2 hurudan

hώn̲a
hur

ja̰‿vɛ̰‿nestàn‿ı̥̍te
hώn̲a‿de̲‿sa̲̍.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hurudan

hóna

... hona de gek-tí
... hur det gick till

M. J. 79.
Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hurudant.

hunt pr.
el. huns

ja vi enta húnt
ja har goud o
dràsad.
jā vĩ enta huns
de kuma.

Nr 3015 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundant.

hunt

hun.

hunt stour dẹ́ o
knạ̀vlar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hurudant

hunt el. húd̠ant

hurudant;

húnt drà̱les ni me

gláft̠an;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

hurdant

hont
hur
hónt som-hélst, hur som helst-

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hurudant

hɷnt

dæ̰r‿ va̰‿ kvìnjor, som bɷ̀da‿dom, hɷnt dḛ‿ kɷ̀na (hur de nu buro sig åt). M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

hurudant

hont
(hur)

ja̰ ‿ ved ‿ ŋ̊te, hont ‿ han ‿
vá̰, jàg vet inte, hur han var.

ja̰ ‿ ved ‿ ŋ̊ta hont, jag vet ej
(riktigt) hur (ɔ: det är med den
saken). lid ‿ hónt som, lite
[illegible] hur som helst, som det

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hurudant

hωnt

hur

ja‿ ved‿ ǹ̥ta hώnt vi‿
kωm‿ tihώpa jàg vet inte,
hur vi kōm tìllsammans

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hurdant

hont

(hun)

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hundant.

huns adv.
el. hunt.

ja vɛ enta huns
dɛ vá̠.
ja pak̠a ihúv̠
hunt ja kùn̠a̰.

Nr 3914. Valleberga, Ingelstads hd

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hurudant

hωnt

~ é̱ˈd ²̣ hur står det

hil ²̣

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

+ huru-men

húman adv.

varfȫ;

húman jùrda de
sǿu;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

forts.

huz n. ; pl. = ; húzen.

M. f. 84

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

2. hus

hù̲za

I uttr. sida ti hù̲za, vara inneboende hos ngn, hyra bostad hos ngn.

nú̲ sidorijá̲ ti hù̲za hos dán̲.

M. J. 84.
1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

hus

hu̲s, -´ed, =, -´en

hú̲ʒen (J.O. en gång).

de̲ bler mè̲ra u̲de i hú̲sen so kala̲d.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

6) 1. hus
sb.

dær va jo boda gàra o hús (=bondgårdar och hus). M. f. 94. | sida ti hæ̀sa 'sitta på undantag'. M. f. 94. |

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

7) hus

gàmla o halslárvada sb.
haus (gårdslângor). s. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

2. hus
sb.

húsad; alltid i
best. form sg.

hemlighuset
Blott i "finare" språk; bl. a. i
bättre medelklasskretsar i
Smedstorps stationssamhälle;
mest i uttr.: ga pa húsad,
va pa húsad, sida (sita) pa
húsad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

8) **hus**
sb.

di - hada - ì̥ta
mya - arbe̱ta*) i hú̱sen
(~inomhus, i en gårds ekonomibyggnader).
N. f. 94.

*) Rspr. påv. form.
J-s.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

1) 1. hu̲s
sb.

hu̲s, ´ed; =, ´en

boningshus, "enfamiljshus";
hus i samhälle;

pl. hu̲s, ´en äv. om gårdslängor i två-, tre- l. fyrlängad gård (brá̲ hú̲s; nỳa hú̲s). – Jfr sägs som –brä̀n̲ashú̲s vedbod, hö̀nsahú̲s

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1. hus

sb.

2) hönshus, tö̀r̲ahu̲s torvskjul, bås -hus avser visst utrymme, visst rum i gårdslänga.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2. hus
sb.

húsed bf. sg.; nyttjas blott i denna form

avträdeshuset, hemlighuset

K. f. 85. | ga-po-húsed.

Jfr nummer ett, nummerettshuset o. ˣpróvet.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hus s.

hus, ´-ed; = , ´-en

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

hus

hus, ´-ed, =, ´-en

tágad pa- at- hús

taket på ett hus

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hus

hu̲z, -´ed, =, -´en,
ãv. hu̲z̆, hu̲s,

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

1)

1. hus
sb.

hús, ˊad, =, ˊan

1. bostadshus (som ej ingår i långkomplex; jfr boningslånga), enstaka bostadshus på själva landsbygden, i stationssamhälle l. stad.

2. I pl.: om samtliga hus i ett gårdskomplex.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) Bet. 1. 1. hus

et gránt hús / sb.
et lidad nát hús / ja har
vagad på húsed (kostat på
reparationer o.d.) / húsed
brànda // Betyd. 2. dær e
dòlia hús (till en gård) /
vaga på húsan / húsan

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

3) va ja falfǽrua. 1. hus sb.

(i ssgr.
Jfr aū-hús) äv. kan betyda 'visst utrymme i gårdslänga, avsett för särskilt ändamål'; jfr. brygghus, huggehus, hönshus, torvhus, svinhus (i bl. egen byggnad), skithus. Jfr äv. stekarhus.

×mannhus

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4) 1. hus
sb.

hɵ̀ja snḛdrɵ́jor ,
hɵ̀ja som hús. n. f. 94. /
kràgorna e ǹ̥te so nø̰ra
húsen (gårdsbyggnaderna eller, kanske snarare: människoboningar). n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

5) dä helor dom áw húsen (stjäl så att de bestulna blir utfattiga). M. J. 94. | han byggde húsen óm (byggde nya gårdslängor). M. J. 94.

1. hus / sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hus

hu̲s, ´-ed, =, ´-en

bèdza hú̲sen (A. J. 66)

Jfr ssgr som bakhus, kólhus, där -hus betyder skjul (= avdelning i gårdslänga) i viss användning.

2. hus

huìsa

I uttr. ˣsida ti‿huìsa,
bo i förhyrt hus.

de‿sǫda‿ti‿huìsa.

K. J. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

hus, s.

húsed, best. sg.
húsen, best. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hus.

hu̱z, -´heds.

hu̱z, -´hen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hus

hus, -́ad, =, -́an

M. 4. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

hus

hus, ´-ed, =, -´en

--byggza-húsan bygga

husen

N. f. 75

Ulstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hus

hu̲s, -´ed, =, -´en

dén̲ kom‿hém̲ o‿bøjde‿
hú̲sen om̲; M.f.68;
(so‿bøjde‿hán̲ ed‿óm̲)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hus

hus n. ; pl. = ;
l. huz

dær‿ va‿ ùtan hus,
som‿ hørda‿ gåren te.
han‿ hada‿ säl huz i‿
höbi (Hoby).

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

hus

fork.

hú̲zen (best. pl.)

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hus

hus, n.; pl. =;
M.-f. 65; dær-ẽ-nona-gàra
M.-f. 60; o h̃us, lid aw hárt.
Anm. - hus i ssgr betyder 'avdelning av ett hus, oftast avsedd för visst ändamål'; jfr bak-, kiste-, torrhus m. fl.
anors. làras hus, vâ-
ìta di lúnsbjér?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hus

hu̲s, ´-ud, =, ´-an

hú̲sen begunte - på̲ -
o - bygga - dø̀l̲a.
dìt̲a lìl̲a hú̲sed.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

ˣhusa v.

hùs/a, =, ̀-ad

hysa

ja‿tar‿mε‿pá‿o hùsa‿ad

M f 55

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

* husa

hu̲ìs/a, =, -̀ad

hysa, härbärgera

vi̲´ kona hu̲ìsa'n so

laŋ̲e.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* husa

hù̲z|a, =, -ad x)

hysa, härbergera

de̲ ha̲ ite konad, hù̲z̲at

dom;

x) Jmf. ord med börjande d, t

hù̲z̲at;

Nr. 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

×husa
vb.

hàusa, =, ±ad

Pres. sg. ±ar

hysa, inhysa (t. ex. vagnar);
ge husrum åt.

vi skanóke kana hàusa . de
(ge dig husrum).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

*husa

v. forts

hùz/a, = hysa, härbärgera, skaffa utrymme åt, skaffa plats för

já kan‿ nók hùza de

jag kan nog härbärgera det (få plats till det någonstans)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

× husa
vb.

hù̲sa, =

hysa, inrymma, skaffa utrymme åt

ja hù̲sar ìn̥te de tra
dåj jag skaffar inte plats
(i mina hus) åt dat för dig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*husaförsyn

hù̲saforsý̲n neutr.

uppståndelse, oväsen, bråk;

dæ̰r bytʒ ḛt få̲̀rled ~;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

husar

husár; -´a, -´ana sb. m.

skànes husára Skånska
husarregementet. / han la vàr-
n. f. 94. / vad ve husára-
na (d:o).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

husar

husá̲r, – –´en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣhusare.

hù̱zar/ə, -ən s.

–, -na.

husman.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husare.

hù̠sarə, -ən s.

husman.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×husare

hùsarna (best. pl.)
M. f. 61;

husmãnnen;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

hu̲^{1}sa̲rè eller husare

hu̲^{2}sarè, m., -n, pl. lika, hu̲sa̲^{1}rnà, och hu̲^{2}sarnà, husman.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

ˣhusare;

hàusarsa, -an s.

- , - na;

husman.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

husarmajor

husá̲rmajó̲r m. sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

×husasyn

s.

hùizasýn

uppståndelse, våsen, bråk (i hemmet)

(Jfr hùisaforsýn 1937)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

ˣhusasyn

hùsasýn (ej neutr.)

familjeträta, uppståndelse i hemmet, gråt o.d.

da ‿ va ‿ en ‿ fàrle hùsasyn i ‿ hòlen!

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

×husasyn

hùsasyn

uppståndelse, väsen; äv. \hus un-dersökning

---- en ‿ fàrh hùsasyn ‿ har‿ bìtt ... en förfärlig uppståndelse det blev / vi ‿ gjorde ‿ ràkti hùsasyn

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956

hus behov

sb.

hús behȧ́v

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

husbonde

husbǻ̲nk, – ´an, sb.

– bún̲or m.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

husbonde

hṵsbώ̱nǩ, - -́ ən, hṵsbu̇́n̲or

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

husbonde

hù̱sbω̱̍ne m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

husbonde

hus-ba̱ónen best. m. sg.

(husbonden på en bondgård)

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

husbonde

h̰aesbω̲ńke, - -'en, -baíno̲r;

ja̰ fit̲z prýl e̲n goz̲ auo h̰aesbώ̲nan M.f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

husbonde

hu̱sbǻ̱na m. (hu̱sbǻ̱na)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

husbondkvinna

husbo̲̍nakveza f. ; -or

gårdsfru

M. Areskoug 1926

Lövderup

Ingelstads hd.

№ 315.

×hussyn s.

hu²sasỳn r. el. n.

uppstökat utseende

ja hygdz bsvárs nu ska
hær bø et hu²sasỳn

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

husesyn

a

hùsasýn m. vasen, uppståndelse.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

husfolk

hṵsfólk, - -´ad sb.

husbondefamiljen jämte tjänstefolket.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

husfred
sb.

hù̱safré̱

husfrid, frihet från intrång i hemmet; äv. hussämja.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

husfred
sb.

hù̲safré̲ oböjl.
(lugn och ro i hemmet).
M. f. 94.

de fiŋa ǹ̥ta ha hù̲safré̲-
for- dom̲.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)

husfred.
Lbo.

dær va ǹ̥te hàusa-
fré. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

husfred

hùsafré

husfrid, frid i huset
de̱ fina ǒ̥te nyda hùsafré.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

husförhör
sb.

hú̲sforhǿ̲r n.

lá̲ vá̲-dær (fanns det)
hú̲sforhǿ̲r. K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

husförhör

hu̲sforhǿ̲r n.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

husförhör

hú̲sforhø̲̍r n.

va‿ ti‿ hú̲sforhø̲̍rs

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

husförhör

hú̱sforhǿ̱r n.

ga̰‿te‿hú̱sforhǿ̱rs.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hus förhör

hú̲sforhø̲r n.

M.f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

×husförvände
sb.

hùsaforvéna n.
bråk och uppståndelse i hemmet
hola sant hùsaforvéna
n. f. 94.
Jfr simpl. ×förvände.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

husgrund
s.

hùzagrώz

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushyra s.

hushyra

hyra

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hushåll s.

hushål

hushåll

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

husól, - ´ad hushåll

(sb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hushåll

hushá̠l, - - ´ad, = ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hushåll

s.

hushál, --´ad

l. husál

de ~ e ~ mòŋa i ~ hushálad

(ɔ: många medlemmar i hushållet)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hushåll

hu̱¹sa̱l, n., -ed, pl. lika, -en, hushåll.

ja̱ ha̱ sto̱rt hu̱¹sa̱l.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

hushåll

hushólad (best. sg.)

M. f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hushåll

hushó̲lad (best. sg.)

da‿ḛ‿dá̲n, som‿jø̰dor‿
hushṓ̲lad

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

hushåll

hushálad (best. n. sg.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M.d. 75. K.J. 72.

hushåll

hu̱sḥá̱l n. l. hu̱sá̱l

sto̱rt hu̱sḥá̱l

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hushålla

v.

husḥála

pres. sg. – –́or

äv. sköta hushållet för ngn

hum ‿ husḥä́lor hǽr hùda (här borta)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hushålla

hushólfa, =

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hushålla

hṵṣhá̲la

förestå hushåll, sköta hushåll

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hushållerska s.

hushålorʃa

hushållerska

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

hushållerska

hushålorska f.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1949

× husk

hug̲ el. húg̲a a.
krǎngd.
hɔm̲ va húg̲a
i mɔda en.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

*huska v.

hù̱sk/a, = , `-ad

komma ihåg, erinra sig

dɛ‿hù̱skaɫ ènta já̱

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

huskula

huskúla f. litet hus.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

+ husakula

hù̲staχ-kú̲la f. litet hus.

huskú̲la f.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hus-ly

hùsalý n. tak över brunnens

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

husby s.

hù̲sa bý̲

husrum

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

hàisalýna

˟ hus-lyne

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

×huslygnt
adj.

hùisalijnt n. sg.

lugnt o. rofyllt i huset (hemmet) (ej buller o. bråk).

núi e hær hùisalijnt.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

husman

husmán m. husman.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

husman

halsmán m.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

husman

hù̱z̆máṉ, ̀- -́en

ägare av hus med ett litet stycke jord till;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

1)

husman

husmán; pl. -mán sb.

"torpare"; person som gör dagsverken till en bonde och som vederlag får bl.a. vissa naturaförmåner (husgrund med mindre jordområde, bostad, rätt att sätta vissa rader potátis m.m.)

N.-J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

husman
sb.

so va dær husmán ósa, som sát x) dær. (som bodde inom den samlade bybebyggelsen).
M. f. 94.

x) d > t ffg. d.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

)

(den gödslade husman st.

dǽr (ɔ: i) trådesåkern)
fiŋa husmánan sàta
nona pantóflor. n. f 94.
Jfr u. ˣmökestycke.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

husman

hùsmán (obest. pl.)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

husman

husmán m.

torpare under en bond-gård

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

husman

hú̲smán̲

m.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

husman

forts.

husmán (obest. pl.)

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

husman

hu̲smán̲ , pl. -mán̲.

hu̲zˇmén̲ ;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

husman

s.

hù̲smén̲ (obest. pl.)

l. husmén̲

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

husman

hṵsmén̲ pl.

de‿va̰‿ì̥nte ṵdan‿hṵs-
mén̲, det var blōū hūsmān.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

husmansdotter

husmans-dåtter

s. 13.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

husmanskvinna

husmansqwinga

hustru till obesutten.

s. 64.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

husmánstrøja f. husmanströja

spmfr: rystḥá̱lare-trøja f.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

husmus
s.

husmus

mus som lever inomhus.

jfr markmus.

s. 16

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.,

husplats
sb.

hùsaplás

utrymme i boningshus

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

husrad

hù̲sará̲n (best. sg.)

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

* husrynga

hùisarýŋ|a, ` – – ´ an

fallfärdigt, bofälligt hus, ruckel;

de va̰ ḛn‿ ráh ~ dén‿ há!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*husrynga

s. forts.

huzrýgga f.

ruckel, fallfärdigt hus

Jfr simpl. rýgga

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× husrynna tsb.

hà̲usarÿ́g̲g|a; pl. -̀ - ⊥or f.

husruckel

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

ˣhusrynna
(forts.)

hu̲zrýŋ̲a f.

husruckel.

M. f. 84.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h
Hugo Areskoug.

×husrynna
sb.

hù̲sarỳŋŋa f.

eländigt, fallfärdigt hus; ruckel

M. f. 76

Jfr simpl. rỳŋŋa ds.

Nr 1501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣhusrynna sb.

hù̱sarìŋ̱ŋa f.

eländigt, fallfärdigt hus; husruckel

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

+ hus-rönna

husrýgja f. 1) dåligt hus.

2) rad av dåliga hus.

jmfr. rỳgja.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

*husskruka

sb.

hù̲saskrú̲ga f.

eländigt fallfärdigt hus.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskog 1940

× hussyn
sb.

hù̲sasý̲n

uppståndelse i hemmet

en fà̲rli hù̲sasý̲n.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

*husasyn

hù̱sasy̱n (oböjl.)

ungefär familjegräl, 'uppståndelse'

dæ̰r va̰ sont ~.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

× hus~~a~~värelse

hù̱zavǽ̱ralsa, -an s.

husrum.

ja har ju hù̱za-vǽ̱ralsa. (H. Prahl)

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

* husavärelse

hù̲savǽ̲ralsa fem.

tack ȫver huvudet

dḛ konn ì̥te få̰

non ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×husvãrelse

hù̲zavǽ̲ralsa s. forts.

husrum, tak över hurudet

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

2) ×husvǣrelse
sb.

han hada fø̲̀an
o hù̲savæ̲̀ralsan.
M. f-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

*husvärelse

hùsavǽralsan bf. sg. sk.

tak över huvudet, husrum, logi

han hade tjént hùsa-vǽralsan (genom sitt arbete förtjänat etc.)

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

*husvar̆else.

husvǽ̱rəlsə, -lən s.
tak ŏvə huvudət.
ja har fond
husvǽ̱rəlsə dǽ̱r.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×husvärelse
sb.

hù̱ƶavœ̱́relsa
husrum, tak över huvudet

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hut
sb.

hu̱t

dæ̰r‿va̰‿ìŋ̱en hú̱t‿a‿
do̱m.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hut

hut

i uttr. vida ~ veta hut.

vìlen i vida hút,

glùita!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hut

hu̱t

i uttr. veda-hú̱t, veta hut;

veṯṵ i̥nte hu̱t, din bè̱la!

m. f. 58

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hut

hu̱t

vɛda ‿ hú̱t, veta hut.

da̰r ‿ /fa̰ns ‿ ò̥te hu̱t i ‿
hà̱nom.

M.7.60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

[illegible]

×hutta
vb.

hòtta, =

kasta, slånga

de hò̲ta sa̲ ᴗ ᴗ
vǣ̲rld, de kastade så
i luften (ɔ: med dryfttråget).

M. [illegible]

×hutta
vb.

hòta, =

kasta

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

×hutta
vb.

hɷ̀t̲a, =

kasta, slänga;

han‿hɷta‿me‿ú̲d
pɷ‿gà̲dan;

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

? hutta v.

huta

'bocka, böja'

"huta di lid ner = bocka dig litet ner"

3342:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

×hutta ob

h$\overset{2}{\underline{\omega}}$ta h$\overset{2}{\underline{\omega}}$ta h$\overset{2}{\underline{\omega}}$tad

kasta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

ˣhutta

hàtta , =

kasta

(Gosse född 1942)

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

×hutta

v.

hùtta, = , ˋ-ad

Pres. sg. ˋ-ar

kasta

dḛ‿huta‿mǿgzed 1) áw‿

vǿgnen.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

1) godseln

Borrby

×hutta

hòt̲ta, =

kasta, slänga i väg

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

M. f. 76.

ˣhutta

vb.

hɷ̮ta ‿ ɩ́ʒ̱ , =

kasta in

M. f. 04

Benestad Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1958.

× hul̄a;

hùṯa, -̀ar, -̀a, -ad;

kasta;

ja hùṯa ed éy̠

i ɒ̠nhn;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

*hutta
vb.

hàt̲a, =

kastá, slånga

ja‿tǿk̲‿en i‿nàk̲an o‿
høtan ‿ nér̲. Jag tog honom
(ɔ: gåskarlen) i nacken och
kastade honom ner.

n.f. 75.
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hω̊ta, hω̊ta, hω̊tad. v. ˣhutta v.

'kosta'

hωta ud mødjad ma mω̊ga grevan

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. hy.

hutta.

hùt̲a, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

kasta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

×hutta.

hùt̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

kasta.

di hut̠a en fráj o̠p̠
i vǽ̠rld.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

× hutta.

hùṯa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

kasta.

huṯa ból̠.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×hutta.

hùṯa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

kasta.

de hùṯa̰ ȯ̱p ud.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

× hutta.

hùṯa̰, –̀a̰n, –̀a̰ pl.
–̀a̰, –̀a̰d.

kasta.

ja huṯa en tìa̱
té̯ en.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×hut̄ta;

hùt̲a, -̀ar, -̀a pl., -̀a, -̀ad v.

kasta;

han hùt̲a né̲gzor-na;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× hultā;

hùl̠tā, -`ar, -`a pl.,
-`a, -`ad v.

kasta;

vi hul̠tā bōl̠;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

hùta kasta × hutta

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211 Otto Anderberg 1890.

× hutta.

hùt̠a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

hasta.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×hutta.

hùt̠a, -̀ar, -̀a pl, -̀a, -̀ad v.

kasta.

de hut̠a fèl̠e i hn.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× hutta.

hùṯa, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

kasta.

di huṯa et lám̠
i fáj̠nen pu en.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941

huttra

~~hωra~~ = huttra, smatt frysa.

hωrra

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

hul̄lra.

hìd̠ra̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.

-̀a̰, -̀a̰d.

ja hìd̠ra̰r.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

huttra.

hùd̲ra, -̀ar, -̀a pl, -̀a, -̀ad.

han frǫ̱́s so han hùd̲ra.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

1. huttra

hùdr|a = m.f. 88;

1. hùdra m.f. 88;

(huttra av köld)

ja‿ frýs, so‿ ja‿ rént hùdrar; m.f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

*) 2. huttra

hu̇ðr|a (M. f. 66)

pres. sg. ˋ-ar

gnăgga sakta; ǿ̲dzen dḛ-

-hu̇ðra (M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

*) ð = en ljud mellan d och ð;

huttra

h$\overset{2}{\omega}$d̲ra; h$\overset{2}{\omega}$d̲rar, h$\overset{2}{\omega}$d̲ra, h$\overset{2}{\omega}$d̲rad, part. endast i n. h$\overset{2}{\omega}$d̲rad, imperat. h$\overset{2}{\omega}$d̲ra; huttra af köld.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

huttra.

hùdra, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

ja frỳs (s)o ja
hùdrar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

huttra
vb.

hùdra, =

han hùdra o bìvra .

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

huttra

hø̀dra, = , -̀ad (T.O.)

hù̱dra (med tydlig vokallängd), (51-årig meddelerska, född i Borrby, modern från Borrby, fadern från Ö. Hoby sn, morfadern från Halland); den han står o hø̀drar o frys. (T.O.)

Nr 3660 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

huttra

v.

hùdra , =

forts.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

huttra

hṵ̀dra, =

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

huva;

hu̠ìa, -an s.
-òr, -na;

mŏssa;
de vá̠ en bræjpu̠l̠i
hu̠ìa;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

huva;

hùa, -an s.
–̀or, -na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

huva s.

hù̱/a , ` -an; ` -or, ` -na

mö̃ssa

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

huva

hù̱fa, ˋ-an f.

mŏssa (mansmŏssa)

Jfr mèjs̲a mŏssa

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

huva

hàta, -`an, -`or f.

mǒssa (fǒr mǎn)

de‿ hada‿ hòzahig
hu‿ hùor

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

huva

s-

hua

mössa

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

huva, s.

hua

mössa

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M.Hörlén 1914 Exc.

huva.

hà̱la̰, -an s.

-ò̰r, -na.

mössa.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

huva s.

h$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$a $\overset{2}{-}$or

mössa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

huva
sb.

hùa f.

mössa (i regel mansmössa)

M. s. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

huva s.

huan

‘mössan’

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P.Engzell 1938 Exc.

huva

hu̲ìpa, -àn f.

mansmössa

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

×huvepull;

hù̱apúl̠, -ln s.

-a, -na;

mös kulla;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

* huvesnor

sb.

hùasnǫ́r

snodd kring mössan

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

huvskärm

hau²wešæ̀rm, m., -en, pl. -a, -na; mösskärm. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

I. / h²uwəsärm, m., -ən, pl. -a, -ana, huvskärm

№ 305.

mösskärm.

"ja ha min san å²lri vist där va stål i min huwəsärm för", sa Ola¹bäjnsən i Lu¹darp, når han falt på² näsan o de blå²sa för ¹ynən, jag har min sann aldrig förr velat att det fans stål i min mösskärm, sade Ola Bengtsson i Löderup, då han [illegible] på [illegible] de för ögon

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

huvud

hɑ̱, n., -wɑ̱d, pl. lika, -wɑn, hufoud.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

huvud s.

hω pl. –

huvud

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

huvud
sb.

hɑ̱, -ɑd; =, ´an

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

huvud

hω̱ n., ´-ud

de̜̰‿hada‿rώnt hω̱.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hω̲, -'ad

huvud
sb.

i ‿ hώ̲ad i huvudet. Ot. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

huvud.

hω̠, -´hds.

han stω pu hω̠´hd.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

huvud s. n.

(obest. form: ho)

hoed

'huvudet'

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

huvud s.

hω̠, ´-ed; =, ´-an

haᵹm̠ vè̠ra pω hώ̠ed

hon skakade på huvudet

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

huvud s.

hɵ̱, ´-ed ; = , ´-en

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m f 85

huvud

hω̲, -´ud, =, -´un

pὼd̲iŋa dḛ va̰ vì̲da,
o svà̲rta pω -´ud,

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hund.

hɷ̱, -´eds.
hɷ̱, -´en

kɷ̱´en han plø̀ṯa̱
i hɷ̱´ed.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

huvud

ha̲, ˈ-ad, =;

M.-f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

huvud

hω̲. best. f. hώ̲ed

Nr 6009. Benestad, Ingelstads **hd**

I. Ingers 1954.

havud

hò̲edad best. sg.

M.-J. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

huvud

hω̲, -´ed, =, -´en

so fώ̲rt som mǽ̲ren súm̲or,
so léǵ̲zor fúl̰ed -´ed
pω ¯lín̲en (ɔ: stoets lañd).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud.

hǭ, -́hed s.

hn fe̜ḳ vi̇pa om hǫ̈ed
so hn ̄fe̜ḳ ǫ̀umhn̬.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud;

hω̱, -́ɑds.

han slω hώ̱ɑd né̱r,

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

huvud

hœar
u.
hœrar

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

huvud.

hω̱, -´ed s.
hω̱, -´en.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

huvud

ho̲, -ˈad, =

de skola hˈäŋas ma-
hˈo̲ad nˈe̲rfˈöra. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1945.

huvud

hɑ̱. ´-ed

so̱ jik̲ á̱lt hǿ̱ured øu hɑ̱́ed
pɑ na.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939

lund, s.

ha

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

huvud.

hǫ̱, -´ud s.
-, -´un.

dan sam unt̄a han
ud i hǫ̱́ud fou
ha ud i bén̄an.
dan ska et k̄lǫ̱́gt
hǫ̱́ te o` vǫ̱̀vá.

Nr 39[illegible]5

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

huvud

hω̠, -´ledɑ s.

–, -´len.

huvud.

han hüg̠de a̠le hω̠´len

ə̠́u̯.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvud.

hǫ̱, -ˊhd s.

dav e gú̱t hǫ̱́.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvud

hω̲. -́ad

jà stω pω hώ̲ad i van̲bá̲lan

1956   6807. Trýde. Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

ha̲, ´-ad, = ´-an;

já̲ hade‿àbu ga̲d o‿häjt há̲ld (hängt med huvudet) M.-f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

huvud

ha̲, ´-ud

dḛ ‿ ha̰ ‿ för mi̱ud o‿
mỳra ‿ men i ha̲ud,
de ha fōr mycket i huvu-
det att bry sig med.
ja̰, ma̲te på̲ ‿ há̲ud i‿
bä́ŋtjen (huvudstupa
lägga mig i bän-
ken).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

haun – kona – ḁ̀nte bòka hóld.

huvud

fort s.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1947.

huvud

hå̲, -ˈad

ǻ̲nt i‿hǻ̲ad, ont i huvudet.

ja̰‿hada‿ǻ̲nt i‿bå̲da‿hǻ̲ o‿ált.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

huvud
s.

ho

jà, ja gjorr dom etter mitt éed ho

(hãu = förstånd, begrepp)

s. 38

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

huvud;

hω̱, -́ld s.

han va fó̱l ou mó̱gz
i hela hω̱̄ld.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

huvudbry

hώ̱bry̱ neutr.

dḛ hade sωnt ~ med (med det);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huvudbry
sb.

hó̱brý̱ n.

han hada sont hó̱brý̱.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

havndbry

hó̱brý s.

han - hade - son - fårk
hó̱brý (sådant förfārligt
havnd̄bry)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hunnaberg s.

hå̱'bri̱

M p 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

huvudbry.

hǫ́bry (trol. neutr.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

huvudbry

hώ̲brý̲ n.

han‿hadɑ‿ for‿ me̲éd hώ̲b̆rý̲.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hóbry

hundbry.
forts.

nad- fàrlad hóbry!

M. f. 60.

han ha sonen hóbry.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

huvuddyna

hώ̠dj̠nʃa; pl. –́ –̍or

(dyna, kudde under huvudet)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huvuddyna
sb.

hádýna f.

huvudkudde

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

huvuddyna

hó̱dý̱na f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

huvuddyna

h^{1}ꜵ̠dỳna, f., -n, pl. -dynor, -na, hufvuddyna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

huvuddyna

hǻ̠dȳna f. M. f. 61;

(dyna under huvudet);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

huvudgård

hω̲gá̲r -a

huvudgård

Möjl. motsv. hovgård. S-s.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

huvudgård, s.

hogâr hǫ́jǫ̇r

s. 206

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

huvudgård

hɷ̱́jǽ̱r, –́ –ˈen

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huvudgård

hώ̱jæ̱̍r, –́ –̍ en;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

huvudgård

hɷ̱́jæ̱̍r

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

huvudgård

hå̠¹jæ̠r, m., -en, pl. -a, -ana, hufvudgå̌rd. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

huvudgård

hώ̲jæ̲̇r, –́ –̇ en

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

huvudgård.

hó̱jǽ̱r, -eds.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudhängande

adj.

hohǽʒanes

som hänger med huvudet på gr. av trötthet och olust.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

×huvudhängandes

adj.

ho̲hä́ŋanes

med hängande huvud

M. L. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

x huvudkläde

hyeklā (förleden oviss)

ett fyrkantigt tygstycke av linne med genombrutet arbete och knyppling; ingick i bruddräkten.

s. 34.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

huvudlag

hǫ́là̠, -lads. ä.

huvudstol.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ huvudlag

hǫ́lạ̇, -ad ã.

huvudstol.

bedz hǫ́lạ̇ad

fú̦.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×huvudlag

hώ̱lå̱, -ln s.

huvudstol.

ta hώ̱lạ̊ln å hạ́stln.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

huvudpina
s.

há̱pi̱na
huvudvärk
(Äv. há̱vǽ̱rtʂ)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

huvudpina

hopina

huvudvärk

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

huvudpina;

hώ̠pi̠na, -an s.

huvudvärk;

ja har so̠nen hώ̠pi̠na;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

* huvudre

hó̲re̲ (genus)

mellanrummet mellan
årtullarna;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

ˣhuvu^{d}/skräddare

hù̲eskrúd̲are m.

mösskräddare.

Dylika saluförde fordom sina produkter bl. a. på marknader.

M-f. 84.

1947.

Nr 3800 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

-ud-
*huveskräddare

húeskrä́dara, m.; pl. =;
K. f. 84;

mõsskrãddare;

Mösskräddare kommo enl. uppg. ofta till torgdagen i Tranås;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

huvudskål

hóskål, ⸗ ⸗an s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

huvudskål

hɷ́skå̍l, ∠ ⊥ an sb.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

hunnds hål.

hώ̠ shǫ̠̀ul, - hn s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

huvudskål.

hǭskǭul, – en s.
so tω han kvå̱bas
hǭskǭul i hǭunen
o so så̱ han
jȧ trωr han har
bȧtor tėn en jȧ.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

huvudskål.

hώ̱skǫ̱̇ul, -len s.

huvudskål.

de e opa i hώ̱-

skǫ̱̇ulen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudskål.

hǭ́skǭúl, -ln s.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudstol

hǫ́stǫl, -́ -́en

huvudlag (i botsel)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

huvudstol.

hǻ̱stǻ̱l, -len s.
-a, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

huvudstol s.

hώ̱stω̱l - a

huvudstol

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

huvudstol.

hǭ́stǭ̍l, -ln s.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

huvudstol

hώ̲stω̲̍l, –́ –̍en

huvudlag till häst

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudstol

hǫ́stǫ̇l, –́ –̇en; sb. pl. –́ –̇a

huvudlag i seldon

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudstol

hɷ̱́stɷ̱l, m., -en, pl. -a, -ana, hufvudstol.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

huvudstol

hώ̱stώ̱l, –́ –́ an

huvudlag till hästar;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

huvudstol.

hǭ́stǭ̀l, -ln s.

del av seltyget.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

huvudstöl

há̲stǿ̲l, –́ –̇an   M. f. 88;
huvudlag (till häst);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

huvudstol s.

hώ̱stὼl, -en, -a, -ara. s.

'huvudstōl tu häst'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Ing.

huvudstol

hώ̱stώ̱l, –́-́an

huvudlag : betsel

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

huvudstol;

hώ̱stώ̱l, -ln s.

-a, -na;

huvudstol.

han sθ̱́u̯ ijèm̱an
hώ̱stώ̱lan;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

huvudstol.

hǻ̠stå̠̇l, -ln s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

huvudstol

hώ̲stὼ̲l, –́ –̍ en

huvudlag i seldon

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

*huvudstol

há̲stá̲l; ´-´-en; ´-´-a

huvudlag (på häst)

lagz ´-´-en ræt̲ pǫ;

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

*huvudstol

hώ̱stω̱̄l, –́ –en

huvudlag till häst

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

× huvudsvår

h$\overset{1}{\underline{\text{a}}}sv\underline{\text{a}}$r, m., -en, -a, -ana, hufvudsvål.

Da st$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$ba h$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$red a$\underline{\text{w}}$ sa s$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$lva w$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$da h$\overset{1}{\underline{\text{a}}}sv\underline{\text{a}}$ren syns.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

ˣhuvudsvär

hó̱svǽ̱r, –́ –̍an s.

huvudsvål

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

×huvudsvär.

hǫ̱́svǽ̱r, - en s.

huvudsvål.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*huvudsvä̃rd
sb.

há̲svǽ̲r, –́ –̍ an
huvudsvål
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

×huvudsvål.

hǻ̱svæ̱̀l, -en s.

huvudsvål.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣ huvudsvãrd.

hώ̱svǽ̱r, -en s.

huvudsvål.

han hade foud hú̱l
i hώ̱svǽ̱ren.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudta~~k~~ g

sb.

hátág, ´ ´ad

huvudbonad

at nýt hátág.

M. f. 94.

tak heter i målet tag, men
uppt:s tag: tag. J–s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

×huvudtag s.

hǭ́ tā́g

huvudbonad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

x huvudtag

hoetag

ett bomullsklåde på huvudet
(för kvinnor).

s. 29.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

huvud.tag.

hǿ̱tå̱g, -ed.

huvudbonad.

hyɔm hada vær tad hǿ̱tå̱ged ifrǫ́ mi.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

huvud-tag.

hǫ̠́tá̠g, -ad s.

huvudbonad.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudtak

hώ̱tä̱g n.

huvudbonad;

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947. 1946.

Man född i Hagestad på 1870-
talet men boende i Sandby, Borr-
[illegible]

ˣhuvudtak

hǿ̱tá̱g n.; pl. =
huvudbonad

nṳ́ ha‿de‿ìŋa hǿ̱tàg‿pø.
nu ha de inga ˉhuvudbonader på

I väst-Skåne hø̱̀atá̱g, som
syns motsvara ett sv. ˣhŭvŭdtag.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

huvudvändning

hǫ́vǟ́ŋg.

dę jitt
i en hǫ́vǟ́ŋg.
det gick snabbt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hundvärk s.

hǫ̱́vœ̱rſʒ

hundvärk

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

huvudvärk
sb.

hǻ̱vä̱̀rtȝ

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

huvudvärk

s.

hǻ̠vǽ̠rtş

(Åv. hǻ̠pi̠na)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

huvudvärk.

há̠vǽ̠rk, -en s.

ja har há̠vǽ̠rk.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudvä̆rk.

hώ̱vǽ̱jfʒ, -en s.

huvud vä̆rk.

ja har hώ̱vǽ̱jfʒ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

huvudvärk

hǻ̲vä̲́rtʒ

M. f. 75 – M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949